EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 05.02.2004
KOM(2004) 62 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN
TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
OCH REGIONKOMMITTÉN**

om den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i direktiven om hälsa och säkerhet i arbetet 89/391/EEG (ramdirektiv), 89/654/EEG (arbetsplatser), 89/655/EEG (arbetsutrustning), 89/656/EEG (personlig skyddsutrustning), 90/269/EEG (manuell hantering av laster) och 90/270/EEG (bildskärmsutrustning)

INNEHÅLL

Sammanfattning 3

1. Inledning 5

2. Rättsliga konsekvenser för medlemsstaterna 6

3. Kontroll av införlivandet 8

3.1. Tidsaspekten 8

3.2. Kontroll av överensstämmelse 9

3.2.1. Ramdirektivet 9

3.2.2. Särdirektiven 11

4. Åtgärder på arbetsplatserna: det praktiska genomförandet 12

4.1. Offentliggörande av och stöd för den nya lagstiftning som införlivar arbetsmiljödirektiven 12

4.2. Ökad medvetenhet 13

4.3. Riskvärdering, dokumentation och övervakning 14

4.4. Skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder 16

4.5. Information, samråd, medverkan och utbildning 19

4.6. Organisation och hantering av arbetsmiljöfrågor 21

4.7. Kontroll av efterlevnad 22

4.8. Två speciella fall 24

4.8.1. Små och medelstora företag 24

4.8.2. Den offentliga sektorn 27

5. Utvärdering av effektiviteten 28

5.1. Effekter på olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar 28

5.2. Kostnader och vinster för företagen 30

5.3. Generella ekonomiska effekter 31

5.4. Effekter på sysselsättning och konkurrenskraft 32

6. Övergripande bedömning av genomförandet 34

6.1. De viktigaste positiva effekterna av genomförandet av de olika direktiven 34

6.2. De största svårigheterna med genomförandet av de olika direktiven 36

6.3. Förslag till förbättringar 38

7. Slutsatser 40

BILAGA 44

SAMMANFATTNING

Den vägledande principen för Europeiska unionens arbetsmiljölagstiftning är att den skall vara förebyggande. Minimikrav för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen har antagits på EU-nivå för att förhindra att olycksfall inträffar och att människor drabbas av arbetssjukdomar.

I denna rapport granskas hur ramdirektivet från 1989 och de fem särdirektiven införlivats och tillämpas i medlemsstaterna. I rapporten dras även slutsatser av hur tillämpningen – och på vissa områden snarare bristande tillämpning – påverkar EU:s arbetsmiljölagstiftning och vilka effekter den har på samhället och ekonomin.

I ramdirektivet från 1989 fastställs allmänna principer för åtgärder som skall förbättra arbetstagarnas säkerhet och hälsa. Direktivet ligger också till grund för olika särdirektiv om specifika arbetsmiljöer. Syftet med att införa ett förebyggande förhållningssätt är dubbelt. Dels skall minimikraven ge rättvisa konkurrensförhållanden för de företag som verkar på EU:s stora hemmamarknad, dels skall arbetstagarna ges en hög skyddsnivå. Genom förebyggande av olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar kan man förhindra besvär och lidande för arbetstagare och minimera risken för inkomstförluster för företag.

EU-lagstiftningen har enligt olika rapporter haft en positiv inverkan på de nationella standarderna för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Dessutom har det konstaterats att de arbetsmiljöåtgärder som vidtagits i hög grad bidragit till förbättrade arbetsvillkor och ökad produktivitet, konkurrenskraft och sysselsättning.

Både statistiska belägg och nationella resultatrapporter pekar på att arbetsmiljön blivit bättre. De visar att genomförandet och tillämpningen av EU:s lagstiftning spelat en väsentlig roll för att få ned siffrorna. Uppgifterna är övertygande och visar att en verklig strukturförändring ägt rum.

Preliminära beräkningar, som baseras på uppgifter från Eurostat för år 2000, ger vid handen att antalet olycksfall per 100 000 anställda som lett till mer än tre dagars frånvaro från arbetet sjönk från 4 539 år 1994 till omkring 4 016 år 2000. Denna mycket viktiga indikator pekar tydligt på en minskning av antalet olycksfall, även om man tar hänsyn till den förändrade ekonomiska strukturen och olika typer av arbeten samt nya risker.

I absoluta tal omkommer dock nästan 5 200 arbetstagare varje år i eller till följd av ett arbetsrelaterat olycksfall. Sammantaget sker fortfarande omkring 4,8 miljoner olycksfall per år. Av dessa leder omkring två tredjedelar till mer än tre dagars frånvaro från arbetet. Nästan 14 procent av arbetstagarna drabbades av fler än ett olycksfall per år. Omkring 158 miljoner arbetsdagar förloras årligen.

Högriskområdena sammanfaller i stor utsträckning med de sektorer och typer av arbete där rapporten konstaterar stora brister i tillämpningen av lagstiftningen. Detta visar att man måste se till att regelverket om hälsa och säkerhet efterlevs i större utsträckning för att ytterligare få ned olyckstalen.

Det är framför allt små och medelstora företag som utmärker sig, men det finns även markanta brister i den offentliga sektorn. Högriskarbetstagare finns även bland ungdomar, tillfälligt anställda och lågutbildade. Detta förhållande understryker vikten av att kvalitet i arbetet används som ett politiskt verktyg för att genomföra EU:s socialpolitiska agenda.

Omkring 7 procent av dem som drabbats av ett olycksfall kan inte återgå till samma arbete och omkring 4 procent måste arbeta mindre eller helt sluta arbeta. Dessa omständigheter är ett rejält bakslag i ansträngningarna för att nå Lissabonmålet om full sysselsättning. De ger även belägg för att ”fler och bättre” arbetstillfällen är två sidor av samma mynt. Varje år drabbas nästan 300 000 arbetstagare av olika grader av permanenta funktionshinder till följd av ett arbetsplatsrelaterad olycksfall eller sjukdom.

Den sammanlagda kostnaden beräknas uppgå till mellan 2,6 och 3,8 procent av BNP. Alla dessa uppgifter vittnar om hur höga de ekonomiska kostnaderna kan bli om det saknas en lämplig socialpolitik. De fortfarande höga olyckfalls- och sjuktalen, och de stora brister som finns och som dokumenteras ingående i denna rapport, understryker behovet av att rikta ytterligare uppmärksamhet mot berörda sektorer och arbetstagare för att få till stånd nödvändiga förändringar.

Detta är desto viktigare eftersom utvidgningen av EU kommer att innebära en anslutning av länder där ett förebyggande förhållningssätt ännu inte slagit rot.

Det brådskar att reda ut missförstånd och rätta till de brister som kan förekomma i tillämpningen av lagstiftningen. Här har arbetsmiljöinspektioner en nyckelroll. Arbetsmiljöinspektörer bör användas för att förbättra efterlevnaden bland små och medelstora företag, främst genom utbildning, påverkan och uppmuntran men även genom påtryckningar där så behövs.

Ett gott skydd för arbetstagarnas hälsa och säkerhet, som är det överordnade målet för ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven, kan endast uppnås om samtliga berörda aktörer, dvs. arbetsgivare, arbetstagare, arbetstagarrepresentanter och nationella tillsynsmyndigheter, samarbetar och anstränger sig för att tillämpa direktiven på ett effektivt och korrekt sätt. I kommissionens meddelande ”Anpassning till förändringar i arbetsliv och samhälle: en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002–2006”[1] finns tydliga anvisningar för hur detta bör gå till.

Det finns ett ökat intresse för att ta itu med de många brister som identifieras i rapporten, vilket kommer att leda till positiva förändringar. Såväl genomförandet som tillämpningen av arbetsmiljödirektiven kommer att förbättras, så att hälsa och säkerhet i arbetet blir en realitet för samtliga arbetstagare. Detta kommer i sin tur att bidra till ökad produktivitet och kvalitet i arbetet.

För de närmaste åren kommer detta arbete att utgöra kärnan i konsolideringen av regelverket, som enligt översynen efter halva tiden av den socialpolitiska agendan[2] har högsta prioritet.

---

1 KOM(2002) 118.
2 KOM(2003) 312.

1. INLEDNING

Denna rapport är kommissionens svar på kravet i slutbestämmelserna i direktiven 89/391/EEG, 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG[3] att kommissionen regelbundet skall överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av dessa direktiv.

Till grund för detta meddelande ligger de nationella rapporter[4] som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med kraven i nämnda direktiv om att medlemsstaterna vart femte år (vart fjärde år för direktiv 90/269/EEG och 90/270/EEG) skall rapportera till kommissionen om den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i direktiven och om arbetsgivarnas och arbetstagarnas synpunkter. Vidare bygger meddelandet även på en rapport av en oberoende expert, som analyserar hur direktivet genomförts i samtliga sektorer, inbegripet den offentliga sektorn. Rapporten speglar avslutningsvis kommissionens erfarenheter från arbetet med att övervaka hur direktiven införlivats med nationell lagstiftning och deras tillämpning i hela ekonomin.

Undersökningen gäller hur såväl ramdirektiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet som de fem första särdirektiven om arbetsmiljö och risker i arbetet införlivats och tillämpas. Särdirektiven rör främst följande punkter:

- Minimikrav för arbetsplatser (89/654/EEG).
- Användning av arbetsutrustning (89/655/EEG).
- Personlig skyddsutrustning (89/656/EEG).
- Manuell hantering av laster (90/269/EEG).
- Bildskärmsutrustning (90/270/EEG).

---

[3] Artikel 18 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, artikel 10 i rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (första särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), artikel 10 i rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), artikel 10 i rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (tredje särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), artikel 9 i rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) och artikel 11 i rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (femte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG).

[4] De nationella rapporterna följde en gemensam disposition. Arbetsmarknadens parter deltog i mycket varierande utsträckning i utarbetandet av rapporterna i de olika medlemsstaterna beroende på nationell praxis. Samtliga medlemsstater lade fram rapporter om ramdirektiv 89/391/EEG. Frankrike och Irland har inte överlämnat samtliga rapporter om de fem första särdirektiven. De nationella rapporterna har överlämnats till rådet och Europaparlamentet.

Rapporten behandlar inledningsvis de juridiska konsekvenserna av ramdirektivet och särdirektiven i medlemsstaterna. Därefter behandlas hur införlivandet av lagstiftningen kontrolleras. De förseningar som uppstått vid tidpunkten för införlivandet diskuteras, liksom hur viktig kontrollen av överensstämmelse är för kvaliteten på den nationella lagstiftningen.

Ett längre avsnitt ägnas genomförandet i hela ekonomin. För vart och ett av de olika områdena lämnas en utförlig lägesrapport om de viktigaste inslagen i denna lagstiftning. Situationen för små och medelstora företag och för den offentliga sektorn ägnas särskild uppmärksamhet.

Det följande kapitlet sammanfattar såväl de viktigaste positiva faktorer som de största svårigheter som medlemsstaterna rapporterat för genomförandet.

Den nuvarande situationen och utvärderingen av denna ställs därefter mot statistiska uppgifter om arbetsmiljölagstiftningen i Europeiska unionen.

Avslutningsvis presenteras en översikt över vad medlemsstaterna själva föreslagit i sina nationella rapporter för att korrekt tillämpa direktiven. Allra sist tar man i rapporten upp vad som kan göras härnäst för att underlätta fullständig och korrekt tillämpning i en utvidgad Europeisk union.

2. RÄTTSLIGA KONSEKVENSER FÖR MEDLEMSSTATERNA

Innan ramdirektivet och de fem särdirektiven antogs varierade skyddet för arbetstagarnas hälsa och säkerhet inom de områden som omfattas av direktiven i hög grad mellan medlemsstaterna. Genom direktiv 89/391/EEG ändrades den praktiska strategin för skyddet av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i medlemsstaterna genom att en integrerad, förebyggande arbetsmiljöstrategi fastställdes, med krav på fortsatt förbättring av arbetstagarnas hälsa och säkerhet. Hörnstenarna i den nya arbetsmiljöstrategin är arbetsgivarens ansvar, de fastställda principerna för förebyggande arbete och arbetstagarnas rätt till information, utbildning, samråd och jämnt fördelat deltagande. De grundläggande principer för hälsa och säkerhet i arbetet som fastställs i ramdirektivet preciserades och kompletterades senare i särdirektiven. Detta ledde till att minimikrav skall uppfyllas i hela EU, men medlemsstaterna har rätt att bibehålla eller införa högre skyddsnivåer[5].

Ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven har påverkat de nationella rättssystemen i olika omfattning.

- I en del medlemsstater[6] fick ramdirektivet betydande konsekvenser för lagstiftningen, eftersom länderna hade föråldrad eller otillräcklig lagstiftning på området när direktivet antogs.

---

5 Se i detta sammanhang domstolens beslut av den 12 november 1996 i mål C-84/94, Förenade kungariket mot rådet, punkt 17: ”Det finns i detta hänseende anledning påpeka att den omständigheten att rådet i artikel 118 a tillerkänns befogenhet att anta minimikrav inte sätter några gränser för hur långtgående åtgärder denna institution kan anse vara nödvändiga för att fullgöra det uppdrag som rådet uttryckligen ges genom den omtvistade bestämmelsen. Detta uppdrag består i att verka för att främja förbättringar – samtidigt som gjorda förbättringar bibehålls – av arbetstagares villkor i fråga om hälsa och säkerhet. Uttrycket ’minimikrav’ i artikel 118 a innebär endast, vilket för övrigt bekräftas av punkt 3 i samma artikel, att medlemsstaterna får anta mer långtgående bestämmelser än dem som införs genom gemenskapens åtgärd (se bland annat ovannämnda yttrande 2/91, punkt 18)”.

6 Grekland, Irland, Portugal, Spanien, Italien, Luxemburg

- I andra medlemsstater[7] utnyttjades direktivet för att komplettera eller finslipa befintlig nationell lagstiftning.

I några få medlemsstater[8] ansåg man att införlivandet av direktiven inte krävde någon större anpassning eftersom det redan fanns bestämmelser som överensstämde med dessa direktiv. De medlemsstater som drog mest nytta av lagstiftningen för att modernisera sina arbetsmiljöbestämmelser lyfter fram följande nya aspekter i ramdirektivet: det stora tillämpningsområdet, som även omfattar den offentliga sektorn, principen om arbetsgivarens objektiva ansvar, kravet på att en riskvärdering genomförs och dokumenteras, skyldigheten att upprätta en plan för förebyggande arbete på grundval av resultaten av riskvärderingen, förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder samt arbetstagarnas rätt till information, samråd, medverkan och utbildning.

Vidare framhåller de följande viktiga resultat av särdirektiven:

Direktiv 89/654/EEG: Beskrivningen av termen ”arbetsplats”, som omfattar såväl ändringar, utvidgningar och ombyggnader som införandet av särskilda krav beträffande nödutgångsdörrar, tillgång till tillräckligt utrymme, omgivande miljö, pausutrymmen och skydd för gravida arbetstagare.

Direktiv 89/655/EEG: Direktivet bidrog i hög grad till att göra den nationella lagstiftningen om arbetsutrustning mer enhetlig. Direktivet har i allmänhet inte medfört några stora nyheter men har bidragit till att rationalisera och generalisera de befintliga nationella bestämmelserna. Flertalet medlemsstater angav att införlivandet av minimikraven för arbetsutrustning vidgade den nationella lagstiftningens räckvidd till att omfatta samtliga verksamhetssektorer. De rättsliga effekterna var större i vissa länder, t.ex. i Grekland, där det nya direktivet innebar ett stort steg framåt, medan det fick mindre genomslag i andra länders lagstiftning[9].

Direktiv 89/656/EEG: Införandet av vissa skyldigheter för arbetsgivaren, såsom bedömning, urval, tillhandahållande och underhåll av personlig skyddsutrustning. Utvidgningen av arbetsgivaransvaret för detta och arbetsgivarens skyldighet att bedöma risker vid valet av personlig skyddsutrustning är andra viktiga frågor. I allmänhet innebar införlivandet av direktivet att den befintliga nationella lagstiftningens räckvidd utvidgades[10].

Direktiv 90/269/EEG: Den befintliga lagstiftningen har blivit enhetligare genom att bestämmelser om skador vid hantering av laster förenklats och kompletterats. I flertalet medlemsstater utvidgades direktivets räckvidd till att omfatta samtliga verksamhetssektorer. Skyldigheten att fastställa och bedöma vilka riskerna är med manuell hantering av laster anses vara nyskapande. Några länder betonade vikten av principen om att undvika manuell hantering av laster och arbetsgivarens skyldighet att minska riskerna genom lämpliga organisatoriska och tekniska åtgärder.

Direktiv 90/270/EEG: Bestämmelser om arbete vid bildskärm infördes och ergonomiska aspekter togs upp. Andra viktiga förändringar som genom direktivet införts i nationell lagstiftning och som medlemsstaterna pekar på är avbrott eller förändringar i arbetet vid bildskärm och rätten till synundersökningar samt, vid behov, synkorrigerande hjälpmedel.

---

7 Österrike, Frankrike, Tyskland, Förenade kungariket, Nederländerna, Belgien.

8 Danmark, Finland, Sverige.

9 Till exempel Danmark och Nederländerna.

10 Till exempel personlig skyddsutrustning i danska fartyg.

Kraven beträffande strålning, utrustning, arbetsmiljö och samspelet mellan användare och dator bidrog också till att modernisera nationell lagstiftning.

Det framkommer i de nationella rapporterna och i kommissionens rapport att ramdirektiv 89/391/EEG och särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG drivit på utvecklingen mot ett förebyggande förhållningssätt i hela EU och bidragit till att rationalisera och förenkla den samlade nationella lagstiftningen om hälsa och säkerhet i arbetet. Naturligtvis har inflytandet varit större i de medlemsstater som antingen hade en mindre utvecklad lagstiftning på området eller en lagstiftning som byggde på att rätta till problem i efterhand snarare än att verka förebyggande och bekämpa riskerna på arbetsplatsen.

Allra viktigast för medlemsstaternas nationella system anses det paradigmskifte vara som införs genom EU:s arbetsmiljölagstiftning. Det innebär att man lämnar det teknikorienterade synsättet för förebyggande av olyckor och i stället i mycket större utsträckning inriktar sig på människors beteende och organisatoriska strukturer. Vid införlivandet blev medlemsstaterna tvungna att övergå från en föreskrivande och detaljerad lagstiftning till en målinriktad lagstiftning. Detta fick därefter återverkningar på hur domstolarna tolkade lagstiftningen och på dess genomförande.

3. KONTROLL AV INFÖRLIVANDET

Detta kapitel handlar om hur införlivandet av direktiven i nationell lagstiftning kontrolleras. Den utdragna process som krävdes för att införliva direktiven behandlas närmare. I kapitlet redogörs även för medlemsstaternas faktiska åtaganden, trots de brister som analysen visar förekom i hela EU.

3.1. Tidsaspekten

Det har tagit lång tid att införliva ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG i medlemsstaternas nationella lagstiftning. Dessa fördröjningar har i hög grad inverkat på hur långt det praktiska genomförandet hunnit på arbetsplatserna.

Trots att samtliga direktiv tidigare varit föremål för djupgående samråd med arbetsmarknadens parter på såväl EU-nivå som nationell nivå och trots att samtliga direktiv hade antagits enhälligt i rådet, misslyckades flertalet medlemsstater med att uppfylla sina åtaganden i fråga om tidsaspekten. Finland, Österrike och Sverige genomförde de nödvändiga förändringarna delvis före och delvis strax efter anslutningen till EU[11].

Redan 1993 inledde kommissionen överträdelseförfaranden mot de medlemsstater som inte hade anmält sina nationella genomförandebestämmelser i tid. Sedan överträdelseförfarandena inletts påskyndade medlemsstaterna sina insatser och antog de lagstiftningsåtgärder som krävdes för att införliva direktiven innan det blev nödvändigt att ta de slutliga stegen i dessa förfaranden. I ett fall – Spanien – ledde överträdelseförfarandena, som inletts på grund av att landet underlåtit att anmäla de nationella genomförandebestämmelserna för direktiven

[11] I bilagan finns en förteckning över de nationella bestämmelser som medlemsstaterna överlämnat beträffande ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG.

89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG, till ett avgörande i EG-domstolen[12].

3.2. Kontroll av överensstämmelse

Sedan direktiven införlivats i nationell lag genomförde kommissionen en kontroll av den nationella lagstiftningens överensstämmelse. Hellre än att omedelbart påbörja överträdelseförfaranden inledde kommissionen diskussioner med nationella myndigheter för att reda ut missförstånd och rätta till brister. De klagomål från enskilda personer som kommissionen mottagit var värdefulla för att upptäcka svaga punkter i lagstiftningen.

3.2.1. Ramdirektivet

Fastän granskningen av hur den nationella lagstiftningen överensstämde med direktiven tydligt visade på ett verkligt engagemang, pekade den även på brister i praktiskt taget samtliga medlemsstater beträffande införlivandet av ramdirektiv 89/391/EEG.

Kommissionen inledde överträdelseförfaranden på grund av bristande överensstämmelse med ramdirektiv 89/391/EEG mot samtliga medlemsstater utom Grekland. (Ett överträdelseförfarande har dock inletts beträffande brister i tillämpning och efterlevnad av de grekiska genomförandebestämmelserna för direktiv 89/391/EEG.) Sedan formella underrättelser och motiverade yttranden skickats ut har elva medlemsstater – Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Sverige och Österrike – ändrat sin lagstiftning för att rätta till de brister som identifierats. Medlemsstaterna godkände dock inte alla de brister som kommissionen pekade ut, varför kommissionen hänsköt flera fall till EG-domstolen[13].

De största problemen med bristande överensstämmelse beträffande införlivandet av ramdirektiv 89/391/EEG var följande:

- Direktivets räckvidd (artikel 2): Denna begränsades av en rad medlemsstater i den nationella lagstiftningen. Det bör i detta sammanhang påpekas att domstolen i en dom av den 3 oktober 2000 i mål C-303/98, Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) och Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana, granskar räckvidden för ramdirektiv 89/391/EEG. Domstolen konstaterar att ”…det framgår av såväl grunddirektivets syfte, nämligen att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, som av lydelsen av artikel 2.1 i detta att dess tillämpningsområde skall ges en vid tolkning”, och att av detta följer ”att undantagen från grunddirektivets tillämpningsområde, däribland det som föreskrivs i artikel 2.2 i direktivet, skall tolkas restriktivt.”[14].

- Arbetsgivarens ansvar (artikel 5).

- Införlivandet av de allmänna principerna för förebyggande arbete (artikel 6.2).

---

12 Domstolens dom av den 26 september 1996 i mål C-79/95, kommissionen mot Konungariket Spanien.

13 Kommissionen mot Tyskland, mål C-5/00; kommissionen mot Italien, mål C-49/00; kommissionen mot Portugal, mål C-425/01; kommissionen mot Nederländerna, mål C-441/01; kommissionen mot Luxemburg, mål C-335/02. Påpekas bör att överträdelseförfaranden fortfarande pågår mot vissa medlemsstater (Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Spanien, Sverige och Österrike).

14 Se även i detta sammanhang generaladvokatens förslag till avgörande av den 6 maj 2003 i förenade målen C-397/01-C-403/01, Bernhard Pfeiffer m.fl. mot Deutsches Rotes Kreuz Kreisverband Waldshut eV., punkt 22.

- Omfattningen av skyldigheten att bedöma riskerna för arbetstagares hälsa och säkerhet (artikel 6.3 a): detta gav upphov till problem för Italien, då den italienska lagstiftningen endast krävde att arbetsgivare skulle bedöma särskilda risker. Detta reddes ut genom domstolens dom av den 15 november 2001[15]. I punkt 12 konstaterar domstolen inledningsvis ”att det såväl av ändamålet med direktivet, vilket enligt dess femtonde skäl omfattar samtliga risksituationer, som av lydelsen av artikel 6.3 a i direktivet framgår att arbetsgivarna är skyldiga att utvärdera samtliga faktorer som utgör en risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa”. Punkt 13 i denna dom har särskild betydelse: ”Det skall dessutom preciseras att de riskfaktorer i arbetet som arbetsgivarna skall utvärdera inte är fastställda en gång för alla utan ständigt förändras, särskilt i förhållande till den gradvisa utvecklingen av arbetsförhållandena och den vetenskapliga forskningen om risksituationer i arbetet.”

- Skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder (artikel 7): flera frågor är av särskilt intresse.

– Ett antal länder hade ifrågasatt prioriteringen av interna tjänster. Flertalet medlemsstater ändrade sina nationella bestämmelser men i ett fall hänsköt kommissionen ärendet till domstolen som den 22 maj 2003 fastslog[16] att ”Konungariket Nederländerna har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 7.3 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, genom att inte i sin nationella lagstiftning föreskriva att företagsextern kompetens för att säkerställa skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder mot risksituationer på arbetsplatsen endast får anlitas när intern kompetens saknas”.

– Denna artikel skapade även stora problem för Frankrike, som hävdade att företagshälsovården (médecine du travail) på ett korrekt sätt svarar mot denna bestämmelse. Kommissionen accepterade inte denna synpunkt och inledde ett överträdelseförfarande, varefter Frankrike införlivade artikel 7 i sin nationella lagstiftning och införde ett tvärvetenskapligt synsätt[17].

– En annan brist rörde arbetsgivarens skyldighet att anlita sakkunnig hjälp utifrån om skyddsverksamhet och förebyggande verksamhet inte kan organiseras internt på grund av att kompetent personal saknas i företaget och/eller verksamheten (artikel 7.3). Domstolen fastslår i den ovan nämnda domen av den 15 november 2001[18] att för ”att kraven på rättssäkerhet skall anses vara uppfyllda är det särskilt viktigt att rättsläget är klart och exakt för enskilda, så att de kan få full kännedom om sina rättigheter och skyldigheter samt vid behov kan åberopa dessa vid de nationella domstolarna” (punkt 22). Vidare erinrar domstolen ”i detta hänseende om att det i artikel 7.1 och 7.3 i direktivet föreskrivs en skyldighet för arbetsgivaren att organisera en verksamhet med uppgift att verka för skydd mot och förebyggande av risksituationer i arbetet inom företaget eller, om tillräcklig kompetens saknas inom företaget, anlita hjälp utifrån.” (punkt 23).

---

15 Mål C-49/00, kommissionen mot Italien.

16 Mål C-441/01, kommissionen mot Nederländerna.

17 Se Loi de modernisation sociale av den 17 januari 2002.

18 Mål C-49/00.

– Slutligen hade flera medlemsstater inte införlivat artikel 7.8 första stycket på ett tillfredsställande sätt: ”Medlemsstaterna skall definiera de erforderliga färdigheter och kvalifikationer som avses i punkt 5” (såväl de utsedda arbetstagarna som de för skyddsverksamheten och den förebyggande verksamheten utifrån anlitade företagen eller personerna skall ha tillräckliga färdigheter och kvalifikationer). Domstolen fastslår i sin dom av den 15 november 2000[19] att genomförandet ”av denna skyldighet innebär att medlemsstaterna skall anta lagar eller andra författningar som överensstämmer med direktivets krav och som de berörda företagen på lämpligt sätt skall underrättas om, för att ge dessa möjlighet att få kännedom om sina skyldigheter på området och ge de behöriga nationella myndigheterna möjlighet att kontrollera att dessa bestämmelser iakttas.” (punkt 36). Denna bestämmelse i direktiv 89/391/EEG prövades ytterligare en gång av domstolen den 22 maj 2003[20].

- Införlivandet av bestämmelserna om första hjälpen, brandbekämpning och utrymning (artikel 8): I somliga fall berodde svårigheterna delvis på att ansvaret för genomförandet var uppdelat på flera olika ministerier (Irland, Förenade kungariket, Finland).

- Skyldigheten att dokumentera riskvärderingen i alla typer av företag (artikel 9): Domstolen skriver följande i sin dom av den 7 februari 2002[21]: ”Domstolen konstaterar inledningsvis att artikel 9.1 a i direktivet innehåller en skyldighet för arbetsgivaren att inneha handlingar som innehåller en utvärdering av riskerna för säkerhet och hälsa i arbetet. Enligt artikel 10.3 a i direktivet skall arbetstagare med särskilda uppgifter i skyddsfrågor och arbetstagarrepresentanter med särskilt ansvar för skyddsfrågor få tillgång till dessa handlingar.” (punkt 24). Vidare konstaterar domstolen ”i detta avseende att en bestämmelse som för vissa typer av företag – särskilt på grundval av antalet anställda i dessa företag – ger den behöriga förbundsministern befogenhet att befria företagsläkarna och den personal som är specialiserad på arbetsskyddsfrågor från skyldigheten att upprätta rapporter om bedömningen av arbetsförhållandena framstår som klart oförenlig med artiklarna 9.1 a och 10.3 a i direktivet, eftersom företag med tio eller färre anställda på detta sätt kan komma att undgå skyldigheten att inneha en riskvärdering i form av handlingar.” (punkt 35).

- Information till arbetstagarna (artikel 10): I vissa medlemsstater begränsade lagstiftningen ursprungligen denna rättighet till en viss grupp arbetstagare eller till en viss mängd information.

- Arbetstagares rätt till samråd, medverkan och utbildning (artiklarna 11 och 12): I flertalet fall accepterade medlemsstaterna kommissionens synpunkter och rättade till bristerna i sina nationella lagstiftningar.

3.2.2. Särdirektiven

Införlivandet av de fem första särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG gick redan i ett tidigt skede betydligt lättare, och medlemsstaterna inlemmade i allmänhet ordagrant minimikraven i sina nationella lagstiftningar. Dessutom kunde flertalet av de brister som uppdagades vid överförandet

---

19 Mål C-49/00.

20 Kommissionen mot Luxemburg, mål C-335/02.

21 Kommissionen mot Tyskland, mål C-5/00.

avhjälpas utan att överträdelseförfaranden behövde inledas. Det bör dock nämnas att kommissionen i några fall behövde vända sig till domstolen[22].

Flertalet brister i genomförandet gäller direktiven 89/654/EEG (arbetsplatser), 89/655/EEG (arbetsutrustning) och 90/270/EEG (bildskärmsutrustning) och rör de tekniska kraven i bilagorna. Beträffande direktivet om bildskärmsutrustning 90/270/EEG vållade bestämmelserna om avbrott i verksamheten och hälsoövervakning svårighet vid införlivandet i somliga medlemsstater.

4. ÅTGÄRDER PÅ ARBETSPLATSERNA: DET PRAKTISKA GENOMFÖRANDET

Det sena införlivandet och bristerna i överensstämmelse, särskilt i fråga om ramdirektivet, har i betydande utsträckning påverkat såväl det praktiska genomförandet som kvaliteten på detta, eftersom även de stödåtgärder (information, utbildning, tekniskt stöd osv.) som krävs för att forma en säkerhetskultur fördröjdes.

En analys av situationen på arbetsplatsnivå ger en tvetydig bild. Å ena sidan respekteras överlag införlivandet och tillämpningen av lagstiftningen, vilket de facto bidrar till att minska hälso- och säkerhetsriskerna och förhindra att olyckor inträffar. Å andra sidan krävs avsevärda ansträngningar för att uppfylla standarderna och göra det möjligt att till fullo skörda de frukter som det förebyggande arbetet kan ge.

Detta innebär att de viktigaste av de mål som ställts upp, vilka är att genom harmoniserade krav för hälsa och säkerhet ge arbetstagare i EU gemensamma minimistandarder för skydd och att minska antalet olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, har uppnåtts. Men det innebär även att minskningstakten i fråga om olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar bromsats upp på grund av att standarderna i olika verksamhetssektorer och i olika stora företag inte tillämpas på ett enhetligt sätt.

En kombination av flera faktorer har påverkat i vilken mån lagstiftningen genomförts i praktiken på arbetsplatserna. Här nedan följer en genomgång av de viktigaste faktorerna: Offentliggörande av och stöd för lagstiftningen; ökad medvetenhet; riskvärdering, dokumentation och övervakning; skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder; information, samråd, medverkan och utbildning; organisation och hantering av arbetsmiljöfrågor; verkställighet; små och medelstora företag och den offentliga sektorn.

4.1. Offentliggörande av och stöd för den nya lagstiftning som införlivar arbetsmiljödirektiven

Redan 1992 inledde kommissionen och medlemsstaterna en rad åtgärder. Särskilt kan nämnas Europeiska arbetsmiljöåret 1992 och de därpå följande europeiska arbetsmiljöveckorna, liksom kampanjer på nationell nivå för att främja och sprida den nya arbetsmiljölagstiftningen och bidra med råd för genomförandet av direktiven på arbetsplatserna. Sedan Europeiska

[22] Kommissionen mot Italien, mål 65/01, (införlivandet av direktiv 89/655), kommissionen mot Italien, mål C-455/00 (direktiv 90/270); kommissionen mot Spanien, mål C-168/03 (direktiv 89/655). Fortfarande pågår överträdelseförfaranden mot några medlemsstater (Österrike, Tyskland och Sverige).

arbetsmiljöbyrån inrättades 1994[23] har denna tagit över informationsverksamheten på EU-nivå.

Sedan direktiven antogs har medlemsstaterna satt igång omfattande handlingsplaner för att främja en aktiv inställning till förebyggande arbete, skapa medvetenhet om begreppet samordnade åtgärder och utveckla praktiska anvisningar för att hjälpa arbetsgivare och arbetstagare att fullgöra sina skyldigheter enligt den nya lagstiftningen.

Medlemsstaterna rapporterar ofta att de vidtagna åtgärderna är tillräckliga och tillfredsställande, även om flera länder[24] betonar behovet av mer information och rådgivning för att få småföretag och egenföretagare att ställa sig bakom kraven på högre arbetsmiljöstandarder och inse deras ekonomiska och sociala fördelar.

Även om insatserna på nationell nivå och EU-nivå i hög grad bidragit till en bättre förståelse av den nya lagstiftningen och gjort arbetsgivare och arbetstagare mer medvetna om sina rättigheter och skyldigheter, varierar effekterna av dessa åtgärder mellan olika typer av arbetsplatser. Till exempel har genomförandet varit framgångsrikt i större företag, samtidigt som ett kvalitativt steg framåt fortfarande måste tas i många små och medelstora företag i EU för att få fart på utvecklingen av säkerhetstänkandet, viljan att kontrollera riskerna och de berördas medverkan på arbetsplatsen.

4.2. Ökad medvetenhet

Trots den stora mängden tillgängligt material tycks arbetsgivarnas och arbetstagarnas informationsnivå, särskilt i små och medelstora företag, inte räcka till för att nå samtliga målgrupper. Detta kan illustreras med hjälp av följande exempel:

– Studier som gjorts i Nederländerna pekar på att arbetsgivarnas informationsnivå bör höjas. Bland de företag som inte hade genomfört någon riskvärdering svarade 9 procent att de inte kände till denna skyldighet och 8 procent var inte medvetna om skyldigheten att analysera arbetsförhållandena och riskerna på arbetsplatsen. Dessa företag är till övervägande delen småföretag.

– En undersökning som genomfördes i Spanien visar att 68 procent av företagen säger sig inte förstå de krav som ställs på arbetsgivarna. 16 procent av företagen rapporterade att informationen kring hälsa och säkerhet på arbetsplatsen var otillräcklig. 59 procent av arbetsgivarna sade sig inte känna till skyldigheten att utveckla och genomföra åtgärder som är nödvändiga för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet. 18 procent av arbetsgivarna sade sig endast ha en vag idé om sådana åtgärder och 13 procent av arbetsgivarna kände till sina skyldigheter men hade inte vidtagit några åtgärder.

– I Sverige säger småföretag att de har svårt att förstå bestämmelserna. Informationen tycks nå ut till arbetsmiljöexperter och organisationer men inte till de viktigaste aktörerna för förebyggande arbete: arbetsgivare och arbetstagare.

---

[23] Rådets förordning (EG) nr 2062/94 av den 18 juli 1994 om upprättande av en europeisk arbetsmiljöbyrå, EGT L 216, 20.8.1994, s. 1, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1643/95 av den 29 juni 1995, EGT L 156, 7.7.1995, s. 1.

[24] Luxemburg, Förenade kungariket, Irland.

– I Förenade kungariket bekräftade en empirisk undersökning att arbetsgivare vid små företag har svårt att förstå det informationsmaterial som skickas ut av de myndigheter som ansvarar för genomförandet av arbetsmiljölagstiftningen.

Den otillräckliga förståelsen förklaras av bestämmelsernas art, där ett mål sätts upp, utan att lämplig information tillhandahålls på nationell nivå för att hjälpa arbetsgivarna att införa adekvata planer för att förebygga de risker som uppdagats vid riskvärderingen. Särskilt småföretagare rapporterar att utvecklingen av sådana planer är en mycket krävande uppgift.

Den enda tillgängliga empiriska studie om arbetsgivarnas motiv för arbetsmiljöåtgärder genomfördes i Förenade kungariket. Den visar att det främsta skälet till att arbetsgivarna vidtar nya åtgärder är att följa lagstiftningen (80 procent av arbetsgivarna). I studien framträder tre grundläggande beteendemönster:

1. En mycket vanlig inställning bland arbetsgivarna är att man ser till att följa lagstiftningen och klara en inspektion, men utan att egentligen fundera över de vinster som kan göras genom att förbättra arbetsmiljön. Syftet med detta ”legalistiska uppförande” är med andra ord att uppfylla de krav som ställs men samtidigt hålla genomförandekostnaderna så låga som möjligt.

2. En andra grupp arbetsgivare är genuint intresserade av arbetsmiljöns kostnader och vinster och ser det som ett sätt att optimera produktionsprocesser och integrerade förvaltningssystem. Åtgärderna vidtas på grundval av vad som kan kallas ”inre motivation”. Denna grupp är dock tämligen liten. Av den orsaken har program som grundas på ”bästa praxis” en mycket begränsad räckvidd.

3. En tredje grupp består av företag som ägnar sig åt arbetsmiljöfrågor därför att de hör ihop med de krav som uttryckts av viktiga kunder, villkor för offentlig upphandling och sanktioner som införts av tillsynsmyndigheter osv. Det finns alltså en ytterligare, extern drivkraft att engagera sig för en god arbetsmiljö.

4.3. Riskvärdering, dokumentation och övervakning

En av de viktigaste förändringarna i EU:s arbetsmiljölagstiftning var att kraven på riskvärdering och dokumentation av resultaten infördes, som skulle ligga till grund för ett program för tekniska och/eller organisatoriska åtgärder för att förebygga risker. Dessa uppgifter omfattar även regelmässig övervakning av hur effektiva vidtagna åtgärder är och fortsatt förbättring av arbetsmiljösituationen enligt bestämmelserna i ramdirektiv 89/391/EEG. Arbetet måste vara dynamiskt och programmen för förebyggande åtgärder kontinuerligt uppdateras så länge riskerna finns kvar.

I rapporterna framkommer att riskvärdering, dokumentation och övervakning inte är allmänt förekommande, vilket även gäller medlemsstater som har en tradition av förebyggande arbete. Nedan följer några empiriska resultat:

– I Danmark visade en undersökning från 1998 att nästan hälften av företagen inte genomfört någon riskvärdering. Bland företag med 5 till 19 anställda hade endast 27 procent utfört en studie för att utvärdera riskerna. Bland företag med 20 till 49 anställda var siffran uppe i 61 procent och i företag med 50 till 199 anställda 67 procent. Bland stora företag med fler än 200 anställda hade 95 procent utfört undersökningar om förhållandena på arbetsplatsen.

– Undersökningar som gjorts i Tyskland tyder på att mellan en fjärdedel och en tredjedel av företagen har genomfört systematiska och omfattande riskvärderingar. Eftersom det rör sig om stora företag omfattas 75 procent av samtliga arbetstagare.

– I Nederländerna fullgör 58 procent av företagen den nyligen införda skyldigheten att analysera riskerna på arbetsplatsen. I företag med fler än 20 anställda stiger siffran till 80 procent och i företag med fler än 100 anställda till 96 procent. Procenttalet för små företag är lägre. Bland de minsta företagen med 2 till 9 anställda har endast 52 procent fullgjort sina skyldigheter. Anledningarna till varför man underlåtit att utföra riskvärderingar är följande: 30 procent av arbetsgivarna anser att det inte är nödvändigt, 21 procent har ännu inte haft tid, 9 procent kände inte till denna skyldighet, 8 procent hade aldrig hört talas om den tidigare och 7 procent ansåg att det var alltför tidsödande och dyrt. Även i Nederländerna lämnades uppgifter om vilka åtgärder som hade vidtagits på grundval av riskvärderingen. Enligt dessa uppgifter hade omkring två tredjedelar av de företag som utfört riskvärderingar börjat utarbeta åtgärder och likaledes två tredjedelar av företagen hade redan vidtagit konkreta åtgärder för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

– I Förenade kungariket hade 30 procent av de företag som kände till de nya bestämmelserna granskat förhållandena på arbetsplatsen redan innan EU-bestämmelserna infördes. Omkring hälften av företagen har genomfört riskvärderingar för första gången efter det att EU-direktiven antogs. Sammanlagt har drygt 80 procent av samtliga företag genomfört riskvärderingar. 22 procent av företagen har ingen dokumentation över de viktigaste resultaten av dessa värderingar. Bland dem finns många av de minsta företagen med färre än fem anställda, som var befriade från dokumentationskravet. Men även 3 procent av de stora företagen och 24 procent av företagen med färre än 50 anställda fullgjorde inte sin dokumentationsskyldighet.

Det står klart att kvaliteten på såväl riskvärderingarna, utvärderingarna av arbetsförhållandena och dokumentationen av dessa som övervakningen av hur effektiva vidtagna åtgärder är, är sådan att man syftar till att uppfylla den lagstadgade skyldigheten.

Övervakningen inom företagen av hur effektiva de vidtagna åtgärderna är visar på tämligen varierande förhållanden. Till exempel visar resultat från Tyskland att 84 procent av företagen med fler än 250 anställda övervakar vilken effekt de vidtagna åtgärderna haft för hälsa och säkerhet i arbetet. Detta gäller dock endast knappt 30 procent av företag med färre än tio anställda.

Kort sagt måste följande punkter förbättras när det gäller det praktiska genomförandet av riskvärderingarna:

– I ytliga, schematiska förfaranden läggs fokus på uppenbara risker. Långsiktiga effekter (som psykiska faktorer), liksom risker som inte är så lätta att upptäcka, förbises. Detta är till exempel fallet med kemiska ämnen.

– Psykosociala riskfaktorer och arbetsorganisatoriska faktorer beaktas knappast alls.

– Risker analyseras och utvärderas inte sammantaget. Detta leder till att separata åtgärder vidtas, samtidigt som det saknas en metod för en samlad analys av arbetsplatsförhållandena.

– Riskvärdering anses ofta vara något som utförs vid ett enda tillfälle, vilket gör att det saknas kontinuitet.

– Arbetsgivarnas kontroll av åtgärdernas effektivitet är inte tillräcklig.

4.4. Skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder

Enligt ramdirektiv 89/391/EEG skall arbetsgivaren ge en eller flera arbetstagare i uppgift att verka för skydd mot och förebyggande av risker i arbetet inom företaget och/eller verksamheten. Om sådant skydd eller förebyggande verksamhet inte kan organiseras på grund av brist på kompetent personal skall arbetsgivaren anlita sakkunnig hjälp utifrån. Detta innebär att antingen skall anställda på företaget som har erforderlig kompetens utföra riskvärderingen och vidta förebyggande åtgärder, eller så skall sakkunnig hjälp kallas in utifrån.

Lagstiftarens avsikt med att fastställa att interna tjänster skall användas framför externa[25] var att se till att de företag som redan hade intern skyddsverksamhet och förebyggande verksamhet skulle behålla denna, medan de som saknade kompetent personal skulle ges möjlighet att anlita kvalitativa externa tjänster för skyddsverksamhet och förebyggande verksamhet.

När det praktiska genomförandet utvärderas, granskar man i vilken utsträckning skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder förekommer. Detta har att göra med omfattningen, räckvidden och kvaliteten på den förebyggande verksamheten.

Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor antog ett yttrande om tvärvetenskapliga tjänster för skydd, förebyggande åtgärder och hälsoövervakning i arbetet den 15 maj 2001[26]. I detta slår kommittén fast att medlemsstaterna skall utföra en kvalitetskontroll, medan de arbetsgivare som ansvarar för genomförandet av säkerhetsåtgärder skall se till att arbetstagarna är delaktiga och anlita kvalificerad hjälp som kan utföra uppgifterna.

Även om det fortfarande finns betydande brister i fråga om omfattningen av tjänster för skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder (skyddsingenjörsverksamhet, hälsoaspekter på arbetsplatsen, psykosociala aspekter i arbetet) har det skett avsevärda förbättringar när det gäller externa tjänster för förebyggande verksamhet.

Följande uppgifter ger en bild av situationen i några medlemsstater:

– Belgien: Omkring 91 procent av företagen har skrivit kontrakt med externa leverantörer av förebyggande tjänster. I princip måste alla företag, inbegripet små och medelstora företag, kontraktera externa tjänsteleverantörer (det finns 27 externa leverantörer av skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder). I allmänhet organiserar stora företag dessa tjänster internt.

– Danmark: Den danska företagshälsovården har genomfört en utvärdering som visar att endast 12 procent av företagen med färre än tio anställda använde sig av företagshälsovård 1994 (Arbejdstilsynet, 1995). I en undersökning som gjordes 1999

[25] Se domstolens dom i mål C-441/01, kommissionen mot Nederländerna.

[26] KOM(2003) 346 slutlig av den 12 juni 2003.

använde 38 procent av de små företagen inte några förebyggande tjänster alls och ytterligare 21 procent använde dessa tjänster högst en gång om året[27].

– Tyskland: I omkring hälften av de tyska små och medelstora företagen med färre än 20 anställda finns det ingen skyddsingenjör och/eller expert på företagshälsovård. Dessa små och medelstora företag utgör 90 procent av samtliga tyska företag. Ungefär 20 till 25 procent av de anställda i den privata sektorn arbetar i dessa företag.

– Grekland: Sakkunniga menar att de förebyggande tjänsterna fungerar tillfredsställande för företag med fler än 150 anställda. Små och medelstora företag (med färre än 150 anställda) har dock ingen tillgång till förebyggande tjänster.

– Finland: Det stora flertalet arbetstagare omfattas av förebyggande tjänster. Endast 8 procent av de anställda omfattas inte av någon företagshälsovård. Det finns avsevärda brister bland företag med färre än tio anställda. Omkring 44 procent av dem tillhandahåller ingen företagshälsovård.

– Till nyligen hävdade Frankrike att yrkesmedicinen, som infördes 1946, uppfyllde kraven i artikel 7 i ramdirektivet. Av den anledningen har endast företagshälsovård för arbetstagare beaktats här, vilken uttryckligen garanteras för omkring 85 procent av arbetsstyrkan.

– I Luxemburg erbjuder så gott som samtliga stora företag sina anställda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder. Samtidigt uppskattar experter att omkring hälften av företagen med 50 till 250 anställda, och majoriteten av de små företagen med färre än 50 anställda, inte använder förebyggande tjänster i den omfattning som lagen föreskriver. Som en följd av detta rapporteras att omkring 100 000 anställda (av totalt 190 000) omfattas i otillräcklig utsträckning av tjänster för skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder.

– I Nederländerna har 97 procent av företagen undertecknat det kontrakt som krävs med ett godkänt externt företag som erbjuder tjänster inom arbetsmiljö och företagshälsovård.

– Österrike: 70 procent av samtliga arbetstagare har tillgång till förebyggande tjänster, men i små företag är täckningen bristfällig.

– Portugal: Endast en minoritet av företagen har tillgång till förebyggande tjänster.

– Sverige rapporterade att 72 procent av företag och offentliga institutioner har tillgång till förebyggande tjänster. I de små företagen med färre än tio anställda tas hela 45 procent om hand. För företag med fler än 50 anställda är motsvarande siffra 88 procent.

---

[27] Tyberg, A. et al: Evaluation of experiences with the current Occupational Health Service-system, Tastrup 2000.

– Spanien: I den nationella arbetskraftsundersökningen (1999) rapporterades att 24 procent av företagen i Spanien inte hade någon organiserad förebyggande verksamhet[28].

– I Förenade kungariket har 85 procent av företagen en arbetsmiljöexpert som antingen arbetar på företaget eller som kontrakteras för dessa tjänster.

Som preliminär slutsats kan man notera att inte alla företag genomför bestämmelsen om att antingen utse en arbetstagare som ansvarar för den förebyggande verksamheten eller, om kompetent personal saknas på arbetsplatsen, anlita en extern leverantör av skyddsåtgärder och förebyggande tjänster. Det är särskilt bland små och medelstora företag som problemen finns i samtliga EU-länder.

Ett av problemen med organisationen av skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder är bristen på personal med lämplig utbildning. Detta gäller särskilt för tjänster som organiseras externt och för hälsoaspekter på arbetsplatsen. I ramdirektivet fastställs inte vilka färdigheter eller vilka kvalifikationer som leverantörer av förebyggande tjänster bör ha, utan detta överlåts åt medlemsstaterna. Det följer dock av bestämmelserna i ramdirektivet att de förebyggande tjänsterna skall vara tvärvetenskapliga.

Medlemsstaterna har definierat färdigheter och kvalifikationer olika, vilket avspeglas i tjänsternas kvalitet i de olika medlemsstaterna.

Det är inte tillräckligt att granska i vilken utsträckning företag, offentliga institutioner och arbetstagare har tillgång till skyddsåtgärder och förebyggande tjänster. Även kvalitetsaspekter (utbildningsprogram för arbetstagare, omfattningen av de tjänster som tillhandahålls, verkliga förbättringar) måste beaktas. I detta sammanhang finns betydande brister. Verksamheten är ensidigt inriktad på tekniska aspekter, den medicinska övervakningen är alltför inriktad på att endast erbjuda förebyggande insatser och arbetsgivarna har en tendens att minska tjänsternas omfattning till ett minimum.

Det är mycket svårt att utvärdera vilken kvalitet de tillhandahållna förebyggande tjänsterna håller. Det finns ingen allmänt vedertagen standard för utvärdering av kvalitet. Man kan fråga sig om de minimiperioder som fastställts i de olika medlemsstaterna verkligen kommer att räcka till för ett effektivt tillhandahållande av tjänsterna. Man måste ta med i beräkningen att nästan samtliga arbetsgivare betraktar minimiperioderna för tjänster för anställda som en generell bestämmelse och de är knappast villiga att tillhandahålla några ytterligare tjänster.

Certifiering av leverantörer av förebyggande tjänster utgör en möjlighet att säkra god kvalitet. I vissa medlemsstater måste alla externa leverantörer ha ett särskilt tillstånd för att få tillhandahålla tjänsterna. Detta är fallet i Belgien (sedan 2002), Grekland, Portugal och Nederländerna. Andra länder klarar sig utan någon form av certifiering och frågar endast efter goda kvalifikationer i form av till exempel referenser och akademiska examina. Frivillig certifiering är en slags kompromiss som nyligen infördes i Tyskland.

Diskussionen om certifiering som ett redskap för att garantera hög kvalitet har ännu inte avslutats. Man måste inse att certifikatet endast kan vara en hjälp för att analysera strukturer, men det kan inte tjäna som grund för att utvärdera kvaliteten på processer och resultat.

---

[28] Rapport: resultados Estadisticos del Plan de Visitas a Empresas (statistiska resultat från företagsinspektioner).

Det bör dock påpekas att certifiering av skyddsåtgärder och förebyggande tjänster även kan bidra till att garantera fri rörlighet för personer och tjänster på området.

Sammanfattningsvis:

– Ännu har inte alla företag i EU systematisk tillgång till skyddsåtgärder och förebyggande tjänster. Problemen är särskilt påtagliga beträffande små och medelstora företag i hela EU. Dessutom finns särskilt i södra Europa och i Irland ett stort antal företag som inte har tillgång till några förebyggande tjänster.

– Det finns även betydande svårigheter som har sin grund i att det i några länder, som Grekland och Portugal, finns alltför få leverantörer av förebyggande tjänster för att de skall kunna möta efterfrågan på främst yrkesmedicin.

– Praktiskt taget samtliga medlemsstater har problem med kvaliteten på de externa tjänsterna. Ett av de viktigaste skälen till detta är företagens tendens att försöka köpa dessa tjänster så billigt som möjligt. De värdesätter inte tjänsternas kvalitet.

– Det framkommer att befintliga förebyggande tjänster inte har tillräcklig kapacitet att hantera en helhetssyn på risker i arbetet (tvärvetenskapliga tjänster).

– Det tycks nödvändigt att öka insatserna för att höja kvaliteten på externa förebyggande tjänster och här skulle arbetsmiljöinspektionen kunna spela en viktig roll.

4.5. Information, samråd, medverkan och utbildning

Arbetstagarnas rätt till information, utbildning, samråd och medverkan är en av hörnstenarna i den förebyggande strategi som inrättades genom EU:s arbetsmiljölagstiftning. I de berörda direktiven fastställs närmare föreskrifter om information, samråd och utbildning. Utbildning på alla nivåer bör spela en central roll för att ge varje människa kunskap om hälsa och säkerhet i arbetet.

På informationsområdet har man ännu endast samlat in en begränsad mängd uppgifter. Två exempel kan dock ges:

– I Finland påpekar arbetstagarorganisationer och tillsynsmyndigheter att skillnaderna mellan företag är stora och menar att det finns problem när det gäller informationen till anställda. Det finns även brister på arbetsplatser som har arbetstagare från olika företag. Synen på handledningens och utbildningens kvalitet skiljer sig i hög grad. Medan arbetsgivare och politiska förvaltningar anser att utbildningen av anställda håller en godtagbar standard, anser fackliga organisationer och verkställande myndigheter att så inte är fallet.

– Tre fjärdedelar av företagen i Förenade kungariket uppgav att man sedan de nya bestämmelserna genomfördes gav mycket mer information till arbetstagarna, och hälften av företagen säger sig erbjuda vidareutbildning. Beträffande de fem första särdirektiven var efterfrågan på information störst om användningen av personlig skyddsutrustning och manuell hantering av laster. Antalet företag som rapporterat problem med information och kompetens uppgår till färre än 20 procent. Dessa problem gäller främst tidsplanen för insamlandet av material och de organisatoriska strukturerna för att ge instruktioner.

– Italien och Portugal rapporterade att det finns avsevärda brister i fråga om information till och handledning av arbetstagare, och att grundläggande krav inte uppfylls i tillräcklig utsträckning.

Det är svårt att samla in uppgifter från arbetsgivare och ansvariga för genomförandet av arbetsmiljölagstiftningen som gör det möjligt att dra slutsatser om informationsnivån, och detta gäller i ännu högre grad för insamling av uppgifter från anställda. Endast några få medlemsstater har relevanta uppgifter om ämnet, vilket kan sammanfattas på följande sätt:

– I Nordrhein-Westfalen (Tyskland) kunde endast en tredjedel av arbetstagarna svara ja på frågan om man gjort någon riskvärdering på deras arbetsplats. Omkring en tredjedel svarade nej och nästan en tredjedel kunde över huvud taget inte svara på frågan. Man kan anta att sistnämnda grupp inte har någon kunskap om sina rättigheter och skyldigheter beträffande arbetsmiljölagstiftningen. En fjärdedel av de tyska företagsläkarna kunde inte ge någon information om detta.

– I Spanien uppgav 90 procent av arbetsgivarna i intervjuer som gjordes 1999 att de inte hade informerat sina anställda. I en spansk undersökning 1999 bekräftades det att 11 procent av arbetsgivarna hade informerat eller instruerat sina anställda.

– Information till och utbildning av arbetstagare sågs även som ett problem i fallstudier som utförts i företag. I finska fallstudier från företag framkom det att arbetstagarna visat föga intresse av att bli informerade och instruerade, eftersom de varken såg nyttan eller fördelarna med det.

Skyldigheten att informera arbetstagare gäller även anställda i andra företag som arbetar i samma lokaler. Det praktiska genomförandet av denna bestämmelse ligger långt efter genomsnittet av arbetsgivarnas övriga skyldigheter. Detta problem uppträder i snart sagt alla industrisektorer, alla medlemsstater och alla olika företag av olika storlek och är av särskild vikt när det gäller tillfälligt anställda.

I flertalet fall anlitas tillfälligt anställda för mindre kvalificerade arbeten med tung fysisk belastning. Eftersom dessa tillfälligt anställda ofta byter arbete och flyttar från ett företag till ett annat känner de inte till potentiella risker och driftsprocesser.

Många arbetsgivare tycker inte att det är nödvändigt eller glömmer bort att informera och utbilda tillfälligt anställda. Det faktum att dessa arbetstagare endast arbetar för företaget under kort tid, den ansträngning som krävs för att informera och instruera dessa arbetstagare eller helt enkelt det förhållande att ”allting hittills har gått bra” är bara några av de skäl som kan förklara många arbetsgivares ovilja att vidta nödvändiga åtgärder på området.

Beträffande arbetstagarnas medbestämmande har denna ännu inte organiserats på ett tillfredsställande sätt.

Ramdirektivet ökade möjligheterna till medbestämmande för arbetstagarna. Genom detta blir arbetstagaren en jämbördig aktör i det förebyggande arbetet och åläggs att samarbeta med arbetsgivaren i den kontinuerliga förbättringen av arbetsmiljön. På detta sätt har möjligheterna att medverka för institutioner som företräder arbetstagarnas intressen ökat väsentligt i många medlemsstater. Detta gäller även för länder där arbetstagarnas deltagande av tradition har prioriterats högt, såsom Tyskland och Nederländerna.

Beträffande företagsråd tyder empiriska undersökningar och intervjuer på att arbetstagarna endast motvilligt utnyttjar dessa nya möjligheter.

Skälen till arbetstagarnas bristande deltagande varierar i hög grad men kan sammanfattas på följande sätt:

– Det finns en allmän brist på kunskap om den nya rätten till medbestämmande.

– Inriktningen på praktiska lösningar och den löpande verksamheten: de personer som företräder arbetstagarnas intressen är mycket pragmatiska och utvecklar inte en helhetssyn utan koncentrerar sig endast på uppenbara problem.

– Ytterligare insatser anses ta för mycket tid och man är rädd för en ökad, administrativ arbetsbörda.

– Delegering av ansvaret till företrädare för arbetstagare och/eller skyddskommittéer. Detta minskar enskilda arbetstagares vilja att visa intresse för arbetsmiljöfrågor och att själva ta ansvar.

– Obalans mellan fackkunskaper och allmänna kunskaper: Medlemmar i företagsråden måste vanligen anstränga sig avsevärt för att skaffa sig den kunskap och erfarenhet som krävs för att nå upp till samma nivå som sina arbetsgivare eller den arbetsmiljöexpert som finns på företaget. I allmänhet är arbetstagare eller deras skyddsombud inte beredda att diskutera ämnet med arbetsgivaren.

– Arbetstagares brist på intresse för frågor som rör deras egen säkerhet.

Här bör särskilt nämnas de institutioner som ansvarar för arbetsmiljöfrågor. Det kan vara kommittéer där förutom arbetstagare även arbetsgivare och arbetsmiljöansvariga ingår eller organisationer där endast arbetstagare finns företrädda. Man vet inte så mycket om dessa organisationers verksamhet i de olika EU-länderna. Franska experter uppskattar att endast en femtedel av de befintliga kommittéerna för hälsa, säkerhet och arbetsvillkor verkligen arbetar förebyggande.

I de medlemsstater där det finns en tydligt definierad kultur av samförvaltning har en negativ trend observerats beträffande institutionaliserad intresserepresentation. Ju tydligare anställningsförhållandena är definierade och ju större antal institutioner och kommittéer som handhar arbetsmiljöfrågor, desto mindre troligt är det att arbetstagarna själva deltar aktivt i utarbetandet av en förebyggande strategi i företaget.

Beträffande utbildning anses nivån vara tillräcklig i stora företag. Det finns dock en allmänt utbredd brist på utbildning och handledning om hantering av hälso- och säkerhetsrisker för arbetstagare, skyddsombud och arbetsgivare i små och medelstora företag. Denna situation försvårar en effektiv tillämpning av arbetsmiljölagstiftningen.

4.6. Organisation och hantering av arbetsmiljöfrågor

Skydd av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen är en fortgående och komplex skyldighet, som fordrar ett öppet och systematiskt förhållningssätt.

Allt mer komplicerade arbetsprocesser och förändringar av arbetsvillkor, samt de nya eller förändrade risktyper som följer, kräver ett nytt och övergripande förhållningssätt till hälsa och säkerhet i arbetet. Det behövs rationella och metodiska lösningar som gör det möjligt för

arbetsgivaren att ta hänsyn till principer för arbetarskydd på alla operativa nivåer och för all verksamhet och omvandla dem till lämpliga åtgärder. Sådana åtgärder måste spela en allt viktigare roll för att förbättra arbetsvillkoren, optimera processer och förfaranden och påverka attityder i syfte att förebygga arbetsrelaterade hälsorisker och ytterligare främja hälsa i organisationerna.

Hanteringen av arbetsmiljöfrågorna måste vara en integrerad del i ett företags allmänna ledning.

Mycket ofta ursäktar företag brister i denna hantering med kostnaderna för genomförandet. Lagstiftaren har dock inte begärt några sofistikerade ledningssystem utan helt enkelt uppmanat företagen att tillämpa grundläggande förvaltningsprinciper även på arbetsmiljöområdet.

I Tyskland drog man till exempel igång en kampanj inom textilindustrin för att hjälpa företagen att integrera arbetsmiljöfrågor i företagens övergripande förvaltning. Mot slutet av kampanjen hade fyra femtedelar av företagen fullständigt integrerat arbetsmiljöfrågorna i driften av företagen. Detta gäller i snitt endast för omkring en tredjedel av företagen.

Förutom i stora företag saknas särskild organisation och hantering av arbetsmiljöfrågor, och de ses inte heller som en integrerad del i organisationen. Detta förhållande utgör ett allvarligt hinder för genomförandet av arbetsmiljölagstiftningen.

4.7. Kontroll av efterlevnad

Enligt artikel 4 i ramdirektiv 89/391/EEG skall medlemsstaterna vidta tillräckliga åtgärder för att säkerställa att arbetsgivare, arbetstagare och arbetstagarrepresentanter omfattas av sådana lagar och andra författningar som behövs för att bestämmelserna i direktivet skall kunna genomföras i praktiken. Medlemsstaterna skall i synnerhet se till att en ändamålsenlig kontroll och tillsyn säkerställs. Av den orsaken är ett effektivt och enhetligt genomförande i samtliga medlemsstater avgörande, inte endast för att fullgöra de skyldigheter som artikel 4 i ramdirektivet medför, utan även för att se till att bestämmelserna i direktiven tillämpas på ett enhetligt sätt och garanterar samma skydd för arbetstagare i hela EU. Det är därför viktigt att noga undersöka vilka insatser medlemsstaterna gjort för att kontrollera efterlevnaden, vilka effekter den nya EU-lagstiftningen haft på arbetsmiljöinspektionerna och hur effektiva kontrollåtgärderna varit.

Arbetsmiljöinspektionen är det främsta organet för kontroll av att bestämmelserna om hälsa och säkerhet efterlevs. Dessutom finns andra specialiserade tillsynsmyndigheter som ansvarar för olika verksamhetsområden eller vars åtgärder får återverkningar för genomförandet av arbetsmiljölagstiftningen (tillsynsmyndigheter för gruvverksamhet, kärnkraft, sjöfart och arbetsutrustning samt marknadsövervakning m.m.).

En vanlig indikator för att mäta vilka insatser som görs för att kontrollera efterlevnaden är antalet arbetsmiljöinspektörer i varje medlemsstat och antalet utförda inspektioner varje år. I EU genomför omkring 12 000 inspektörer 1 400 000 inspektioner årligen. De uppgifter som finns tillgängliga om inspektionsinsatser och om hur stor del av den yrkesverksamma delen av befolkningen som omfattas (inspektörer/yrkesverksamma) varierar påtagligt från land till land beroende på socioekonomisk struktur och utformning av kontrollsystemen. Den särskilda betydelse som vissa ekonomiska sektorer har och typen av risker inom dessa sektorer har också lett till att man i de flesta länder har inrättat specialiserade tillsynsmyndigheter (för

kärnkraft, gruvverksamhet, sjöfart m.m.) som ansvarar för kontrollen av efterlevnaden av olika delar av EU:s arbetsmiljölagstiftning.

Med allmänna inspektioner kontrolleras å andra sidan inte bara arbetsmiljölagstiftningens efterlevnad utan även andra aspekter av arbetsrätt och socialförsäkringslagstiftning. Det är vanligt att flera tillsynsmyndigheter ansvarar för efterlevnaden av olika bestämmelser i samma nationella lagstiftning. Det är därför mycket svårt att jämföra de faktiska inspektionsinsatser som görs i fråga om arbetsmiljö i de olika medlemsstaterna.

När EU:s nya arbetsmiljölagstiftning trädde i kraft märktes ingen ökning av inspektionsinsatserna i medlemsstaterna. De nationella rapporterna redovisar därför en kronisk brist på resurser, vilket gör det svårt för arbetsmiljöinspektionerna att täcka alla aspekter av den nya lagstiftningen, och särskilt små och medelstora företag.

Arbetsmiljöinspektörerna har trots otillräckliga resurser försökt vara konstruktiva och hittat på innovativa inspektionssätt. Man har till exempel planerat inspektioner utifrån risknivån och genom att bedöma företagens vilja och förmåga att genomföra bestämmelserna. I somliga fall har man varit noga med att skilja mellan inspektionerna och tillhandahållande av information och samråd, för vilka separata institutioner med eget ansvar har skapats.

Medlemsstaterna rapporterar om hur man satsat på utbildning av inspektörer, så att de skall kunna klara av den tvärvetenskapliga förebyggande strategi som EU:s arbetsmiljölagstiftning kräver och som behövs för att kontrollera risker till följd av ny teknik eller nya former av arbetsorganisation.

I detta sammanhang är det viktigt att se vilken utveckling som skett med de två traditionella formerna av arbetsmiljöinspektioner: generalister som sysslar med alla aspekter av arbetslagstiftningen och specialister som endast kontrollerar att arbetsmiljölagstiftningen efterlevs.

De planer för förebyggande arbete som baseras på riskvärdering omfattar inte endast tekniska risker (t.ex. risker som beror på arbetsutrustning), utan även sådana som är kopplade till arbetsförhållanden eller arbetsorganisation. Behovet av att kontrollera att dessa planer genomförs har lett till att specialistinspektioner i ökad utsträckning inriktas på kontroll av risker som är kopplade till arbetsorganisationen medan generalistinspektioner har intensifierat övervakningen av tekniska risker. Detta har i sin tur ökat kraven på inspektörernas kompetens och påverkat rekrytering, utbildningsnivåer och vidareutbildning av inspektörer.

Det är svårt att i siffror fastställa hur effektiva inspektörerna är när det gäller att minska antalet olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar. Det är egentligen endast möjligt att få en indikation på effekten av konkreta åtgärder, såsom inspektionskampanjer och specifika program, även om det också i dessa fall är svårt att skilja mellan effekterna av ökad medvetenhet och dem som beror på de uppmaningar om förbättringar som utfärdats eller sanktioner som tillämpats.

Det är därför viktigt att man på EU-nivå utarbetar en metod, kriterier och indikatorer för att mäta inspektionernas effektivitet. Detta skulle även ge en antydan om de mest effektiva tillvägagångssätten och en passande motivering för behovet av ytterligare inspektionsresurser. Resultatet av det arbete som inleddes på detta område av Yrkesinspektörskommittén (SLIC) är särskilt viktigt.

Det räcker inte med att mäta arbetsmiljöinspektionernas effektivitet med inspektionernas kvantitet och kvalitet. Man måste även se till vilken inverkan de haft för att öka aktörernas kunskap och vilka förändringar som skett i attityder och organisationen av företag när det gäller att förbättra arbetsmiljön. Det är särskilt viktigt att arbetstagarnas och/eller deras ombuds rätt att vända sig till tillsynsmyndigheten och möjligheten för arbetstagarnas ombud att framföra synpunkter under inspektionerna genomförs till fullo.

Studien visar att arbetsmiljöinspektionernas verksamhet aktivt bidrar till att minska frånvaron från arbetet på grund av olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar men även till förändringar i aktörernas beteende när det gäller förebyggande arbete.

Kommissionen har fått in ett antal klagomål som tyder på att man fortfarande måste förbättra inspektionerna av små och medelstora företag samt av högrisksektorer. Dessutom måste uppmaningar om förbättringar och sanktioner få ökad verkan. Det vore därför klokt att studera proportionerna mellan föreslagna, ålagda och godkända sanktioner och undersöka skälen till den bristande proportionaliteten.

Ett närmare samarbete mellan arbetsmiljöinspektionerna och de rättsliga myndigheterna skulle bidra till att minska andelen resultatlösa förfaranden och underlätta tillämpningen av sanktioner i gränsöverskridande situationer.

Samordningen mellan de olika myndigheter som ansvarar för olika inspektioner på nationell nivå och medlemsstaternas arbetsmiljöinspektioner måste bli bättre för att säkra att inspektionerna håller en minimistandard i hela EU. De gemensamma principer för inspektioner av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen som Yrkesinspektörskommittén utarbetat skall ligga till grund för en effektiv och enhetlig kontroll av att EU:s arbetsmiljölagstiftning efterlevs och skall förhindra att vissa företag får konkurrensfördelar.

4.8. Två speciella fall

Det praktiska genomförandet av ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG i små och medelstora företag samt i den offentliga sektorn förtjänar särskild uppmärksamhet.

EU:s arbetsmiljödirektiv gäller även små och medelstora företag och i direktiven beaktas deras särskilda behov för att underlätta tillämpningen och undvika administrativt arbete.

Även den offentliga sektorn omfattas uttryckligen av direktiven. Detta var en nyordning som fått långtgående konsekvenser för de berörda arbetstagarna och nationella myndigheterna.

4.8.1. Små och medelstora företag

Under det senaste decenniet har genomsnittsstorleken på företag i EU minskat, och 90 procent av företagen har färre än 20 anställda. Antalet små och medelstora företag ökar samtidigt som de genomgår avsevärda förändringar vilket leder till osäkra arbetsförhållanden.

Dessutom har flertalet av dessa småföretag en informell organisationsstruktur. Ofta sköter ägaren/chefen själv hela affärsverksamheten och ansvarar för försäljning, marknadsföring, ekonomi, produktion, anställda, lagerkontroll och mycket annat – samt arbetsmiljöfrågor. Arbetsmiljö ses ofta som en extrakostnad snarare än en integrerad del av god företagsskötsel.

För att kunna minska antalet olyckor i dessa småföretag är det därför viktigt att få fram nödvändig information till dem som driver företagen och övertyga dem om att arbetsmiljön är en självklar del i driften av ett företag.

Till skillnad från större företag har många småföretag inte så lång historia bakom sig och har kanske inte drabbats av olyckor. Men när en olycka inträffar i mycket små företag gäller det ofta en arbetstagare som är nära vän eller släkting och, med tanke på företagets storlek, en nyckelperson. Olyckor kan få allvarliga konsekvenser för företaget och kanske till och med leda till att det går omkull.

En sektorsvis undersökning mellan små och större företag i samma sektor visade att risknivåerna var desamma. Det visade sig att riskerna hade mer att göra med verksamhet än med företagets storlek, varför ett företags storlek inte betyder något för den reella olycksrisken.

Resultaten visar att det finns stora brister i efterlevnaden av grundläggande inslag i EU:s arbetsmiljölagstiftning i små och medelstora företag, till exempel när det gäller riskvärdering, arbetstagares medbestämmande och utbildning, särskilt i jordbrukssektorn och byggnadsbranschen som traditionellt har höga risknivåer.

De viktigaste skälen till den bristande efterlevnaden tillskrivs

- brist på specifik och begriplig information och handledning,
- låg kunskap och kompetens när det gäller arbetsmiljöfrågor,
- brist på resurser för utbildning av personal och ledning,
- dålig tillgång till specifikt och specialiserat kompetent tekniskt stöd.

När små och medelstora företag tillfrågades om dessa förhållanden svarade de instämmande. De kompletterade även med följande kommentarer:

- Befintlig arbetsmiljölagstiftning förutsätter att alla företag har en ledningsstruktur som liknar de stora företagens.
- Arbetsmiljö skall omfatta samtliga arbetsplatser och arbetstagare (det skall alltså inte göras undantag för små företag).
- Kunskaperna i företagsledning (dit arbetsmiljö hör) måste fördjupas.
- All utbildning måste bedrivas på lokal nivå.
- Utbildning och rådgivning skall ges av personer som känner till verksamheten och inte av experter som är avskärmade från verkligheten.
- Mellanled som branschorganisationer, banker, försäkringsbolag osv. skall spela en avgörande roll och ge information och stöd.
- Det råder ingen brist på tillgänglig information. Vad som behövs är lättillgänglig, sektorsspecifik, riktad information fri från jargong.

Det är av avgörande betydelse att arbetsgivarna har en god informations- och kunskapsnivå för att de nya nationella bestämmelserna skall kunna genomföras och EU-direktiven införlivas. Såväl empiriska undersökningar som fallstudier har visat att tillämpningsnivån är extremt låg bland små och medelstora företag. I flertalet medlemsstater finns tillräckligt med information, men arbetsgivare kan ha svårt att förstå informationen. Informationsmaterialet för små och medelstora företag är ofta mycket abstrakt. Man menar därför att arbetsgivare i små och medelstora företag inte förstår det.

Enligt medlemsstaternas nationella rapporter har dock en av de vanligaste åtgärderna varit att utarbeta mer specifik och begriplig information för små och medelstora företag för att underlätta genomförandet av bestämmelserna. Somliga medlemsstater[29] har dessutom undanröjt en del administrativa formaliteter eller dragit ner på skyldigheter för företag med få anställda, utan att detta negativt påverkar skyddet för arbetstagarna.

Samtidigt betonar man i flera nationella rapporter de ekonomiska svårigheter som många små och medelstora företag stött på, när de velat anpassa befintlig arbetsutrustning till kraven i direktiv 89/655/EEG eller ersätta den för att uppfylla de grundläggande säkerhetskraven i direktivet om den inre marknaden (tidigare direktiv 89/392/EEG nu direktiv 98/37/EG).

Av den anledningen har flera medlemsstater vidtagit särskilda åtgärder för att minska de kostnader som är förknippade med införandet av direktiven. Tyskland har utvecklat program för att se över gammal maskinell utrustning och Frankrike och Belgien föreslår investeringsplaner och beviljar lån för att skaffa nya maskinparker. Vissa medlemsstater rapporterar att även hantverkssektorn haft svårigheter, såväl ekonomiska som informationsmässiga. Det finns nu ett initiativ[30] från industrisektorn för att skapa gemensamma planer.

I kommissionens meddelande om en ny arbetsmiljöstrategi 2002–2006[31] hade man redan rekommenderat en kombination av instrument för att se till att små och medelstora företag iakttar arbetsmiljölagstiftningen:

- Spridning av god praxis på lokal nivå.
- Utbildning av både företagare och arbetstagare.
- Utveckling av enkla verktyg för att underlätta riskvärdering.
- Information och vägledning som är lätt att följa, lätt att få tag på och formulerad på ett klart och lättfattligt språk.
- Ökad offentlighet och ökad tillgång till rådgivning.
- Säkerställd tillgång till externa tjänster för skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder av god kvalitet och till överkomligt pris.
- Arbetsmiljöinspektörer används som nyckelaktörer för att främja bättre efterlevnad bland små och medelstora företag, främst genom utbildning, påverkan och uppmuntran men även genom påtryckningar där så behövs.

---

29 Förenade kungariket, Österrike, Grekland, Portugal.

30 Frankrike.

31 KOM(2002) 118.

4.8.2. Den offentliga sektorn

Att låta den offentliga sektorn omfattas av arbetsmiljölagstiftningen är något nytt i flertalet medlemsstater.

I vissa medlemsstater kvarstår visserligen en del problem (särskilt inom den militära sektorn)[32], som fortfarande behandlas av kommissionen, men EU:s arbetsmiljölagstiftning har i allmänhet införlivats i den offentliga sektorn på ett tillfredsställande sätt. Emellertid finns det problem när det gäller tillämpningen av bestämmelserna, som ofta visar sig vara bristfällig.

Offentliga förvaltningar har ofta uppfattningen att riskerna inom den offentliga sektorn är obetydliga i jämförelse med dem inom industrin. Den klart hierarkiska arbetsorganisationen, med ett försvagat arbetsgivaransvar, leder dessutom till den paradoxala situation då medlemsstater inom sina förvaltningar inte tillämpar de föreskrifter som de fattat beslut om och godkänt för arbetstagares välbefinnande på arbetsplatsen. Detta gäller även för EU:s institutioner och avdelningar.

I själva verket är de risker som behandlas i ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG lika förekommande i den offentliga sektorn som i den privata sektorn. Det är ovedersägligt att risker förknippade med ergonomiska aspekter, arbetsplatsförhållanden, hantering av laster, användning av bildskärmsutrustning och organisatoriska aspekter inklusive psykosociala risker, är allmänt förekommande i den offentliga sektorn. De klagomål som kommissionen får ta emot från anställda i den offentliga sektorn bekräftar de dåliga arbetsförhållanden som hör ihop med dessa risker och den låga genomförandenivån.

I flertalet medlemsstater saknas säkerhetstänkande, medvetenhet och motivation hos arbetstagare och överordnade för att förbättra arbetsmiljön i den offentliga sektorn. Dessutom gör begränsningar i de nationella budgetarna ofta att det saknas tillräckliga resurser för att genomföra bestämmelserna i arbetsmiljölagstiftningen.

Det är ovanligt att nationella myndigheter utför riskvärderingar, har förebyggande tjänster, tillhandahåller systematisk utbildning och information eller ser till att arbetstagarna medverkar i arbetsmiljöarbetet.

Även kontrollen av att arbetsmiljölagstiftningen efterlevs i den offentliga sektorn utgör ett problem. I flertalet medlemsstater är arbetsmiljöinspektionerna antingen inte behöriga att se till att arbetsmiljölagstiftningen efterlevs i den offentliga förvaltningen, eftersom de ingår i en intern hierarkisk struktur och därmed inte är tillräckligt oberoende, eller också är deras möjligheter begränsade till följd av svårigheterna att se till att uppmaningar om förbättringar och införda sanktioner får önskad verkan.

Av flera skäl är det angeläget att medlemsstaterna ökar sina insatser för att förbättra efterlevnaden av arbetsmiljöstandarder. Dels är antalet anställda i offentlig tjänst stort och traditionellt sett arbetar de hela sitt yrkesverksamma liv i den offentliga sektorn, varvid de utsätts för samma risker. Dels påverkar arbetsvillkor och arbetsplatser inom den offentliga sektorn (skolor, sjukhus, allmännyttiga företag) även andras hälsa och säkerhet, varför sektorn därmed har en moralisk skyldighet att föregå med gott exempel.

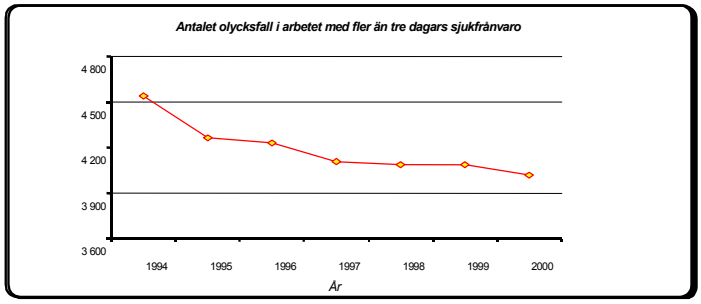
32 Till exempel Spanien.

5. UTVÄRDERING AV EFFEKTIVITETEN

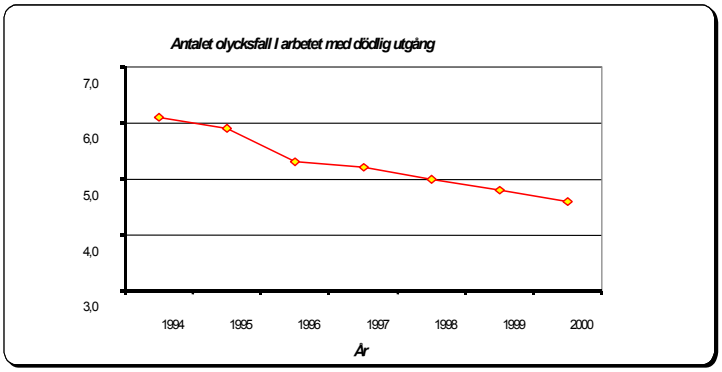
Det framkommer i de nationella rapporterna att flertalet medlemsstater[33] anser att tiden inte räckt till för att göra en ordentlig och fullständig utvärdering av effektiviteten. Fastän så gott som samtliga medlemsstater tror att direktivet haft en positiv inverkan[34], har de ännu inga uppgifter eller statistiska resultat som visar någon direkt, praktisk påverkan. Men bedömningen att lagstiftningen har bidragit till att göra arbetsplatserna säkrare stöds av allmänna statistiska uppgifter om hälsa och säkerhet i arbetet.

5.1. Effekter på olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar

De senaste siffrorna[35] om olycksfall i arbetet är från 2000[36]. Enligt dessa uppgifter har antalet olycksfall per 100 000 arbetstagare jämfört med 1994 sjunkit från 4,539 till omkring 4,016[37].

När det gäller olycksfall i arbetet med dödlig utgång har det skett en klar förbättring under perioden 1994–2000 på EU-nivå: de har stadigt sjunkit sedan 1994 med 25 procent. Även de absoluta talen minskade under samma period från 6,423 till 5,237.

33 Tyskland, Belgien, Danmark, Förenade kungariket, Irland osv.

34 Speciella återverkningar i Grekland.

35 Det bör påpekas att informationen inte är helt jämförbar, eftersom kriterierna för insamling av uppgifter inte är helt jämförbara. Dessutom underskattas den verkliga omfattningen av problemet i frivilliga system för registrering av olycksfall i arbetet.

36 ESAW- Europeisk statistik över olycksfall i arbetet (European statistics on accidents at work). För statistik över arbetssjukdomar har Eurostat utarbetat European occupational disease statistics (EODS).

37 Personliga beräkningar baserade på (preliminära) uppgifter från Eurostats databas NewCronos.

Däremot ökade, om än i liten utsträckning, antalet olycksfall inom kvinnodominerade områden. Detta gäller till exempel textil- och beklädnadsindustrin, handel och reparationer, hotell och restaurang samt finans- och affärsverksamhet.

Arbetskraftsundersökningen 1999 och de undersökningar som Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor utfört utgör ytterligare informationskällor. Dessa tillhandahåller subjektiva uppgifter (arbetstagares och arbetsgivares uppfattning) om utvecklingen på arbetsmiljöområdet.

I motsats till de statistiska uppgifter som visar på en stadig minskning av antalet olycksfall i arbetet och olycksfallens allvarlighetsgrad, är känslan hos de yrkesverksamma att arbetsvillkoren i allmänhet inte har förbättrats. De viktigaste resultaten från undersökningarna presenteras här nedan.

Allt fler arbetstagare säger sig lida av ryggbesvär, trots att direktiv 90/269/EEG om manuell hantering av laster och direktiv 90/270/EEG om arbete med bildskärmsutrustning skulle ha haft förebyggande verkan. Det framkommer även i rapporterna att antalet arbetstagare som måste hantera tunga laster manuellt har ökat. Detta tycks stå i motsättning till en effektiv tillämpning av direktiv 90/269/EEG, som borde leda till en minskning av antalet berörda arbetstagare. Under alla omständigheter ser medlemsstaterna fortfarande manuell hantering av laster som ett allvarligt problem[38].

Dessa indikationer kan tyda på att direktiv 90/269/EEG och direktiv 90/270/EEG inte genomförts till fullo. Det finns dock inga avgörande belägg för att man skall kunna kvantifiera i vilken utsträckning ökningen av rapporterade ryggproblem beror på att lagstiftningen inte genomförts fullständigt. Ökningen kan även ha sin förklaring i aktiviteter som inte har med arbetslivet att göra eller med risker som inte behandlas i dessa direktiv. Klagomålen måste dock tas på allvar och ytterligare undersökningar måste till för att ta reda på de verkliga orsakerna.

Ett annat allvarligt problem är repetitivt arbete, vilket även bekräftas av medlemsstaterna och Europeiska arbetsmiljöbyrån[39]. Antalet sjukdomar som beror på repetitiva rörelser har ökat, men förbättrad planering och organisation kan ofta bidra till att förhindra att besvär uppstår.

Organisationen av driftsprocesser överensstämmer uppenbarligen inte med kraven på att avsevärt minska antalet arbetstagare som arbetar under ogynnsamma arbetsförhållanden. När det gäller särskilda typer av påfrestningar, såsom smärtsamma och tröttande fysiska arbetsställningar, tycks fler arbetstagare vara drabbade än vad som var fallet för fem eller tio år sedan. Det är främst arbetstagare med ”atypiska” eller känsliga anställningsformer som lider av dessa påfrestningar.

Vidare har medlemsstaterna i sina rapporter uppgivit att ett verkligt genomförande av bestämmelserna i direktiv 90/270/EEG skulle leda till en förbättring av ergonomin på bildskärmsarbetsplatser. Besvär som orsakas av bildskärmsarbete är en omstridd fråga. Somliga medlemsstater[40] anser att arbetsrisker som omfattar bildskärmsarbete är av sekundär

---

38 Europäische Agentur für Sicherheit und Gesundheitsschutz am Arbeitsplatz (Europeiska arbetsmiljöbyrån): Der Stand von Sicherheit und Gesundheitsschutz bei der Arbeit in der Europäischen Union – Pilotstudie (pilotstudie om läget när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen inom EU), Luxemburg 2000, sammanfattande rapport s. 29.

39 Ibid, s. 30.

40 Frankrike och Förenade kungariket.

art. De hävdar att vissa synproblem felaktigt tillskrivs bildskärmsarbete och att besvär som är karakteristiska för detta arbete (ögontrötthet och värk i rygg och nacke) är lätt åtgärdade genom pauser i bildskärmsarbetet eller genom förändringar i arbetsmiljön. Andra medlemsstater erkänner vissa symptom som stress, huvudvärk, ögonirritation och allmän trötthet, liksom andra allvarligare problem som elektromagnetisk strålning, laser och magnetfält från terminaler[41].

Sammanfattningsvis visar de yrkesverksammas uppfattning att mycket återstår att göra beträffande arbetskontroll och arbetsorganisation för att förebygga hög arbetstakt och repetitiva arbetsuppgifter samt även psykosociala risker. Detta tyder på att några av de allmänna principer för förebyggande arbete som föreskrivs i ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven tillämpas i otillräcklig utsträckning.

5.2. Kostnader och vinster för företagen

I företagen vet man att olyckor kostar pengar. När människor skadas och utrustning, maskiner eller produkter förstörs förlorar organisationen pengar. Därför är en god arbetsmiljö ekonomiskt fördelaktig. Man har utvecklat modeller för att försöka kvantifiera de exakta kostnaderna och vinsterna för företag. Dessa modeller är dock så komplexa att de inte lämpar sig för omedelbar praktisk användning, så företagen har endast i få fall lyckats analysera arbetsmiljöfrågorna ur ekonomiskt perspektiv.

Medlemsstaterna anger i sina nationella rapporter att bristen på indikatorer gör det omöjligt att genomföra en fullständig ekonomisk utvärdering. En minskning av antalet olycksfall i arbetet och frånvaro från arbetet förväntas dock innebära att företagens kostnader sjunker, vilket även bör följas av ökad produktivitet.

Empiriska studier har visat att ekonomiska indikatorer fortfarande måste utvecklas för att ge företagen mer ingående belägg för arbetsmiljöåtgärdernas effektivitet. Det har även visat sig att vinster står att finna i de ”mjuka” faktorerna:

– I Tyskland tillfrågades arbetsgivarna om sina krav på ett modernt arbetsmiljösystem: 26 procent ville se en minskning av kostnaderna för sjukskrivningar och lika många hoppades på en garanti för att driftsprocessen skulle fungera väl utan störningar, 25 procent ville se ökad motivation hos arbetstagarna och 13 procent hoppades på en förbättring av produktionsprocessen och de tjänster som erbjuds företagen. De återstående 10 procenten hade flera andra förhoppningar.

– En undersökning som utfördes i Nederländerna 1996 visade att 36 procent av de intervjuade företagen ansåg att investeringar för att förbättra arbetsförhållandena måste leda till en (markant) produktivitetsökning. I vissa industrisektorer, som livsmedelsindustrin och beredningsindustrin, uppgick siffran till drygt 40 procent. Vid samma tillfälle menade 32 procent av de tillfrågade att de anställdas förbättrade arbetsförhållanden hade bidragit till en (avsevärd) intäktsökning.

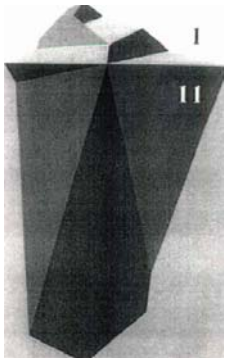
– Förenade kungariket rapporterade att endast 15 procent av arbetsgivarna ansåg att lagstiftningen hade påverkat kostnads- och intäktsindikatorerna. Flertalet arbetsgivare uppgav att man sett positiva effekter framför allt beträffande arbetstagarnas motivation. Den subjektiva utvärderingen bland arbetsgivarna visar att

[41] Finland och Nederländerna.

vinsterna är större än kostnaderna när det gäller bestämmelserna i direktiv 90/269/EEG om manuell hantering av laster, direktiv 90/270/EEG om arbete med bildskärmsutrustning, direktiv 89/655/EEG om användning av arbetsutrustning och direktiv 89/656/EEG om användning av personlig skyddsutrustning. Beträffande bestämmelserna i arbetsplatsdirektivet 89/654/EEG och de organisatoriska bestämmelser som finns i ramdirektiv 89/391/EEG anses kostnaderna och vinsterna vara nästan lika stora.

Storskaliga förluster som sådana som beror på större bränder eller explosioner, eller förluster av människoliv, är mycket påtagliga och i några fall har man beräknat kostnaderna för dem. Däremot är förståelsen mindre för arten och omfattningen av förluster som orsakas av mer rutinartade olyckor: olyckor där människor skadas men inte omkommer, där utrustning och maskineri förstörs och processer avbryts. Kostnaderna för denna typ av olycksfall döljs ofta i sjukpenning, höjda försäkringspremier eller höjd underhållsbudget. Endast få företag har möjlighet att särskilja dessa och än färre försöker identifiera och granska kostnaderna för olycksfall på ett systematiskt sätt.

Fallstudier som gjorts i Förenade kungariket visar att förhållandet mellan försäkringskostnader och dolda kostnader är i storleksordningen 1 till 11 (isbergseffekten).

Olycksfallsisberg
dolda kostnader för olycksfall

Många arbetsgivare tror felaktigt att försäkringen täcker det mesta av kostnaderna för olycksfall, men i själva verket överstiger oförsäkrade kostnader vida försäkrade kostnader.

Till detta kommer abstrakta kostnader till följd av till exempel förlust av företagsimage, kundnöjdhet, god företagsanda eller goodwill. Dessa ogripbara tillgångar är svåra, för att inte säga omöjliga, att kvantifiera i ekonomiska termer.

Av dessa skäl klarar arbetsgivarna oftast inte av att göra en korrekt beräkning av vinsterna med att minska antalet olycksfall, när man jämför kostnader för olycksfall med kostnader för förebyggande åtgärder.

5.3. Generella ekonomiska effekter

De resultat som forskare och andra hittills lagt fram är alltför begränsade för att det skall vara möjligt att göra en uttömmande analys av vilka direkta effekter bestämmelserna i arbetsmiljölagstiftningen haft. De kostnader som kan påverkas av förändringar i arbetsmiljön kan dock analyseras. Det gäller kostnader som åsamkas arbetstagare, arbetsgivare eller allmänhet, oberoende om de finansieras med skatteintäkter eller avgifter.

Kostnaderna för olycksfall i arbetet och arbetsrelaterad sjukdom beräknas inom EU uppgå till mellan 2,6 och 3,8 procent av bruttonationalprodukten (BNP).

– I Tyskland beräknas arbetstagares sjukfrånvaro ge en makroekonomisk produktionsförlust på 64 miljarder euro (1999). Arbetsrelaterad sjukdom, arbetssjukdom och olycksfall i arbetet svarar för omkring en tredjedel av detta, nämligen nästan 22 miljarder euro.

– I Portugal uppgick de direkta kostnaderna för olycksfall i arbetet 1994 till omkring 274 miljoner euro och ytterligare 30 miljoner euro gick till kostnader för arbetssjukdomar. Dessa siffror omfattar dock inte kostnader för material, produktionsförluster eller andra kostnader. Dessutom gäller dessa siffror endast registrerade olycksfall i arbetet.

– I Förenade kungariket uppgick kostnaderna för arbetstagarna 1995/96 till 5,6 miljarder pund årligen, vilket motsvarar omkring 1,2–1,4 procent av BNP. När man även tog hänsyn till kostnader som kommer att uppkomma i framtiden steg beloppet till omkring 7 miljarder pund. Kostnaderna för arbetsgivarna beräknades uppgå till 3,5 miljarder respektive 7,3 miljarder pund. De offentliga utgifterna (när även utgifter i framtiden räknas in) uppgick till mellan 2,1 procent och 2,6 procent av BNP.

– De makroekonomiska kostnaderna för olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar och arbetsrelaterade sjukdomar är ett mycket hett ämne på den politiska dagordningen i Nederländerna. De uppgår till omkring 2,6 procent av Nederländernas BNP årligen. Detta motsvarar 1 250 euro per capita i den yrkesverksamma delen av befolkningen.

– I Spanien ökade antalet dagar då arbetstagare var borta från arbetet på grund av olycksfall i arbetet med 4,7 procent årligen mellan 1997 och 1999. Omkring 20 miljoner arbetsdagar förlorades på grund av olycksfall i arbetet. Kostnaderna för olycksfall i arbetet och arbetsrelaterad sjukdom uppgick till 2 051 miljoner euro.

I hela EU förlorades under år 2000 sammanlagt 158 miljoner arbetsdagar vilket motsvarar ett genomsnitt på 20 dagar per olycksfall. Omkring 350 000 arbetstagare tvingades byta arbete till följd av ett olycksfall. Knappt 300 000 arbetstagare har olika grader av bestående funktionshinder och 15 000 är helt utestängda från arbetsmarknaden[42].

Å andra sidan har man uppskattat att den sammanlagda minskningen av antaler olycksfall i arbetet sedan EU-lagstiftningen trädde i kraft har bidragit till att spara 25 miljoner arbetsdagar, vilket visar att genomförandet, trots att det inte varit helt tillfredsställande, gett ekonomiska vinster.

5.4. Effekter på sysselsättning och konkurrenskraft

Genomförandet av EU-direktivens minimikrav i hela EU skapar rättvisa konkurrensförhållanden och förhindrar att företag konkurrerar med hjälp av dåliga arbetsförhållanden. Det finns avsevärda skillnader mellan medlemsstaterna beträffande de arbetsmiljömässiga anpassningar och investeringar som måste göras, vilket har sin grund i att förhållandena var mycket olika i länderna innan direktiven genomfördes.

---

42 Källa: Eurostat.

De positiva effekterna av investeringar i arbetsmiljön tenderar att bli påtagligare efter en viss tid, vilket påkallar kostnads- och intäktsanalyser som tar hänsyn till såväl kort- som långsiktiga aspekter. Av den orsaken är det mycket svårt att för närvarande dra några slutsatser om vilket inflytande arbetsmiljölagstiftningen haft på företagens konkurrenskraft. När det gäller de skandinaviska länderna, till exempel, var effekterna på företagen mycket liten på grund av de normer som redan fanns. Däremot tvingades många företag i Sydeuropa, särskilt små och medelstora företag, investera**.** Åtgärder för att förbättra arbetsmiljön skapar inledningsvis större kostnader än vinster, medan sambandet mellan kortsiktiga kostnader och långsiktiga vinster är tydligare.

Medlemsstaterna uppger dock i sina nationella rapporter att arbetsmiljöåtgärder bidrar till att förbättra arbetsvillkoren och öka produktiviteten, konkurrenskraften och sysselsättningen.

Vad beträffar de effekter som de nya bestämmelserna kan ha på sysselsättningen, skall särskilt nämnas att de öppnat för nya anställningsmöjligheter för specialister på arbetsmiljöområdet och för tillhandahållande av externa förebyggande tjänster. I flertalet medlemsstater har faktiskt en ny, snabbt växande marknad skapats för tjänster inom områdena information, samråd och utbildning.

Nederländernas investeringar i förebyggande tjänster omsätter, till exempel, 11,7 miljarder euro. Även om halva denna omsättning rör sjukvård, som redan tillhandahölls innan den nya lagstiftningen trädde i kraft, uppgår nettoeffekten av förebyggande tjänster till omkring 6 miljarder euro. Dessa siffror tyder på att det finns en betydande potential för anställning av specialister på arbetsmiljöområdet och utbildning om detta.

Beträffande effekterna av särdirektiven har medlemsstaterna olika åsikter om vilken effekt direktiv 89/654/EEG haft på sysselsättning och konkurrenskraft. Medan somliga medlemsstater anser att genomförandet av direktivet har lett till ökad produktivitet och en motsvarande ökning av konkurrenskraft och sysselsättning, anser andra medlemsstater[43] att de nödvändiga åtgärderna för att minska risker som upptäckts på arbetsplatsen, om än i liten utsträckning, haft motsatta konsekvenser för sysselsättning och konkurrenskraft[44].

Beträffande direktiv 89/655/EEG har medlemsstaterna uppgivit att effekterna på produktivitet och sysselsättning varit tämligen gynnsamma. Utrustning har moderniserats och anpassats i enlighet med de nya bestämmelserna, samtidigt som man sett över befintlig utrustning och rationaliserat produktionsprocessen, vilket haft gynnsamma effekter genom ökad produktivitet.

Beträffande direktiv 89/656/EEG har medlemsstaterna inte lämnat några slutliga uppgifter om direktivets direkta effekter. Det är svårt att skilja mellan den påverkan direktivet haft och den övergripande trenden att förbättra arbetsmiljön till följd av den nya EU-lagstiftningen i allmänhet och övrig utveckling. Man kan dock anta att användningen av personlig skyddsutrustning indirekt haft positiva effekter på sysselsättningen i den industri som tillverkar sådan utrustning och i anmälda organ på grund av de skyldigheter som fastslås i direktivet beträffande tillverkning.

Beträffande direktiv 90/269/EEG anser somliga medlemsstater[45], som utfört relevanta studier, att kostnader och vinster av de åtgärder som vidtagits på området allmänt sett ger ett negativt

---

43 Österrike och Belgien.

44 De har inte lämnat några uppgifter på detta.

45 Särskilt gäller detta Nederländerna.

resultat. Detta påstående måste granskas noggrant eftersom andra medlemsstater[46] menar att automatiseringen följts av en klar produktivitetsökning. Beträffande sysselsättningen drar man slutsatsen att automatiseringen lett till en minskning av antalet arbetstillfällen, även om den lett till en ökad kvalitet i andra jobb.

De nationella rapporterna visar att vissa medlemsstater anser att det inte finns några belägg för att direktiv 90/270/EEG haft någon inverkan på sysselsättningen. Å andra sidan uppgav de också att man kan vänta sig en ökad produktivitet till följd av bättre ergonomisk utformning av arbetsplatserna.

Sammantaget uppger medlemsstaterna i sina nationella rapporter att arbetsmiljöåtgärder bidrar till att förbättra arbetsförhållandena och öka produktiviteten, konkurrenskraften och sysselsättningen. Trots detta framhåller vissa medlemsstater[47] att de tror att höga skyddsnivåer för arbetsplatser och miljö skapar en situation som inte är konkurrenskraftig i förhållande till länderna i Östeuropa, såvida inte EU:s regelverk till fullo införlivas och tillämpas även där.

6. ÖVERGRIPANDE BEDÖMNING AV GENOMFÖRANDET

6.1. De viktigaste positiva effekterna av genomförandet av de olika direktiven

I sina nationella rapporter hävdade medlemsstaterna att den viktigaste positiva aspekten av EU-lagstiftningen var att medvetenheten generellt ökat hos arbetsgivare och arbetstagare om skyldigheten att vidta erforderliga och lämpliga åtgärder för att följa arbetsmiljölagstiftningen. Förbättringen i arbetsmetoder och den ändrade attityden bland arbetsgivare speglar den nya lagstiftningens effektivitet. Medlemsstaterna ser införandet av skyldigheten att utföra en riskvärdering och det ökade arbetsgivaransvaret som något i hög grad positivt.

Arbetsgivare som inledningsvis varit motvilliga på grund av initiala kostnader för företaget när lagstiftningen genomfördes, har sett sig själva kompenserade genom de kostnadsminskningar som följt av det minskade antalet olycksfall i arbetet och minskad frånvaro från arbetet liksom av ökad produktivitet.

Denna nedåtgående trend i antalet olycksfall i arbetet och den tidigare nämnda ökade medvetenheten hos arbetsgivare anser medlemsstaterna vara ett mycket gott resultat av direktiv 89/391/EEG.

Beträffande de fem första särdirektiven angav medlemsstaterna följande goda resultat:

Direktiv 89/654/EEG (arbetsplatser):

– Reglering av olika förhållanden som inte skulle ha fått erforderlig uppmärksamhet om de inte tagits upp i direktivet, såsom fönster, genomskinliga mellanväggar, dörrar och grindar som öppnas uppåt, utrymningsvägar och nödutgångar osv.

– Konsolidering och förenkling av befintlig nationell lagstiftning, vilket bidragit till modernisering av lokaler och en övergripande förbättring av säkerhet och bekvämlighet.

---

46 Särskilt Frankrike.

47 Österrike.

– Förstärkning av bestämmelser om arbetsgivarens skyldigheter beträffande nya arbetsplatser och arbetsplatser som redan är i bruk. En del medlemsstater har infört skyldigheten att anmäla ändringar, utvidgningar och ombyggnader av byggnader som inrymmer eller kan komma att inrymma arbetsplatser.

Direktiv 89/655/EEG (arbetsutrustning):

– Nationell lagstiftning om användning av moderniserad arbetsutrustning, som stämmer överens med nuvarande tendenser för integration av arbetsmiljöfrågor.

– Miniminivåer har fastställts beträffande arbetsutrustning och säkerhet.

– Nationell lagstiftning har gjorts enhetlig och harmoniserats, och därmed förenklats.

– Fler typer av arbetsutrustning omfattas numera av lagstiftningen.

– Standarderna är generellt klarare och mer specifika.

– Ökad medvetenhet hos arbetsgivarna om arbetsutrustningens säkerhet.

– Påtagliga effekter när det gäller kraven på arbetsutrustning som redan är i bruk, och som bidragit till dess anpassning, officiella godkännande och modernisering.

– Aktivare förebyggande av risker i samband med användning av arbetsutrustning.

– Ökad analys av faktorer som måste beaktas när ny utrustning införskaffas.

Direktiv 89/656/EEG (personlig skyddsutrustning):

– Nationell lagstiftning har gjorts enhetlig och samordnats.

– Förenkling, som bidrar till det praktiska genomförandet.

– Lagstiftningen har utvidgats till att omfatta nya sektorer.

– Ny arbetsutrustning har införlivats.

– Arbetsgivaren är skyldig att värdera riskerna innan personlig skyddsutrustning väljs. Medvetenheten om vilka förhållanden denna utrustning måste klara av har ökat.

– Bestämmelserna är mer ingående, vilket bland annat innebär att exakt typ av verksamhet anges där viss personlig skyddsutrustning är obligatorisk[48].

Direktiv 90/269/EEG (manuell hantering av laster):

– Uppsving för övervakning och förbättrade arbetsförhållanden.

– Stöd för befintlig lagstiftning om manuell hantering av laster i några medlemsstater.

– Bestämmelser som är klara och tydliga och som tillämpas allmänt utan problem.

---

[48] Belgien om obligatorisk användning av reflekterande kläder.

– Ökad medvetenhet bland arbetsgivare som förstår och accepterar direktivets ergonomiska inriktning på riskhantering.

– Dessa skyldigheter genomförs i industrins samtliga sektorer.

– Det är en fördel för exportföretagen att gemensamma utvärderingsbestämmelser om manuell hantering gäller i olika länder[49].

Direktiv 90/270/EEG (bildskärmsutrustning):

– Uppsving för övervakning och förbättrad ergonomi vid bildskärmsarbete bidrar till ökat skydd.

– Införande av viloperioder och arbetstagares rätt till förstärkt hälsoövervakning, särskilt beträffande synundersökningar.

– Ökad medvetenhet bland arbetsgivare som förstår och accepterar direktivets ergonomiska inriktning på riskhantering.

– Dessa skyldigheter har införts i industrins samtliga sektorer.

Sammantaget är de positiva aspekter som medlemsstater och arbetsmarknadens parter framhållit av ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven i allmänhet följande:

– Tyngdpunkt på förebyggande arbete.

– Utvidgat tillämpningsområde.

– Arbetsgivarnas skyldighet att genomföra riskvärderingar och tillhandahålla dokumentation.

– Införande av organisatoriska strukturer.

– Arbetsgivarens skyldighet att erbjuda arbetstagarna information och utbildning.

– Arbetstagarnas rättigheter och skyldigheter.

– Möjligheten att konsolidera, rationalisera och förenkla befintlig nationell lagstiftning om olika frågor som omfattas av direktiven.

– Direktivet om arbete med bildskärmsutrustning var nytt i sitt slag och föregick nationella bestämmelser på området.

6.2. De största svårigheterna med genomförandet av de olika direktiven

Medlemsstaterna har uppgivit att de största svårigheterna med ramdirektivet 89/391/EEG har varit att praktiskt genomföra lagstiftningen i små och medelstora företag. Problemen sägs bero på särskilda administrativa krav, formaliteter och ekonomiska kostnader samt den tid det

[49] Danmark.

krävs för att utveckla lämpliga åtgärder, vilket sammantaget har lett till en något negativ reaktion på direktiven från dessa företag[50].

Till detta kommer svårigheten att förstå vissa bestämmelser i ramdirektiv 89/391/EEG och de fem första särdirektiven[51], vilket kan skapa förvirring och osäkerhet. Även kravet att interna tjänster för skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder skall användas framför externa samt avsaknaden av effektiv kontroll av efterlevnaden försvårar genomförandet av ramdirektivet

Beträffande de fem första särdirektiven angav medlemsstaterna följande svårigheter:

Direktiv 89/654/EEG:

– Alltför detaljerat i vissa avseenden[52], vilket gjort det svårt att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen.

– Den åtskillnad som görs i direktivet mellan nyinrättade arbetsplatser och de som redan är i bruk[53].

– De investeringar som krävs för att genomföra de nya bestämmelserna i små och medelstora företag.

Direktiv 89/655/EEG:

– Orimliga kostnader för små och medelstora företag som inte har de ekonomiska resurser som krävs.

– Behovet av långsiktiga investeringar för att anpassa arbetsutrustningen.

– Den praktiska åtskillnaden mellan direktivet om säkerhet och hälsa vid användning av arbetsutrustning och maskindirektivet är inte tillräckligt klar[54].

– Definitionen av olika säkerhetsnivåer för maskiner som redan är i bruk och för nya maskiner gör det svårt att anpassa dem till kraven i direktivet[55].

Direktiv 89/656/EEG:

– Bristande stöd till små och medelstora företag, som har svårt att på egen hand välja lämplig skyddsutrustning.

– Ekonomisk belastning för små företag, som i många fall inte kan klara av kostnaderna för ny utrustning.

– Somliga arbetsgivare påpekar att många arbetstagare inte förstår vikten av personlig skyddsutrustning.

---

50 Detta förhållande har främst betonats av Belgien, Danmark, Förenade kungariket, Nederländerna, Sverige och Tyskland.

51 Tyskland påpekar att det inte finns någon samordning mellan de olika särdirektiven.

52 Just denna aspekt ser somliga medlemsstater som något positivt, vilket följaktligen ger motstridiga meningar.

53 Sverige.

54 Finland.

55 Belgien.

Direktiv 90/269/EEG:

– Den höga kostnads- och mekaniseringsnivån kan leda till att arbetstillfällen minskar.

– Direktivet anses vara alltför detaljerat i vissa avseenden[56]. Detta är dock relativt eftersom somliga medlemsstater ser detta som något positivt.

– En rad arbetsplatser kan komma att uppfattas som olämpliga för kvinnor.

– Frånvaron av andra standarder än de som anger lastvikt och avstånd, om viloperioder och vilointervall.

Direktiv 90/270/EEG:

– Vissa problem är svåra att lösa såsom hantering av naturligt ljus, sittergonomi, att det inte går att neutralisera vissa elektromagnetiska fält[57].

– Oklarheten i vem som skall utföra syntesterna (ögonläkare eller optiker)[58].

– Problem kopplade till distansarbete och övervakning av arbetsförhållanden.

Ytterligare svårigheter som tagits upp omfattar följande:

– Arbetstagarnas bristande medverkan i driftsprocesserna.

– Eftersom detaljerade bindande bestämmelser om hälsoövervakning saknas i direktiven skapas nationella skillnader i hälsoövervakningsnivåer i olika medlemsstater och svårigheter för erkännande av läkarintyg i samband med gränsöverskridande arbete.

– Kriterier för utvärdering av de nationella arbetsmiljöinspektionerna saknas vilket leder till att bestämmelserna i arbetsmiljölagstiftningen inte genomdrivs på ett enhetligt sätt.

– Bristen på samband mellan olika bestämmelser i direktiven skapar behov av att harmonisera vissa bestämmelser såsom de som gäller arbetstagares rätt till information, samråd, medverkan och utbildning liksom bestämmelser om nationella tillämpningsrapporter.

– Svårigheten att göra befintliga bestämmelser effektiva när det gäller små och medelstora företag.

– Bristen på ett harmoniserat statistiskt informationssystem inom EU för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

6.3. Förslag till förbättringar

En omfattande omarbetning av den samlade lagstiftningen kan endast äga rum när direktiven är fullständigt genomförda och det finns jämförbara analytiska uppgifter. Först då kan man

---

[56] Sverige.
[57] Frankrike.
[58] Problem som tagits upp av Österrike.

utvärdera vilka orsaker och omständigheter som ligger bakom olycksfall och identifiera ineffektiva bestämmelser i direktiven. Vidare måste samtliga instrument som stöder tillämpningen av bestämmelserna i direktiven ha införts.

För att förbättra genomförandenivån för ramdirektiv 89/391/EEG och de första fem särdirektiven är det nödvändigt att

– öka direktivens tillämpningsnivå bland små och medelstora företag,

– säkra tillgång till fullständig och harmoniserad statistik om olycksfall i arbetet,

– ge tillgång till information och stöd till såväl arbetsgivare som arbetstagare så att de blir medvetna om sina rättigheter och skyldigheter och kan utöva och följa dem,

– öka insatserna för att garantera att kontrollen av efterlevnaden av arbetsmiljölagstiftningen sker på ett enhetligt och likvärdigt sätt i hela EU,

– fastställa vilka av bestämmelserna i direktiven som blivit föråldrade på grund av den tekniska utvecklingen och måste ses över,

– ägna särskild uppmärksamhet åt de problem som tillfälligt anställda kan möta i fråga om deras rätt till information, samråd, medverkan och utbildning.

I de nationella rapporterna om de fem första särdirektiven föreslår medlemsstaterna följande för att förbättra tillämpningen av lagstiftningen och främja hälsa och säkerhet på arbetsplatsen:

Direktiv 89/654/EEG:

– Det krävs en samordnad strategi för att hantera problemen med miljöförhållanden och utbyte av relevant erfarenhet mellan medlemsstaterna.

– Riktlinjer och rekommendationer måste utarbetas (med aktuella uppgifter, tabeller och siffror) för att klargöra vissa aspekter (ventilation, belysning, temperatur, arbetsplatsens dimensioner osv.).

– Kraven på distansarbete måste granskas, eftersom detta är en arbetsform som blir allt vanligare.

Direktiv 89/655/EEG:

– De olika säkerhetsnivåerna för en maskin i arbete och en ny maskin måste klarläggas, eftersom skillnaderna kan ställa till problem. Det är därför önskvärt att samma kriterier används i så stor utsträckning som möjligt.

– Erforderliga åtgärder skall vidtas för att genomföra direktivet. Små och medelstora företag skall ges ekonomiskt stöd, lån osv. så att de kan göra nödvändiga investeringar för att anpassa arbetsutrustningen.

– Analys av allmänna frågor (arbetsgivarnas generella skyldigheter, arbetstagares rätt till information och utbildning osv.) som redan behandlats i ramdirektivet bör undvikas i särdirektiven.

– Riktlinjer för bestämmelsernas praktiska del bör offentliggöras.

Direktiv 89/656/EEG:

– Kommissionen bör offentliggöra särskilda riktlinjer och principer för god praxis, som bör omfatta urvalskriterier för personlig skyddsutrustning.

– Direktivets bilagor bör kompletteras för att underlätta företagens val av personlig skyddsutrustning.

– Artiklar som redan finns med i ramdirektivet (såsom artikel 5) bör tas bort för att förenkla bestämmelserna och underlätta genomförandet.

– Genomföranderapporterna bör synkroniseras och förenklas.

Direktiv 90/269/EEG:

– Många medlemsstater anser att gränsvärden bör fastställas, eftersom den tillåtna tolkningsmarginalen beträffande manuell hantering av laster är orimligt vid.

– Kommissionen bör tillhandahålla specifikationer för värderingsmodeller och riktlinjer för skilda medlemsstater om manuell hantering av laster, inbegripet faktorer som bör beaktas (av betydelse för internationella transporter för samordningsändamål).

– Tillämpningen av ergonomiska principer för materialhantering i vidaste mening bör beaktas, som en del av den ergonomiska utvecklingen av arbetsuppgifter och arbetsorganisation.

Direktiv 90/270/EEG:

– Det vore klokt att specificera bestämmelserna om omväxling i uppgifterna och pauser, liksom vilka personer som skall omfattas av bestämmelserna.

– De problem som orsakas av elektromagnetisk strålning från terminaler, laser och magnetfält bör undersökas[59].

– Flera medlemsstater anser att det vore lämpligt att se över direktivet för att anpassa det till den tekniska utvecklingen.

7. SLUTSATSER

I denna rapport har vi redogjort för hur långt man hunnit med genomförandet och den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i ramdirektiv 89/391/EEG samt särdirektiven 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG och 90/270/EEG.

Belägg har lagts fram som visar att EU:s lagstiftning haft en klart positiv inverkan på de nationella standarderna för hälsa och säkerhet i arbetet. Detta gäller inte endast själva lagstiftningen utan även den praktiska tillämpningen i företag och institutioner i den offentliga

[59] Förslag från Finland.

sektorn. I allmänhet har EU:s lagstiftning bidragit till att införa ett förebyggande förhållningssätt.

Samtidigt har vi i rapporten satt fingret på olika brister i tillämpningen som gör att lagstiftningens fulla potential inte kan uppnås. I flera medlemsstater krävs det att berörda personer ändrar attityd och beteende och blir mer medvetna innan begreppet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen helt får fäste.

Även om resultat har uppnåtts visar analysen att det finns ett angeläget behov av större engagemang för att bestämmelserna skall tillämpas helt och fullt i hela EU:s ekonomi.

Åtskilliga brister beträffande centrala bestämmelser i lagstiftningen har påvisats i rapporten.

– Den nya lagstiftningen offentliggörs och stöds i allmänhet på ett tillfredsställande sätt, även om flera medlemsstater själva understryker att det krävs utökade informationsinsatser och utökad rådgivande verksamhet för att utvidga tillämpningen av lagstiftningen.

– Behovet av specifik och begriplig information och handledning är stort för samtliga typer av företag men särskilt för små och medelstora företag. Dessutom krävs lättillgängligt, specifikt och anpassat tekniskt stöd.

– En viktig nyhet i lagstiftningen var införandet av systematisk riskvärdering. I rapporten betonas att riskvärdering, dokumentation och övervakning inte utförs överallt. Dessutom utförs dessa uppgifter ofta på ett ofullständigt och ytligt sätt, vilket är ett problem.

– Trots möjligheten att välja antingen interna eller externa system för skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder, står det klart att inte samtliga företag i EU har allmän och adekvat tillgång till sådana tjänster. Dessutom varierar kvaliteten på särskilt de externa tjänsterna avsevärt, eftersom kraven på leverantörernas kunskap och kompetens inte fastställs i EU:s lagstiftning utan skall fastställas av medlemsstaterna.

– Om den förebyggande strategin skall lyckas måste samtliga aktörer medverka på ett konstruktivt sätt. Detta innebär att även arbetstagarna måste vara delaktiga för att inte den riskförebyggande potentialen skall gå förlorad. Trots att man i hög grad betonar information, samråd, medverkan och utbildning krävs ytterligare stöd för att öka arbetstagarnas delaktighet. Arbetsplatser med arbetstagare från olika företag måste ägnas särskild uppmärksamhet.

– De allt mer komplicerade arbetsprocesserna och förändrade arbetsförhållanden skapar nya, förändrade risktyper vid sidan av de gamla. Därför måste arbetsmiljöarbetet ingå i den övergripande företagsledningen. Rapporten pekar på brister i de organisatoriska strukturerna som hämmar utvecklingen av arbetsmiljön i många företag.

De anpassningar som är nödvändiga för det praktiska genomförandet av de nya bestämmelserna liksom den nödvändiga förändringen i beteendemönster tycks ta längre tid än väntat. Ofta saknas helt enkelt viljan att anstränga sig för att förbättra arbetsmiljön.

Det är särskilt den mycket otillfredsställande situationen i små och medelstora företag som kräver omedelbar uppmärksamhet. I dessa företag är olycksfallsfrekvensen mycket högre än i stora företag och många av arbetsgivarna är inte tillräckligt informerade, vilket visar allvaret i

situationen. Även i den offentliga sektorn finns problem, eftersom man där inte anser att förbättringar i arbetsmiljön är något man måste arbeta med kontinuerligt. Det finns även problem i industrisektorer med ett stort antal tillfälligt anställda eller anställda med så kallade atypiska anställningsavtal.

Ansträngningarna måste därför intensifieras för att se till att lagstiftningen tillämpas på ett korrekt sätt i hela ekonomin. Det finns en rad strategier och instrument för att klara av detta och därigenom få ned antalet arbetsrelaterade olycksfall och sjukdomar genom en fullständig och korrekt tillämpning av lagstiftningen. Rapporten visar att det redan finns en god grund att bygga på.

Det är nödvändigt att ha en övergripande strategi och inse att arbetsmiljöfrågor skär tvärs igenom alla sektorer. Särskilda målgrupper på arbetsmarknaden måste konsulteras och projekt drivas för att förbättra människors anställbarhet eller främja företagsamhet. Detta bör leda till ökad medvetenhet, ge aktuell information och stimulera till ökad medverkan av företag och arbetstagare.

I flera medlemsstater finns en stark efterfrågan på kvalificerad personal för att skapa erforderliga organisatoriska strukturer. Detta har att göra med den specialistkompetens som behövs liksom med arbetstagares utbildning och vidareutbildning. Ofta har varken arbetstagare eller deras ombud den kunskap och kompetens som krävs för att hantera arbetsmiljöfrågor på ett effektivt sätt och företräda arbetstagarnas intressen på området gentemot arbetsgivarna. Erfarenheterna från textilindustrin i Tyskland ger ett inspirerande exempel på hur man kan avhjälpa situationen.

För att komma till rätta med befintliga hinder för tillämpningen är det även viktigt att i långt högre grad integrera arbetsmiljöfrågorna i EU:s övriga politikområden. I detta sammanhang skulle såväl EU:s sysselsättningsstrategi som strukturfonderna, särskilt Europeiska socialfonden (ESF), kunna fylla en viktig roll genom att uppmuntra och stödja nya strategier. Det är nödvändigt att utveckla ett enhetligt, strikt övervakningssystem för att följa och jämföra utvecklingstendenser och den politik som förs beträffande hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Den nuvarande bristen på data kan leda till alltför generaliserande slutsatser och bristande förståelse för specifika aspekter.

Det skulle kunna vara användbart att fastställa referensvärden, ”benchmarking”, för att komma till rätta med de observerade och rapporterade bristerna i åtgärder hos tillsynsmyndigheter i en del länder. Det skall dock redan från början sägas att tillsynsmyndigheterna inte ensamma kan skapa lika villkor. Ändå har arbetsmiljöinspektörerna en nyckelroll för att främja bättre efterlevnad hos främst små och medelstora företag, i första hand genom utbildning, påverkan och uppmuntran men även genom påtryckningar där så behövs. Även utfärdandet av riktlinjer, såsom det föreslås i de nationella rapporterna, kan vara till nytta för att öka efterlevnaden.

I samband med ytterligare utveckling av EU:s politik på arbetsmiljöområdet betonar rapporten behovet av att samordna särdirektiven på ett mer effektivt sätt för att undvika överlappning och klargöra några av de termer som används. Syftet är att göra bestämmelserna mer konsekventa och stringenta snarare än att ändra innehållet. Det kommer att genomföras en analys och diskussion för att utröna vilka bestämmelser som kan bli föremål för detta.

Kommissionen kommer att fortsätta sitt arbete med att förenkla och förklara EU:s lagstiftning. Man kommer att lägga fram de förslag som krävs för att å ena sidan konsolidera befintliga direktiv så att de blir lättare att förstå och å andra sidan förenkla bestämmelserna i

de olika direktiv som rör genomföranderapporter för att utarbeta en enda genomföranderapport.

Det är dock viktigt att man även i framtiden ger utrymme för ett visst mått av flexibilitet, så att arbetsmarknadens parter och de som ansvarar för hälsa och säkerhet får det spelrum som krävs för att anpassa genomförandet och tillämpningen till en viss arbetsplats. Det bör samtidigt noteras att möjligheten att själv reglera och styra verksamheten inte är samma sak som en svag lagstiftning och svaga bestämmelser. Erfarenheter från till exempel Nederländerna visar att endast överenskommelser mellan arbetsmarknadens parter och andra organisationer inte alltid är tillräckligt för att garantera att bestämmelserna följs. Därför kommer det att vara nödvändigt att de oberoende tillsynsmyndigheterna kontrollerar att målen uppnås i sådana sammanhang.

Det innebär att samtliga aktörer och intressenter måste öka sitt engagemang för att till fullo genomföra de åtgärder som fastställs i kommissionens meddelande ”Anpassning till förändringar i arbetsliv och samhälle: en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002–2006”. Endast ett sådant ökat intresse och angelägna åtgärder kommer att leda till de förbättringar som krävs i genomförandet och tillämpningen av arbetsmiljödirektiven, för att hälsa och säkerhet i arbetet skall bli en realitet och på så vis bidra till ökad produktivitet och kvalitet i arbetet. Kommission hoppas även att denna översikt av genomförandet skall sätta igång en bred, öppen diskussion om hur man kan gå vidare för att skapa och respektera rättvisa konkurrensvillkor för företag i ett utvidgat EU och förbättra välbefinnandet för alla arbetstagare på arbetsplatsen.

BILAGA

NATIONELLA BESTÄMMELSER HAR ANMÄLTS AV MEDLEMSSTATERNA OCH RÖR FÖLJANDE:

Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet

Belgien:

1. Arrêté royal du 14/09/1992 portant exécution de la directive du Conseil des Communautés européennes du 12/06/1989 concernant la mise en oeuvre de mesures visant à promouvoir l'amélioration de la sécurité et de la santé des travailleurs au travail - Koninklijk besluit van 14/09/1992 tot uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12/06/1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheit van de werknemers op het werk ref: MB du 30/09/1992, page 20822.

2. Loi du 10/06/1952 concernant la santé et la sécurité des travailleurs, ainsi que la salubrité du travail et des lieux de travail - Wet van 10/06/1952 betreffende de gerondheid en de veiligheid van de arbeiders, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen ref: MB du 19/06/1952, page 4610.

3. Loi du 16/11/1972 concernant l'inspection du travail - Wet van 16/11/1972 betreffende de arbeidsinspectie ref: MB du 08/12/1972, page 13647.

4. Loi du 03/07/1978 relative aux contrats de travail - Wet van 03/07/1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten ref: MB du 22/08/1978, page 9277.

5. Loi du 28/12/1977 garantissant la protection des médecins du travail - Wet van 28/12/1977 tot bescherming van de arbeidsgeneesheren ref: MB du 18/01/1978, page 447.

6. Arrêté royal du 10/08/1978 déterminant la formation complémentaire imposée aux chefs des services de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail et à leurs adjoints - Koninklijk besluit van 10/08/1978 tot vaststelling van de aanvultende vorming opgelegd aan de diensthoofden voor veiligheid, gezondheit en verfraaiing van de werkplaatsen en aan hun adjuncten ref: MB du 03/10/1978, page 11353.

7. Koninklijk besluit van 10/01/1979 relatif aux organes de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail concernant les mines, minières et minières souterraines - Koninklijk besluit van 10/01/1979 betreffende de organen voor veiligheid en verfraaiing der werkplaatsen in de mijnen, graverijen en ondergrandse groeven ref: MB du 08/03/1979.

8. Arrêté royal du 11/03/1987 relatif à la sécurité et aux conditions de travail du personnel occupé dans les exploitations de terrils de cuivre - Koninklijk besluit van 11/03/1987 betreffende de veiligheid en de arbeidsvoorwaarden van het personeel tewerkgesteld in de ontginningen van steenbergen van mijnen ref: MB du 25/03/1987, page 4435.

9. Arrêté royal du 21/04/1989 relatif à la sécurité et aux conditions de travail du personnel occupé dans les exploitations à ciel ouvert des minières et des carrières, ainsi que dans leurs dépendances - Koninkijk besluit van 21/04/1989 betreffende de veiligheid en de arbeidsvoorwaarden van het personeel tewerkgesteld in de ontginningen in open lucht van de graverijen en de groeven en in hun aanhougheden ref: MB du 10/05/1989, page 7913.

10. Arrêté royal du 12/08/1994, MB du 02/08/1994.

11. Loi du 04/08/1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail - Wet van 04/08/1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk ref: MB du 18/09/1996, page 21507.

Danmark:

1. Bekendtgørelse nr. 235 af 10/04/1991, Lovtidende A 1991 haefte 52 s. 909.

2. Søfartsstyrelsens tekniske forskrift nr. 7 af 15/12/1992.

3. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om arbejdets udførelse

4. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1181 af 18/12/1992 om virsomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Arbejdsministeriet j.nr. 1992-2113-21.

5. Bekendtgørelse nr. 746 af 28/08/1992 om brug af personlige vaernemidler.

6. Bekendtgørelse nr. 889 af 28/12/1987 om bedriftssundhedstjeneste.

7. Bekendtgørelse nr. 693 af 14/10/1991 om byggepladsers og lignende arbejdssteders indretning

8. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 02/09/1982 om stoffer og materialer. Arbejdsmin. 3.kt. j.nr. 1981-3240-3.

9. Arbejdstilsynets bekendtgørelse af 15/12/1992 om anvendelse af tekniskehjaelpemidler. Arbejdstilsynet, j.nr. 1992-20-5.

10. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om arbejdsmedicinske undersøgelse efter lov om arbejdsmiljø

11. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om faste arbejdssteders indretning.

12. Bekendtgørelse nr. 469 af 06/10/1983 om sikkerhedsuddannelse m.v.

13. Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 22/03/1995, som aendret ved lov nr.458 af 12/06/1996 og lov nr. 1196 af 27/12/1996

14. Bekendtgørelse nr. 646 af 18/12/1985 med senere aendringer.

15. Bestemmelser om sikkerhed og sundhed for besaetningsmedlemmer under tjeneste på luftfartøj af 16/06/94.

16. Tekniske forskrift nr. 8 af 10/10/1994.

17 Lov nr. 379 af 10/06/1997 om aendring af lov om arbejdsmiljø. Arbejdsmin.,j.nr. 97-2100-121.

18. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 183 af 15/05/1975 om forbud mod anvendelse af visse cadmiumholdige loddemidler. Arbejdsmin. 3 kt. j. nr. 13-35-69.

19. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 661 af 28/11/1983 om vandopløseligt chromat i cement. Arbejdstilsynets journal nr. 82-344-106.

20. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 199 af 26/03/1985 om epoxyharpikser og isocyanater m.v.. Arbejdstilsynet, j.nr. 82-365-71.

21. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 562 af 16/12/1985 om arbejde med metallisk bly og dettes ionforbindelse. Arbejdsmin. 3. kt. j.nr. 1985-3240-62.

22. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr.600 af 24/09/1986 om asbest. Arbejdsmin.,j.nr. 1986-3240-60.

23. Arbejdstilsynets bekentgørelse nr. 993 af 1/12/1986 om registrering m.m. af asbest. Arbejdstilsynets j.nr. 86-362-357.

24. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 139 af 23/03/1987 om aendring af bekendtgørelse om asbest. Arbejdsmin. 3.kt. j.nr. 86-3240-60.

25. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 984 af 11/12/1992 om aendring af bekendtgørelse om asbest. Arbejdsmin. 3.kt. j.nr. 2141-9.

26. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 52 af 13/01/1988 om materialer med indhold af flygtige stoffer herunder organiske opløsningsmidler. Arbejdstilsynets j. nr. 87-361/K71-4.

27. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 344 af 9/06/1988 om arbejde med momtering og nedrivning af isoleringsmaterialer indeholdende syntetiske mineralfibre. Arbejdstilsynets j. nr. 88-361/k55-16.

28. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 302 af 13/05/1993 om arbejde med kodenummerede produkter. Arbejdstilsynets j.nr. 1993-30-20.

29. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1017 af 15/12/1993 om indretning af byggepladser og lignende arbejdssteder efter lov om arbejdsmiljø. Arbejdsmin.3.kt.j.nr. 93-2122-2.

30. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 561 af 24/06/1994 om indretning af tekniske hjaelpemidler. Arbejdstilsynets j.nr. 1994-29-46.

31. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 867 af 13/10/1994 om arbejdets udførelse. Arbejdsmin.,j.nr. 92-5232-1.

32. Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1062 af 15/12/1994 om arbejde med asfaltmaterialer. Arbejdsmin./Arbejdstilsynets j.nr. 1992-843-52.

33. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 485 af 16/06/1995 om aendring af bekendtgørelse om stoffer og materialer. Arbejdsmin.,j.nr. 1992-2141-2.

34. Arbejstilsynets bekendtgørelse om foranstaltninger til forebyggelse af kraeftrisikoen ved arbejde med stoffer og materialer. Arbejdsmin./Arbejdstilsynet, j.nr. 1996-30-63.

35. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 739 af 22/09/1997 om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Arbejdsmin., 3 kt., j.nr. 97-2210-26. Base i statsbasen: ABEK.

36. Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1017 af 17/12/1997 om aendring af bekendtgørelse om arbejdets udførelse. Arbejdsmin., j.nr. 97-2100-136. Base i statsbasen: ABEK.

37. Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbeide; nr 383 af 22 juni 1998.

38. Bekendtgørelse om sikkerhedsgruppens qrbejdsæiljøuddannelse ref: Statistente, 14/06/1999, nr 457.

39. Lov nr. 331 om aendring af lov om arbejdsmiljø og lov om visse havanlaeg (§§ 17 a-c i) ref: nr 331 af 16/05/2001.

40. Teknisk forskrift om arbejdsmiljo i skibe ref: Meddelelser fra Søfartsstyrelsen A du 01/07/2002

Tyskland:

1. Verordnung über bergbauliche Unterlagen, Einwirkungsbereiche und die Bergbau-Versuchsstrecke vom 11/11/1982, Bundesgesetzblatt Teil I vom 30/11/1982 Seite 1553.

2. Gesetz zur Umsetzung der EG-Rahmenrichtlinie Arbeitsschutz und weiterer Arbeitsschutz-Richtlinien vom 07/08/1996, Bundesgesetzblatt Teil I vom 20/08/1996 Seite 1246.

3. Seemannsgesetz vom 26/07/1957, Bundesgesetzblatt Teil II vom 07/08/1957 Seite 713.

4. Gesetz zur Einordnung des Rechts der gesetzlichen Unfallversicherung in das Sozialgesetzbuch (Unfallversicherungs-Einordnungsgesetz -UVEG) vom 07/08/1996, Bundesgesetzblatt Teil I vom 20/08/1996 Seite 1254.

5. Reichsversicherungsordnung (April 1992).

6. Bundesberggesetz (BBergG) (Februar 1992).

7. Unfallverhütungsvorschriften für Unternehmen der Seefahrt (UVV See) (November 1989).

8. Gesetz zur Regelung der gewerbsmäßigen Arbeitnehmerüberlassung (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz - AÜG) vom 07/08/1972, Bundesgesetzblatt Teil I Seite 1393, zuletzt geändert durch Gesetz vom 20//07/1995 (BGBl I S.946).

9. Arbeitsförderungsgesetz vom 25/06/1969, Bundesgesetzblatt Teil I Seite 582, zuletzt geändert durch des Gesetzes vom 15/12/1995 (BGBl. S. 1824).

10. Drittes Gesetz zur Änderung der Gewerbeordnung und sonstiger gewerberechtlicher Vorschriften vom 24/08/2002 ref: BGBl. n° 62 du 30/08/2002 p. 3412.

Grekland:

1. Loi n° 1568 du 11/10/1985 ref: FEK A n°177 du 18/10/1985 Page 3335.
2. Loi n° 1836 du 14/03/1989 ref: FEK A n° 79 du 14/03/1989 Page 1071.
3. Loi n° 1767/88 du 04/04/1988 ref: FEK A n° 63 du 06/04/1988 Page 709.
4. Décret présidentiel n° 368/89 ref: FEK A n° 163 du 16/06/1989 Page 3917.
5. Décret présidentiel n° 369/89 ref: FEK A n° 164 du 16/06/1989 Page 3981.
6. Décret présidentiel n° 436 du 16/10/1991 ref: FEK A n° 159 du 24/10/1991 Page 2125.
7. Loi n° 2224 du 05/07/1994 ref: FEK A n° 12 du 06/07/1994 Page 1469.
8. Décret présidentiel n° 294 du 17/06/1988 ref: FEK A n° 138 du 21/06/1988 Page 2781.
9. Décret présidentiel n° 70a du 11/02/1988 ref: FEK A n° 31 du 17/02/1988 Page 263.
10. Décret présidentiel n° 94 du 10/04/1987 ref: FEK A n° 54 du 22/04/1987 Page 503.
11. Décret présidentiel n° 85 du 05/03/1991 ref: FEK A n° 38 du 18/03/1991 Page 619.
12. Loi n° 1837 du 03/1989 ref: FEK A n° 85 du 23/03/1989 Page 1105.
13. Décision ministérielle n° 130627 du 07/03/1990 ref: FEK A n° 27 du 08/03/1990 Page 187.
14. Décret présidentiel n° 61 du 02/07/1975 ref: FEK A n° 132 du 07/07/1975 Page 763.
15. Décision ministérielle n° A2/st/1539/85 ref: FEK B n° 280 du 13/05/1985 Page 2769.
16. Décret présidentiel n° 149 du 14/03/1934 ref: FEK A n° 112 du 22/03/1934.
17. Décret présidentiel n° 17/96 du 18/01/1996 ref: FEK A n° 11 du 18/01/1996 Page 93.
18. Décret présidentiel n° 259/88 ref: FEK A n° 117 du 03/06/1988 Page 2313.
19. Décret présidentiel n° 12/93 ref: FEK A Page 33.
20. Décret présidentiel n° 1348 du 10/12/1981 ref: FEK A n° 117 du 03/06/1988.
21. Décret présidentiel n° 376 du 1995 ref: FEK A n° 206 du 05/10/1995 Page 6167.
22. Décret présidentiel n° 259/81 du 1981 ref: FEK A n° 72 du 26/03/1981 Page 705.
23. Décret présidentiel n° 363/84 du 1984 ref: FEK A n° Z82 du 1984 Page 23.

24. Décret présidentiel n° 379/96 du 1996 ref: FEK A n° 250 du 04/11/1996 Page 4611.

25. Décret présidentiel n° 236/96 du 26/07/1996 ref: FEK A du 31/07/1996 Page 3062.

26. Décret présidentiel n° 1349/81 du 26/11/1981 ref: FEK A Page 4516.

Spanien:

1. Ley n° 31/95 de 08/11/1995, de Prevención de Riesgos Laborales ref: BOE n° 269 de 10/11/1995 Página 32590 (Marginal 24292).

2. Instrucción de 26/02/1996, de la Secretaría de Estado para la Administración Pública, para la aplicación de la Ley 31/95, de 8 de noviembre, de Prevención de Riesgos Laborales en la Administración del Estado ref: BOE n° 59 de 08/03/1996 Página 9421 (Marginal 5486).

3. Orden de 16/12/1987, por la que se establecen nuevos modelos para la notificación de accidentes de trabajo y se dan instrucciones para su cumplimentación y tramitación ref: BOE n° 311 de 29/12/1987 Página 38065.

4. Real Decreto n° 39/97 de 17/01/1997, por el que se aprueba el Reglamento de los Servicios de Prevención ref: BOE n° 27 de 31/01/1997 Página 3031 (Marginal 1853).

5. Ley 8/80 de 10/03/1980, sobre el Estatuto de los Trabajadores ref: BOE n° 64 de 14/03/1980.

6. Real Decreto n° 396/1996 de 01/03/1996, por el que se aprueba el Reglamento sobre procedimiento para la imposición de sanciones por infracciones en el orden social.

7. Ley n° 14/94 de 01/07/1994, que regula las empresas de trabajo temporal.

8. Real Decreto n° 780/98 de 20/04/1998, por el que se modifica el Real Decreto 39/1987, de 17 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de los servicios de prevención ref: BOE n° 104 de 01/05/1998 Página 14698 (Marginal 10209).

Frankrike:

1. Loi n° 91-1414 du 31/12/1991 modifiant le code du travail et le code de la santé publique en vue de favoriser la prévention des risques professionnels et portant transposition de directives européennes relatives à la santé et à la sécurité du travail ref: JO du 07/01/1992, page 319.

2. Décret n° 92-158 du 20/02/1992 complétant le code du travail (2ème partie: décrets en Conseil d'Etat) et fixant les prescriptions particulières d'hygiène et de sécurité applicables aux travaux effectués dans un établissement par une entreprise extérieure ref: JO du 22/02/1992, page 2779

3. Décret n° 92-333 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (2ème partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé applicables aux lieux de travail que doivent observer les chefs d'établissements utilisateurs ref: JO du 01/04/1992, page 4614.

4. Loi n° 97-1051 du 18/11/1997 d'orientation sur la pêche maritime et les cultures marines ref: JO du 19/11/1997, page 16723.

5. Decret n° 98-588 ref: JORF du 11/07/1998.

6. Ordonnance n° 2001-175 du 22/02/2001 relative à la transposition de la directive 89/391/CEE du Conseil du 12/06/1989 concernant la mise en oeuvre des mesures visant à promouvoir l'amélioration de la sécurité et de la santé des travailleurs réf: JO n° 258 du 07/11/2001 p. 17523.

7. Loi de modernisation sociale du 17/01/2002 ; article 193 réf: JO du 18/01/2002 p. 1008.

8. Décret n° 2001/1016 du 5/11/2001 portant création d'un document relatif à l'évaluation des risques pour la santé et la sécurité des travailleurs, prévue par l'article L.230-2 du code du travail et modifiant le code du travail réf: JO n° 258 du 07/11/2001 p. 17523 ref: JO du 24/02/2001, page 3022.

9. Décret n° 82-453 du 28/05/1982 relatif à l'hygiène et à la sécurité du travail, ainsi qu'à la prévention médicale dans la fonction publique, modifié par le décret 84-1029 du 23/11/1984, par le décret 95-680 du 9/05/1995 et par le décret 2001-232 du 12/03/2001 ref: Pas de mention (SG(2002)A/10391).

10. Arrêté du 3 mai 2002 relatif à la formation préalable à la prise de fonction et à la formation continue des agents chargés de la mise en ouvre des règles d'hygiène et de sécurité dans la fonction publique territoriale ref: 03/05/2002 (SG(2002)A/10391).

11. Décret 85-603 du 10/06/1985 relatif à l'hygiène et à la sécurité du travail ainsi qu'à la médecine professionnelle et préventive dans la fonction publique territoriale ref: JORF du 18/06/1985 (SG(2002)A/10391).

12. Décret 2000-542 du 16/06/2000 modifiant le décret 85-603 du 10/06/1985 relatif à l'hygiène et à la sécurité du travail ainsi qu'à la médecine professionnelle et préventive dans la fonction publique territoriale ref: JORF n° 141 du 20/06/2000 p. 9249 (NOR : FPPA0010011D) (SG(2002)A/10391).

13. Arrêté du 15/03/2001 portant détermination des missions de sécurité des personnes et des biens incompatibles avec l'exercice du droit de retrait dans la fonction publique territoriale ref: JORF n° 71 du 24/03/2001 p. 4643 (NOR : FPPA0110020A) (SG(2002)A/10391).

14. Arrêté du 26/12/1995 relatif à la création d'une structure fonctionnelle en matière de sécurité et de santé au travail dans les mines ref: JORF du 13/01/1996 (NOR INDB9501272A) (SG(2002)A/10391).

15. Arrêté du 10/04/1972 relatif aux séances d'information professionnelle des délégués mineurs ref: 10/04/1972 (SG(2002)A/10391).

Irland:

1. The Safety, Health and Welfare at Work (General Application) Regulations, 1993 ref: S.I. n° 44 of 1993.

2. The Safety, Health and Welfare at Work Act, 1989.

3. The Fire Services Act 1981 ref: S.I. n° 30 of 1981.

4. The Dangerous Substances (Retail and Private Petroleum Stores) Regulations, 1979 ref: S.I. n° 311 of 1979.

5. The Dangerous Substances (Oil Jetties) Regulations, 1979 ref: S.I. n° 312 of 1979.

6. The Dangerous Substances (Petroleum Bulk Stores) Regulations, 1979 ref: S.I. n° 313 of 1979.

Italien:

1. Decreto legislativo del 19/09/1994 n. 626, attuazione delle direttive 89/391/CEE, 89/654/CEE, 89/655/CEE, 89/656/CEE, 90/269/CEE, 90/270/CEE, 90/394/CEE e 90/679/CEE riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n. 141 alla GURI - Serie generale - del 12/11/1994 n. 265.

2. Decreto legislativo del 19/03/1996 n. 242, modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19 settembre 1994, n. 626, recante attuazione di direttive comunitarie riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n .75 alla GURI - Serie generale - del 06/05/1996 n. 104 pag. 3.

3. Decreto Legislativo n° 195 del 23/6/2003 -Modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19/9/1994, n. 626, per l'individuazione delle capacità e dei requisiti professionali richiesti agli addetti ed ai responsabili dei servizi di prevenzione e protezione dei lavoratori, a norma dell'articolo 21 della legge 1/3/2002, n. 39. ref: GURI Serie generale n° 174 del 29/7/2003 p. 4 (SG(2003)A/08174 du 28/08/2003).

Luxemburg:

1. Loi du 17/06/1994 concernant les services de santé au travail ref: Mémorial grand-ducal A n° 55 du 01/07/1994, page 1054.

2. Loi du 08/06/1994 1) portant application aux personnes morales du secteur public de la directive cadre 89/391/CEE du Conseil du 12/06/1989 concernant la mise en oeuvre de mesures visant à promouvoir l'amélioration de la sécurité et de la santé des travailleurs au travail; 2) modifiant et complétant la loi du 19/03/1988 concernant la sécurité dans les administrations et services de l'Etat ref: Mémorial grand-ducal A n° 55 du 01/07/1994, page 1050.

3. Loi du 17/06/1994 concernant la sécurité et la santé des travailleurs au travail ref: Mémorial Grand-Ducal A n° 55 du 01/07/1994, page 1060.

4. Règlement grand-ducal du 06/10/1995 portant 1. adaptation à l'ensemble de la fonction publique de l'Etat et des communes du règlement grand-ducal du 13/06/1979 concernant les directives en matière de sécurité dans les écoles; 2. continuation de la transposition dans le droit luxembourgeois pour le compte du secteur public des directives communautaires afférentes à la sécurité au travail ref: Mémorial grand-ducal A n° 87 du 20/10/1995, page 2008.

5. Loi du 06/03/1998 modifiant la loi du 17/06/1994 concernant la sécurité et la santé des travailleurs au travail ref: Mémorial A, page 260.

Nederländerna:

1. Arbeidsomstandighedenwet, Staatsblad nr 757.

2. Besluit arbodiensten van 28/12/1993, Staatsblad nr 782.

3. Besluit bedrijfshulpverlening arbeidsomstandighedenwet van 28/12/1993, Staatsblad nr 783.

4. Ministeriële regeling certificatie arbodiensten van 28/12/1993, Staatscourant nr 252 van 30/12/1993 blz. 38.

5. Ministeriële regeling deskundigheidseisen arbodiensten van 28/12/1993, Staatscourant nr 252 van 30/12/1993 blz. 38.

6. Besluit arbeidsomstandighedenwet, Staatsblad nr 782.

7. Aanpassingsbesluit van 08/07/1994, Staatsblad nr 562 van 1994.

8. Besluit van 17/08/1995, Staatsblad nr 434 van 21/09/1995 blz. 1.

9. Beschikking van de Minister van Justitie van 21/02/1996, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Arbeidsomstandighedenwet, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 21/12/1995, Stb. 691, Staatsblad nr 133 van 1996.

10. Regeling houdende bepalingen ter uitvoering van bij en krachtens de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten gestelde regels van 12/03/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant nr 63 van 02/04/1997.

11. Besluit houdende regels in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenbesluit) van 15/01/1997, Staatsblad nr 60 van 1997.

12. Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Directie Arbeidsomstandigheden, Arbo/AIS 9701436 tot vaststelling van beleidregels op het gebied van de Arbeidsomstandighenwetgeving (Beleidsregels arbeidsomstandighedenwetgeving) van 27/06/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant van 27/06/1997.

13. Wet van 13 december 2000 tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet 1998 (Technische verbeteringen en aanpassingen) ref: Staatsblad nr 595 van 2000 (28/12/2000).

Österrike:

1. Landarbeitsordnung, ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 9020-15.

2. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheitsschutz bei der Arbeit (ArbeitnehmerInnenschutzgesetz-ASchG) und mit dem das Allgemeine Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitvertragsrechts-Anpassungs-gesetz, das

Arbeitsverfassungsgesetz, das Berggesetz 1975, das Bauern-Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitsmarktförderungsgesetz, das Arbeitslosenversicherungsgesetz 1977 und das Ausländerbeschäftigungsgesetz geändert werden, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich Nr. 450/1994, vom 17/06/1994, in der Fassung der Bundesgesetze BGBl. I Nr. 47/1997 und der Kundmachung BGBl. Nr. 457/1995.

3. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales über die Aufsichtsbezirke und den Wirkungsbereich der Arbeitsinspektorate, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 237/1993.

4. Bundesgesetz über die Arbeitsinspektion (Arbeitsinspektionsgesetz 1993 - ArbIG), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 27/1993, i.d.F BGBl. Nr. 754/1996.

5. Bundesgesetz vom 14/12/1973 betreffend die Arbeitsverfassung (Arbeitsverfassungsgesetz - ArbVG), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 22/1974 i.d.F BGBl. Nr. 360/1975, BGBl. Nr. 387/1976, BGBl. Nr. 519/1978, BGBl. Nr. 47/1979 (VfGH), BGBl. Nr. 354/1981, BGBl. Nr. 48/1982, BGBl. Nr. 199/1982, BGBl. Nr. 55/1985, BGBl. Nr. 204/1986, BGBl. Nr. 394/1986, BGBl. Nr. 563/1986, BGBl. Nr. 321/1987, BGBl. 617/1987, BGBl. Nr. 196/1988, BGBl. Nr. 282/1990, BGBl. 408/1990, BGBl. Nr. 411/1990, BGBl. 475/1990, BGBl. 473/1992, BGBl. Nr. 833/1992, BGBl. 460/1993, BGBl. Nr. 502/1993, BGBl. Nr. 450/1994, BGBl. Nr.624/1994, BGBl. Nr. 417/1996, BGBl. Nr. 601/1996, BGBl. Nr. 754/1996.

6. Bediensteten-Schutzgesetz, ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 2015-1.

7. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales über die Sicherheitsvertrauenspersonen (SVP-VO), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 172/1996 , vom 12/04/1996.

8. Verordnung über die Fachausbildung der Sicherheitsfachkräfte (SFK-VO), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 277/1995, vom 21/04/1995.

9. Bundesgesetz vom 23/03/1977 über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in Dienststellen des Bundes beschäftigten Bediensteten (Bundesbediensteten-Schutzgesetz - BSG), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 164/1977,vom 21/04/1977.

10. Änderung des NÖ Landesbediensteten-Schutzgesetzes vom 21/02/1991, ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 49/1991, vom 24/04/1991.

11. Gesetz vom 17/12/1986 über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (Burgenländisches Landesbedienstetenschutzgesetz), ref: Landesgesetzblatt für das Burgenland, Nr. 21/1987, vom 18/03/1987.

12. Gesetz vom 24/11/1980 über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (Kärntner Bedienstetenschutzgesetz), ref: Landesgesetzblatt für Kärnten, Stück 3 Nr. 5/1981.

13. Gesetz vom 01/07/1981 über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (O.ö. LbSG.), ref: Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 54/1981, vom 31/08/1981.

14. Gesetz vom 09/03/1984 über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (O.ö.GbSG.), ref: Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 36/1984,vom 15/06/1984.

15. Gesetz vom 11/06/1991 über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der Bediensteten des Landes (Landesbediensteten-Schutzgesetz LSG), ref: Landesgesetzblatt der Steiermark, Nr. 78/1991, vom 13/09/1991.

16. Gesetz vom 03/07/1991 über den Schutz der Bediensteten in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und Gemeindeverbände (Tiroler Bedienstetenschutzgesetz), ref: Landesgesetzblatt für Tirol, Nr. 71/1991,vom 13/09/1991.

17. Verordnung der Bundesregierung über die Zuordnung von Dienststellen und Dienststellenteilen zu Gefahrenklassen (Gefahrenklassen-Verordnung), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 637/1995 vom 20/09/1995.

18. Bundesgesetz, mit dem das Bundesbediensteten-Schutzgesetz geändert wird, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 631/1994,vom 19/08/1994.

19. Verordnung über Einrichtungen in den Betrieben für die Durchführung des Arbeitnehmerschutzes, ref: BGBl für die Republik Österreich, Nr. 2/1984 , zuletzt geändert durch BGBl. Nr.450/1994.

20. Verordnung über gesundheitliche Eignung von Arbeitnehmern für bestimmte Tätigkeiten, ref.: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 39/1974 , i.d.F. BGBl. Nr.358/1988

21. Verordnung über den Nachweis der Fachkenntnisse für bestimmte Arbeiten, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 441/1975.

22. Verordnung über die Betriebsbewilligung nach dem Arbeitnehmerschutzgesetz, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 116/1976.

23. Verordnung über den Nachweis der Fachkenntnisse für die Vorbereitung und Organisation von bestimmten Arbeiten unter elektrischer Spannung über 1 kV, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 10/1982.

24. Allgemeine Arbeitnehmerschutzverordnung - AAV, ref: BGBl für die Republik Österreich, Nr. 218/1983, zuletzt geändert durch BGBl. Nr.450/1994.

25. Verordnung des Bundesministeriums für soziale Verwaltung vom 10/11/1951 über allgemeine Vorschriften zum Schutze des Lebens und der Gesundheit der Dienstnehmer (Allgemeine Dienstnehmerschutzverordnung), ref: BGBl für die Republik Österreich, Nr. 265/1951, zuletzt geändert durch BGBl. Nr. 450/1994.

26. Maschinen-Schutzvorrichtungsverordnung, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 43/1961.

27. Verordnung über Beschäftigungsverbote und -beschränkungen für weibliche Arbeitnehmer, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 696/1976.

28. Heimarbeitsgesetz 1960 in der Fassung, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 836/1992.

29. Wiener Bedienstetenschutzgesetz vom 26/06/1979, ref: Landesgesetzblatt für Wien, Nr. 90/1979.

30. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales über arbeitsmedizinische Zentren (AMZ-VO), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 441/1996,vom 21/08/1996.

31. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales über die Sicherheits- und Gesundheitsschutzdokumente (DOK-VO), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 478/1996, vom 10/09/1996.

32. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales, mit der die Verordnung über die Sicherheits- und Gesundheitsschutzdokumente (DOK-VO) geändert wird, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 53/1997, vom 20/02/1997.

33. Bundesgesetz, mit dem das ArbeitnehmerInnenschutzgesetz (ASschG), das Arbeitsvertragsrechts- Anpassungsgesetz und das Mutterschutzgesetz 1979 geändert werden, ref; Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 9/1997, vom 10/01/1997.

34. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales über die Geschäftsordnung des Arbeitnehmerschutzbeirates, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 30/1995, vom 10/01/1995.

35. Verordnung des Bundesministers für wirtschaftliche Angelegenheiten und des Bundesministers für Arbeit und Soziales über die Sicherheit von Aufzügen (Aufzüge-Sicherheitsverordnung 1996 -ASV 1996), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 780/1996, vom 30/12/1996.

36. Verordnung des Bundesministers für Arbeit und Soziales, mit der Vorschriften zum Schutz der Sicherheit und der Gesundheit von ArbeitnehmerInnen vor Gefahren durch den elektrischen Strom erlassen werden und mit der die Bauarbeiterschutzverordnung geändert wird (Elektroschutzverordnung 1995 - ESV 1995), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 706/1995 vom 25/10/1995.

37. Verordnung des Bundesministers für wirtschafliche Angelegenheiten über verantwortliche Personen, Sicherheitsvertrauenspersonen, Präventivdienste und Schießbefugte beim Bergbau (Bergpolizeiverordnung über verantwortliche Personen- BPV-Personen), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 108/1997 vom 24/04/1997.

38. Bundesgesetz vom 13/05/1975 über den Bergbau und die Änderung der Gewerbeordnung 1973 (Berggesetz 1975), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 259/1975 in der Fassung der Bundesgesetze BGBl. Nr. 124/1978, 520/1982, 399/1988, 355/1990, 450/1994, 633/1994, 297/1995, 518/1995, 219/1996 und der Kundmachung BGBl. Nr. 193/1993.

39. Bundesgesetz , mit dem arbeitsvertragsrechtliche Bestimmungen an das EG-Recht angepaßt (Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz - AVRAG) und das Angestelltengesetz, das Gutsangestelltengesetz und das Hausgehilfen- und Hausangestelltengesetz geändert werden, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 459/1993 , i.d.F BGBl. Nr. 917/1993, 450/1994, 895/1995, 754/1996, 9/1997.

40. Bundesgesetz über die Beschäftigung von Kindern und Jugendlichen 1987 - KJBG, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 599/1987 (WV) i.d.F BGBl. 175/1992, BGBl. Nr. 257/1993, BGBl.Nr.410/1996.

41. Mutterschutzgesetz 1979 - MSchG, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 221/1979 (WV), BGBl. Nr. 409/1980, BGBl. Nr. 577/1980 (DFG), BGBl. Nr. 213/1984, BGBl. Nr. 563/1986, BGBl. Nr. 617/1987, BGBl. Nr. 651/1989, BGBl. Nr. 76/1990 DFB), BGBl. Nr. 408/1990, BGBl. Nr. 450/1990, BGBl. 277/1991, BGBl. Nr. 628/1991, BGBl. Nr. 315/1992, BGBl. Nr. 833/1992, BGBl. Nr. 257/1993, BGBl. Nr. 434/1995, BGBl. I Nr. 9/1997.

42. Verordnung des Bundesministers für Handel und Verkehr über allgemeine Bergpolizeivorschriften für die Betriebe zur Aufsuchung und Gewinnung von Erdöl und Erdgas durch Bohrungen (Erdöl- Bergpolizeiverordnung), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 278/1937 , in der Fassung der Verordnungen Verordnungs- und Amtsblatt für den Reichsgau Wien Nr. 47 und 48/1994, der Verordnung BGBL. Nr. 125/1961, der Kundmachung GBGl. Nr. 265/1961 und der Elektrotechnikverordnung für den Bergbau, BGBl. Nr. 12/1984.

43. Verordnung des Bundesministers für Soziale Verwaltung vom 24. Juni 1974 über die Geschäftsführung der Betriebs(Gruppen-, Betriebshaupt)versammlung, des Betriebsrates, des Betriebsausschusses, der Betriebsräteversammlung, des Zentralbetriebsrates, de.

44. Gesetz, mit dem das Wiener Personalvertetungsgesetz (5. Novelle zum Wiener Per.

45. Land- und forstwirschaftliche Sicherheits- und Gesundheitsschutz- Verordnung ref: LGBI Nr. 96/2001 vom 13/11/2001, Seite 463.

46. NÖ Landarbeitsordnung 1973 ref: LGBI.

47. Verordnung der Bundesregierung, mit der.

48. Verordnung der Wiener Landesregierung, mit der Anforderungen an Arbeitsstätten in der Land- und Forstwirtschaft festgelegt werden (Wiener Arbeitsstättenverordnung in der Land- und Forstwirtschaft - Wr. AStV Land- und Forstwirtschaft) ref: LGBl. für Wien n° 27 vom 03/07/2003 p. 105 (SG(2003)A/07224 du 31/07/2003).

Portugal:

1. Decreto-Lei n 441/91 de 14/11/1991. Estabelece o regime jurídico do enquadramento da segurança, higiene e saúde no trabalho ref: Diário da República I Série A n. 262 de 14/11/1991 Página 5826.

2. Declaração de rectificação n. 65/91. De ter sido rectificado o Decreto-Lei n. 72/91, do Ministério das Finanças, que regula a autorização de introdução no mercado, o fabrico, a comericialização e a comparticipação de medicamentos de uso humano publicado no Diário da República, n. 33, de 8 de Fevereiro de 1991 ref: Diário da República I Série A n. 99 de 30/04/1991 Página 2380-(2).

3. Decreto-Lei n 26/94 de 01/02/1994. Estabelece o regime de organização das actividades de segurança, higiene e saúde no trabalho ref: Diário da República I Série A n. 26 de 01/02/1994 Página 480.

4. Lei n 7/95 de 29/03/1995. Alteração, por ratificação do Decreto-Lei n 26/94, de 1 de Fevereiro ref: Diário da República I Série A n. 75 de 29/03/1995 Página 1710.

5. Decreto-Lei n. 191/95 de 28/07/1995. Regulamenta o regime da segurança, higiene e saúde no trabalho ref: Diário da República I Série A n. 173 de 28/07/1995 Página 4838.

6. Decreto-Lei n. 49408/69 de 24/11/1969. Aproba o Regime jurídico do contrato individual do trabalho ref: Diário da República I Série A de 24/11/1969.

7. Decreto-lei n° 133-99 ref: Diaro da Republica n° 93 du 21/04/1999, 2090.

Finland:

1. Arbetarskyddslagen (299/58) 28/06/1958, ändring (144/93) 29/01/1993.

2. Lag om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73) 16/02/1973.

3. Förordning om tillsynen över arbetarskyddet (954/73) 21/02/1973.

4. Lag om företagshälsovård (743/78) 29/09/1978.

5. Lag om samarbete i företag (725/78) 22/09/1978.

6. Lag om ändring av strafflagen (578/95) 21/04/1995.

7. Skadeståndslagen (412/74) 31/05/1974.

8. Kommunallagen (354/95) 17/03/1995.

9. Statstjänstemannalagen (750/94) 19/08/1994.

10. Statsrådets beslut om hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa (1672/92) 30/12/1992.

11. Inrikesministeriets föreskrift 7/94, 19/12/1994: Beredskap inför kemikalieolyckor.

12. Inrikesministeriets föreskrift 18/91, 30/10/1991: Skyddsarrangemangen i företag och inrättningar.

13. Allmänt avtal om samarbetsförfarande med tillämpningsdirektiv.

14. Förordning om tillämpning av lagen om skydd i arbete och lagen om företagshälsovård på arbete som avses i 2 §: lagen om skydd i arbete (475/88) 27/05/1988.

15. Statsrådets beslut innefattande ordningsregler för lastning och lossning av fartyg (915/85) 28/11/1985.

16. Lag om olycksfallsförsäkring (608/48) 20/08/1948.

17. Yrkessjuksdomslagen (1343/88) 29/12/1988.

18. Yrkessjukdomsförordningen (1347/88) 29/12/1988.

19. Lag om arbetsavtal (320/70) 30/04/1970.

20. Skadeståndslagen (412/74) 31/05/1974.

21. Strafflagen (39/1889) 19/12/1889.

22. Lag om ändring av 22 § lagen om skydd i arbete (461/97) 23/05/1997.

23. Statsrådets beslut om skyldighet att informera om hälsorisker på arbetsplatsen (210/87) 19/02/1987.

24. Lag om brand- och räddningsväsendet (559/75) 04/07/1975.

25. Förordning om brand- och räddningsväsendet (1089/75) 31/12/1975.

26. Lag om befolkningsskydd (438/58) 31/10/1958.

27. Författning om befolkningsskydd (237/59) 22/05/1959.

28. Inrikesministeriets föreskrift om skyddsarrangemangen i företag och inrättningar (18/1991) 01/11/1991 (Dnr 3002/701/91), Inrikesministeriets föreskriftssamling.

29. Inrikesministeriets föreskrift om arrangemang för gårdsskyddet (4/1995) 16/06/1995 (Dnr 4/010/95), Inrikesministeriets föreskriftssamling.

30. Lag om ändring av lagen om skydd i arbete (1132/97) 11/12/1997.

31. Arbetarskyddslagen nr 738, 23/08/2002 (SG(2002)A/10805, 30/10/2002).

32. Arbetarskyddslagen nr 1383, 21/12/2001 (SG(2002)A/10805, 30/10/2002).

Sverige:

1. Arbetsmiljölag, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1977:1160.

2. Arbetsmiljöförordning, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1977:1166.

3. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om larm och utrymning, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1993:56.

4. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling, ref: (AFS) 1984:14.

5. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling, ref: (AFS) 1992:6.

6. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling, ref: (AFS) 1996:6.

7. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling, ref: AFS 1999:7, 1/12/1999 - SG(2000)A/06847.

8. Systematiskt arbetsmiljöarbete: Arbetsmiljöverkets föreskrifter om systematiskt arbetsmiljöarbete, 15/02/2001, ref: AFS 2001:1, 16/03/2001 (SG(2001)A/10150, 17/09/2001).

9. Lag om ändring i arbetsmiljölagen (1997:1160), ref: SFS 2002/585 av 19/06/2002.

10. Arbetsmiljöverkets föreskrifter om ändring i Arbetsmiljöverkets föreskrifter (AFS 2001:1) om systematiskt arbetsmiljöarbete, ref: AFS 2003:4, 30/06/2003 (SG(2003)A/6982, 24/07/2003).

Förenade kungariket:

1. The Management of Health and Safety at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2051 of 1992.

2. The Workplace (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992 ref: S.I. n° 3004 of 1992.

3. The Provision and Use of Work Equipement Regulations 1992 ref: S.I. n° 2932 of 1992.

4. The Personal Protective Equipment at Work Regulations 1992, Statutory Instruments number 2966 of 1992.

5. The Manual Handling Operations Regulations 1992 ref: S.I. n° 2793 of 1992.

6. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations (Northern Ireland) 1979 ref: S.R. Northern Ireland n° 437 of 1979.

7. The Management of Health and Safety at Work Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: S.R. Northern Ireland n° 459 of 1992.

8. The Health and Safety at Work Order (Northern Ireland) 1978 ref: S.R. Northern Ireland n° 1039 of 1978.

9. The Reporting of Injuries, Diseases and Dangerous Occurrences Regulations (Northern Ireland) 1986 ref: S.R. Northern Ireland n° 247 of 1986.

10. The Personal Protective Equipment at Work Regulations (Northern Ireland) 1993 ref: S.R. Northern Ireland n° 20 of 1993.

11. The Health and Safety (First-Aid) Regulations (Northern Ireland) 1982 ref: S.R. Northern Ireland n° 429 of 1982.

12. The Fire Service (Northern Ireland) Order 1984 ref: S.R. Northern Ireland n° 1821 of 1984

13. The Industrial Relations (Northern Ireland) Order 1976 ref: S.R. Northern Ireland n° 1043 of 1976.

14. The Health and Safety at Work Act 1974.

15. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations 1977 ref: S.I. n° 500 of 1977.

16. The Employment Protection (Consolidated) Act 1978.

17. The Health and Safety (First-Aid) Regulations 1981 ref: S.I. n° 917 of 1981.

18. The Reporting of Injuries, Diseases and Dangerous Occurrences Regulations 1985 ref: S.I. n° 2023 of 1985.

19. The Trade Union Reform and Employment Rights Act 1993 (Commencement) (No. 3) and Transitional Provisions Order 1993 ref: S.I. n° 2503 of 1993.

20. The Managment of Health and Safety at Work Regulations 1996 Legal notice number 11 of 1996 ref: Gibraltar Gazette n° 2894 of 25/01/1996.

21. The Health and Safety (Consultation with Employees) Regulations 1996 ref: S.I. n° 1513 of 1996.

22. The Employment (Maternity and Health and Safety) Regulations 1996 Legal notice number 14 of 1996 ref: Gibraltar Gazette n° 2894 of 25/01/1996.

23. The Factories (Safety) Regulations 1996, Legal Notice No. 10 of 1996 ref: Gibraltar Gazette n° 2,894 of 25/01/1996.

24. The Fire Precautions (Workplace) Regulations 1997 ref: S.I. n° 1840 of 1997.

25. Police (Health and Safety) Act, 1997

NATIONELLA BESTÄMMELSER HAR ANMÄLTS AV MEDLEMSSTATERNA OCH RÖR FÖLJANDE:

Rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (första särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)

Belgien:

1. Arrêté royal du 18/06/1993 complétant les dispositions du Règlement général pour la protection du travail relatives aux prescriptions minimales de sécurité et de santé pour les lieux de travail - Koninklijk besluit van 18/06/1993 tot aanvulling van de bepalingen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming betreffende minimum vorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen ref: Moniteur belge du 08/07/1993, page 16166.

Danmark:

1. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om faste arbejdssteder indretning.

2. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om arbejdets udførelse.

3. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde.

4. Bekendtgørelse af 15/12/1992 om anvendelse af tekniskehjaelpemidler.

5. Bekendtgørelse nr. 694 af 07/08/1992 om indretning af tekniskehjaelpemidler.

6. Bekendtgørelse nr. 505 af 19/11/1980 om sikkerhedsskiltning.

7. Bekendtgørelse nr. 746 af 28/08/1992 om brug af personligevaeremidler.

8. Lov om arbejdsmiljø.

9. Bekendtgørelse nr. 646 af 18/12/1985 med senere aendringer.

10. Bekendtgørelse nr. 357 af 03/06/1993.

11. Bekendtgørelse ag byggelov, Boligsministeriets lovbekendtgørelgse nr. 805 af 09/10/1995, Boligmin., Dep. 1, j.nr. D1-6613-7, Bygge- og Boligstyrelsen 4 kt., j.nr. B4-6611-5.

Tyskland:

1. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1977.

2. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1979.

3. Arbeitsstättenverordnung vom 20/03/1975.

4. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/01/1981.

5. Verordnung zur Ablösung von Verordnungen nach § 24 der Gewerbeordnung vom 27/02/1980, Bundesgesetzblatt Teil I vom 01/03/1980 Seite 173.

6. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/12/1978.

7. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1989.

8. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1987.

9. Unfallverhütngsvorschrift vom 01/04/1988.

10. Bekanntmachug der Neufassung der Gewerbeordnung vom 01/01/1987, Bundesgesetzblatt Teil I vom 29/01/1987 Seite 425.

11. Verordnung zur Novellierung der Gefahrstoffverordnung, zur Aufhebung der Gefährlichkeitsmerkmaleverordnung und zur Änderung der Ersten Verordnung zum Sprengstoffgesetz vom 26/10/1993, Bundesgesetzblatt Teil I vom 30/10/1993 Seite 1782.

12. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/08/1978.

13. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/09/1988.

14. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/05/1978.

15. Druckluftverordnung vom 04/10/1972, Bundesgesetzblatt Teil I vom 14/10/1972 Seite 1909.

16. Bekanntmachung der Neufassung des Schwerbehindertengesetz vom 26/08/1986, Bundesgesetzblatt Teil I vom 02/09/1986 Seite 1421.

17. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/10/1985.

18. Verordnung zur Umsetzung von EG-Einzelrichtilinien zur EG-Rahmenrichtlinie Arbeitsschutz vom 04/12/1996, Bundesgesetzblatt Teil I vom 10/12/1996 Seite 1841.

19. Verordnung über elektrische Anlagen in explosionsgefährdeten Bereichen (ElexV), Bundesgesetzblatt Teil I vom 19/12/1996 Seite 1932.

Grekland:

1. Loi n° 1568 du 11/10/1985 ref: FEK A n° 177 du 18/10/1985 Page 3335.

2. Décret présidentiel n° 149 du 14/03/1995 ref: FEK A n° 112 du 22/03/1995.

3. Décret présidentiel n° 16 du 18/01/1996 ref: FEK A n° 10 du 18/01/1996 Page 77.

Spanien:

1. Orden de 31/10/1973, del Ministerio de Industria y Energía por la que se modifica las Instrucciones complementarias del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOEn° 313 de 31/12/1973 Página 4031.

2. Orden de 30/09/1980, por la que se dispone que las normas une que se citan sean consideradas como de obligado cumplimiento, incluyéndolas en la Instrucción MI BT 044 complementaria del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 250 de 17/10/1980 Página 23152.

3. Orden de 24/07/1992, por la que se adapta al progreso técnico la instrucción complementaria del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión MI BT 026 ref: BOE n° 186 de 04/08/1992 Página 27124 (Marginal 18501).

4. Orden de 19/12/1977, del Ministerio de Industria y Energía por la que se modifica la Instrucción Complementaria MI BT 025 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 11 de 13/01/1996 Página 81.

5. Orden de 19/12/1977, del Ministerio de Industria y Energía por la que se modifican las Instrucciones Complementarias MI. BT. 004, 007 y 017 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 22 de 26/01/1978.

6. Orden de 28/07/1980, del Ministerio de Industria y Energía que modifica la Instrucción MI BT 040 complementaria del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión sobre instaladores autorizados ref: BOE n° 194 de 13/08/1980 Página 2449.

7. Decreto n° 2413/73 de 20/09/1973, por el que se aprueba el Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 242 de 09/10/1973 Página 19482.

8. Decreto n° 3151/68 de 28/11/1968, por el que se aprueba el Reglamento de líneas eléctricas aéreas de alta tensión ref: BOE n° 311 de 27/12/1968 Página 18767.

9. Real Decreto n° 1942/93 de 05/11/1993, del Ministerio de la Industria y Energía por el que se aprueba el Reglamento de instalaciones de protección contra incendios ref: BOE n° 298 de 14/12/1993 Página 35159 (Marginal 29581).

10. Real Decreto n° 279/91 de 01/03/1991, del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo. Construcción, Norma Básica de la Edificación NBE-CPI/97: Condiciones de protección contra incendios en los edificios ref: BOE n° 58 de 08/03/1991 Página 1576.

11. Orden de 11/07/1983, del Ministerio de Industria y Energía que modifica la Instrucción Técnicas Complementaria MI BT 008 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión y declaran de obligado cumplimiento diversas normas UNE ref: BOE n° 174 de 22/07/1983 Página 2424 (Marginal 1583).

12. Real Decreto n° 486/97 de 14/04/1997, por el que se establecen las disposiciones mínimas de seguridad y salud en los lugares de trabajo ref: BOE n° 97 de 23/04/1997 Página 12918 (Marginal 8669).

13. Ley n° 21/92 de 16/07/1992, de Industria ref: BOE n° 176 de 23/07/1992 Página 25498 (Marginal 17363).

14. Real Decreto n° 2200/95 de 28/12/1995, por el que se aprueba el Reglamento de la Infraestructura para la Calidad y la Seguridad Industrial ref: BOE n° 32 de 06/02/1996 Página 3929 (Marginal 2468).

15. Real Decreto n° 2177/96 de 04/10/1996, por el que se aprueba la Norma Básica de la Edificación «NBE-CPI/96: Condiciones de protección contra incendios de los edificios» ref: BOE n° 261 de 29/10/1996 Página 32378 (Marginal 23836).

16. Real Decreto n° 1618/80 de 04/07/1980, por el que se aprueba el Reglamento de Instalaciones de calefacción, climatización y agua caliente sanitaria con el fin de racionalizar su consumo energético ref: BOE n° 188 de 06/08/1980 Página 17701.

17. Real Decreto n° 2637/85 de 18/12/1985, por el que se declaran de obligado cumplimiento las especificaciones técnicas de los componentes de alta tensión, incorporados en equipos que incluyan tubos de rayos catódicos y de los circuitos impresos y su homologación por el Ministerio de Industria y Energía ref: BOE n° 20 de 23/01/1986 Página 3241.

18. Orden de 31/10/1973, por la que se aprueban las Instrucciones complementarias denominadas Instrucciones MI BT, con arreglo a lo dispuesto en el Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 310 de 27/12/1973 Página 25065.

19. Orden de 06/04/1974, por la que se dictan normas sobre las Instrucciones complementarias del Reglamento Electrotécnico de Baja Tensión ref: BOE n° 90 de 15/04/1974 Página 7658.

20. Orden de 19/12/1977, por la que se modifica la Instrucción complementaria MI.BT.025 del vigente Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 11 de 13/01/1978 Página 845.

21. Orden de 19/12/1977, sobre modificación parcial y ampliación de las Instrucciones complementarias MI.BT.004, 007 y 017, anexas al vigente Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 22 de 26/01/1978 Página 1931.

22. Orden de 23/07/1979, por la que se prorroga parcialmente el plazo concedido a la Orden de 19 de diciembre de 1977, que modifica la Instrucción Complementaria MI.BT.025 del vigente Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión en lo referente a establecimientos sanitarios ref: BOE n° 188 de 07/08/1979 Página 18529.

23. Orden de 30/07/1981, por la que se modifica el apartado 7.1.2 de la Instrucción técnica complementaria MI BT 025 del vigente Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión, relativa a suministros complementarios en locales de pública concurrencia ref: BOE n° 193 de 13/08/1981 Página 18620.

24. Orden de 05/06/1982, por la que se dispone la inclusión de las normas UNE que se relacionan en la Instrucción MI.BT.044 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 140 de 12/06/1982 Página 15950.

25. Real Decreto n° 2295/85 de 09/10/1985, por el que se adiciona un nuevo párrafo al artículo 2 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión aprobado por Decreto 2413/73, de 20 de septiembre ref: BOE n° 297 de 12/12/1985 Página 39186.

26. Orden de 13/01/1988, por la que se modifica la instrucción complementaria MI BT 026 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 22 de 26/01/1988 Página 2640.

27. Orden de 26/01/1990, por la que se adaptan al progreso técnico la Instrucción complementaria MI BT 026 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 35 de 09/02/1990 Página 3985.

28. Orden de 18/07/1995, por la que se adapta al progreso técnico la Instrucción complementaria MI BT 026 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 179 de 28/07/1995 Página 23082.

29. Orden de 22/11/1995, por la que se adapta al progreso técnico la Instrucción complementaria MI BT 044 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 289 de 04/12/1995 Página 35071.

30. Corrección de erratas de la Orden de 22/11/1995, por la que se adapta al progreso técnico la Instrucción complementaria MI BT 044 del Reglamento Electrotécnico para Baja Tensión ref: BOE n° 47 de 23/02/1996 Página 6946.

Frankrike:

1. Arrêté ministériel du 04/11/1993 modifiant l'arrêté du 19/11/1990 relatif aux solvants d'extraction utilisés dans la fabrication des denrées alimentaires ou de leurs ingrédients ref: Journal Officiel du 17/12/1993, page 17581.

2. Décret n° 92-332 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé que doivent observer les maîtres d'ouvrage lors de la construction de lieux de travail ou lors de leurs modifications, extensions ou transformations ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4610.

3. Décret n° 92-333 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé applicables aux lieux de travail que doivent observer les chefs d'établissements utilisateurs ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4614.

4. Loi n° 91-1414 du 31/12/1991 modifiant le code du travail et le code de la santé publique en vue de favoriser la prévention des risques professionnels et portant tranposition de directives européennes relatives à la santé et à la sécurité du travail ref: Journal Officiel du 07/01/1992, page 319.

5. Décret n° 91-451 du 14/05/1991 relatif à la prévention des risques liés au travail sur des équipements comportant des écrans de visualisation ref: Journal Officiel du 16/05/1991, page 6497.

6. Décret n° 92-958 du 03/09/1992 relatif aux prescriptions minimales de sécurité et de santé concernant la manutention manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires, pour les travailleurs et transposant la directive (CEE) Numéro 90-269 du Conseil du 29/05/1990 ref: Journal Officiel du 09/09/1992, page 12420.

7. Arrêté ministériel du 29/01/1993 portant application de l'article R.231-68 du Code du travail relatif aux éléments de référence et aux autres facteurs de risque à prendre en compte pour l'évaluation préalable des risques et l'organisation des postes de travail lors des manutentions manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires ref: Journal Officiel du 19/02/1993, page 2729.

8. Décret n° 93-41 du 11/01/1993 relatif aux mesures d'organisation, aux conditions de mise en oeuvre et d'utilisation applicables aux équipements de travail et moyens de protection soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail et modifiant ce code (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 691.

9. Arrêté ministériel du 04/06/1993 complétant l'arrêté du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-11 du code du travail en ce qui concerne le contenu desdites vérifications ref: Journal Officiel du 15/06/1993, page 8504.

10. Arrêté ministériel du 09/06/1993 fixant les conditions de vérification des équipements de travail utilisés pour le levage de charges, l'élévation de postes de travail ou le transport en élévation de personnes ref: Journal Officiel du 30/06/1993, page 9277.

11. Décret n° 93-40 du 11/01/1993 relatif aux prescriptions techniques applicables à l'utilisation des équipements de travail soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail, aux règles techniques applicables aux matériels d'occasion soumis à l'article L-233-5 du même code et à la mise en conformité des équipements existants et modifiant le code du travail (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 689.

12. Arrêté ministériel du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire l'objet des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-11 du Code du travail ref: Journal Officiel du 17/03/1993, page 4149.

13. Arrêté ministériel du 19/03/1993 fixant la liste des équipements de protection individuelle qui doivent faire l'objet des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-42-2 du code du travail ref: Journal Officiel du 28/03/1993, page 5354.

Irland:

1. The Safety, Health and Welfare at Work (General Application) Regulations, 1993 ref: S.I. n° 44 of 1993.

2. The Building Regulations (Amendment) Regulations, 1994 ref: S.I. n° 154 of 1994.

3. The Building Regulations, 1991 ref: S.I. n° 306 of 1991.

4. The Building Control Regulations, 1991 ref: S.I. n° 305 of 1991.

5. The Building Control Act, 1990, No. 3 of 1990.

6. The Fire Services Act, 1981, (Prescribed Premises) Regulations, 1989 ref: S.I. n° 319 of 1989.

7. The Fire Services Act, 1981, No. 30 of 1981.

8. The Organisation of Working Time Act, 1997, No. 20 of 1997.

9. The Safety, Health and Welfare at Work (Miscellaneous Welfare Provisions) Regulations, 1995 ref: S.I. n° 358 of 1995.

10. The Safety, Health and Welfare at Work (Signs) Regulations, 1995 ref: S.I. n° 132 of 1995.

Italien:

1. Decreto legislativo del 19/09/1994 n. 626, attuazione delle direttive 89/391/CEE, 89/654/CEE, 89/655/CEE, 89/656/CEE, 90/269/CEE, 90/270/CEE, 90/394/CEE e 90/679/CEE riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n. 141 alla GURI - Serie generale - del 12/11/1994 n. 265.

2. Decreto legislativo del 19/03/1996 n. 242, modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19 settembre 1994, n. 626, recante attuazione di direttive comunitarie riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n .75 alla GURI - Serie generale - del 06/05/1996 n. 104 pag. 3.

Luxemburg:

1. Règlement grand-ducal du 04/11/1994 concernant les prescriptions minimales de sécurité et de santé pour les lieux de travail ref: Mémorial grand-ducal A n° 96 du 17/11/1994, page 1816.

Nederländerna:

1. Besluit arbeidsplaatsen van 08/10/1993, Staatsblad nummer 534.

2. Regeling houdende bepalingen ter uitvoering van bij en krachtens de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten gestelde regels van 12/03/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant nummer 63 van 02/04/1997.

3. Besluit houdende regels in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband metde arbeid (Arbeidsomstandighedenbesluit) van 15/01/1997, Staatsblad nummer 60 van 1997.

4. Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Directie Arbeidsomstandigheden, Arbo/AIS 9701436 tot vaststelling van beleidregels op het gebied van de Arbeidsomstandighenwetgeving (Beleidsregels arbeidsomstandighedenwetgeving) van 27/06/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant van 27/06/1997.

5. Besluit van 17/04/2002, houdende wijziging van het Bouwbesluit en enige andere algemene maatregelen van bestuur (correcties en aanvullingen van het Bouwbesluit en aanpassing van andere besluiten aan het Bouwbesluit) ref: Staatsblad n° 534 du 17/04/2002.

Österrike:

1. Landarbeitsordnung , Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 9020-15.

2. Gesetz vom 15/12/1994 , mit dem das Gesetz über den Mutterschutz und den Karenzurlaub geändert und das EWR-Recht angepasst wird, Landesgesetzblatt für Kärnten, Nr. 21/1995.

3. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheit bei der Arbeit (ArbeitnehmerInnenschutzgesetz - ASchG) und mit dem das Allgemeine Sozialversicherungs-Gesetz, das Arbeitvertragsrechts-Anpassungs-Gesetz, das Arbeitsverfassungsgesetz, das Berggesetz 1975, das Bauern-Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitsmarktförderungsgesetz, das Arbeitslosenversicherungsgesetz 1977 und das Ausländerbeschäftigungsgesetz geändert werden, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich Nr. 450/1994, ausgegeben am 17/06/1994.

4. Allgemeine Arbeitnehmerschutzverordnung, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 218/1983.

5. Bediensteten-Schutzgesetz, Landesgesetzblatt für Niederösterreich Nr. 2015-1.

6. Gesetz , mit dem die Vertragsbedienstetenordnung 1995 geändert wird (2. Novelle zur Vertragsbedienstetenordnung 1995), Landesgesetzblatt für Wien, Nr. 32/1996 , ausgegeben am 23/07/1996.

7. Gesetz , mit dem die Dienstordnung 1994 geändert wird (2. Novelle zur Dienstordnung 1994), Landesgesetzblatt für Wien, Nr. 33/1996 , ausgegeben am 24/07/1996.

8. Elektroschutzverordnung 1995-ESV 1995, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 237/1995 Seite 8381.

9. Betrieb von Starkstromanlagen - grundsätzliche Bestimmungen, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-E 5, Teil 1/1989, Nr. 47 Seite 696.

10. Sonderbestimmungen für den Betrieb elektrischer Anlagen in explosionsgefährdeten Betriebstätten, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-E 5, Teil 9/1982 seite 721.

11. Betrieb elektrischer Bahnanlagen, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-T 5, Teil 5/1990 seite 1770.

12. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und - 1500 V, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 1/1989 seite 913.

13. Nachtrag A zu den Bestimmungen über Errichtung von Starkstromanlagen bis ~ 1000 V und 1500, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 3 (41a)/1986 seite 1031.

14. Nachtrag A und Nachtrag B zu den Bestimmungen über Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und 1500 V, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 3(42a)/1985 seite 1052.

15. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und 1500 V, Teil 4 : Anlagen besonderer Art, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 4(43 nis 50) und (51)/1980 seite 1063.

16. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und 1500 V, Teil 4 : besondere Anlagen, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 4 seite 1078.

17. Errichtung von elektrischer Anlagen in explosionsgefährdeten Bereichen, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EX 65/1981 seite 1276.

18. Nachtrag A zu den Bestimmungen über die Errichtung elektrischer Anlagen in explosionsgefährdeten Bereichen, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EX 65a/1985 seite 1303.

19. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannung über 1 kV, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EH 1/1982 seite 823.

20. Nachtrag A zu den Bestimmungen über die Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen über 1kV, Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EH 1a/1987 seite 861.

21. Gesetz vom 11/12/1997, mit dem das Tiroler Mutterschutzgesetz 1993 geändert wird, Landesgesetzblatt für Tirol, Nr. 29/1998 herausgegeben und versendet am 25/02/1998.

22. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (Oö. Landesbediensteten-

Schutzgesetz 1998 - Oö. LBSG), Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 13/1998 ausgegeben und versendet am 27/02/1998.

23. Gesetz vom 04/12/1996, mit dem das Landesbeamtengesetz 1985 geändert wird (11. Novelle zum Landesbeamtengesetz 1985) und Regelungen über eine Einmalzahlung für den öffentlichen Dienst in den Jahren 1996 und 1997 getroffen werden, Landesgesetzblatt für das Burgenland, Nr. 11/1997.

24. Änderung des Niederösterreichischen Mutterschutz-Landesgesetzes (6. Novelle) von 25/01/1996, Nr. 2039-6, Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 40/1996.

25. Verordnung des Wiener Landesregierung, mit der die Verordnung der Wiener Landesregierung über Fleischuntersuchungsgebühren geändert wird. Landesgesetzblatt für Wien 20/04/1999, nr 25, s. 99..

26. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheitsschutz der in Dienststellen des Bundes beschäftigten Bediensteten und mit dem das Beamten-Dienstrechtgesetz 1979, das Vertragsbedienstetengesetz 1948, das Richterdienst gesetz, das Bundes- Personal vertretungsgesetz, das Mutterschutzgesetz 1979 und das Arbeitnehmer Inenschutzgesetz geändert werden. BGB für die Republik österreich. 30/04/1999, s. 54.

27. NÖ-Mutterschutz-Landesgesetz, 13/03/2000 ref : LGBl. Nr. 2039-7, 27/06/2000; SG(2000)A/10668.

28. Gesetz, mit dem die Salzburger Landarbeitsordnung 1995 und die Salzburger Land- und Forstwirtschaftliche Berufsausbildungsordnung 1991 geändert werden ref : LGBl. Nr. 126/2000, 28. Stück, 28/12/2000 page 297; SG(2001)3134 du 14/03/2001.

29. Gesetz vom 12. Juli 2001 über den Schutz des Lebens, der Gesundheit und der Sicherheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und der Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (Burgenländisches Bedienstetenschutzgesetz 2001 - Bgld. BSchG 2001) ref : Landesgesetzblatt für das Burgenland Nr. 37/2001, 01/10/2001, 23. Stück, seite 199 (SG(2001)A/11419 du 17/10/2001).

30. Land- und forstwirschaftliche Sicherheits- und Gesundheitsschutz- Verordnung ref: LGBI Nr. 96/2001 vom 13/11/2001, Seite 463.

31. Gesetz vom 22/01/2002, mit dem ein Steiermärkisches Mutterschutz- und Karenzgesetz St. - MSchKG erlassen wird sowie das jeweils als Landesgesetz geltende Karenzurlaubsgeldgesetz, Vertragsbedienstetengesetz, Gehaltsgesetz und Pensionsgesetz sowie als Landesgesetz geltende Dienstpragmatik geändert werden. ref: LGBl N° 52 du 31/05/2002 p. 203.

32. Gesetz vom 10/07/2002, mit dem ein Kärntner Mutterschutz- und Eltern-Karenzgesetz (K-MEKG 2002) erlassen wird ref: LGBl. n° 63 du 25/10/2002 p. 341 (SG(2002)A/11340 du 20/11/2002).

33. Gesetz vom 20/11/2001 über das Arbeitsrecht in der Land- und Forstwirtschaft - Steiermärkische Landarbeitsordnung 2001 ref: LGBl. n° 39 du 12/04/2002 p.95 (SG(2003)A/1209 du 03/02/2003).

34. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigen Bediensteten (Oö.Gemeindebediensteten- Schutzgesetz 1999 - Oö GbSG) ref: LGBl n° 15 vom 15/02/2000 Seite 21.

35. Verordnung der Wiener Landesregierung, mit der Anforderungen an Arbeitsstätten in der Land- und Forstwirtschaft festgelegt werden (Wiener Arbeitsstättenverordnung in der Land- und Forstwirtschaft - Wr. AStV Land- und Forstwirtschaft) ref: LGBl. für Wien n° 27 vom 03/07/2003 p. 105 (SG(2003)A/07224 du 31/07/2003).

Portugal:

1. Decreto-Lei n. 347/93 de 01/10/1993. Transpõe para a ordem jurídica interna a Directiva n. 89/654/CEE, do Conselho, de 30 de Novembro, relativa às prescrições mínimas de segurança e de saúde nos locais de trabalho ref: Diário da República I Série A n. 231 de 01/10/1993 Página 5552.

2. Portaria n. 987/93 de 06/10/1993. Estabelece as prescrições mínimas de segurança e de saúde nos locais de trabalho ref: Diário da República I Série B n. 234 de 06/10/1993 Página 5596.

3. Decreto-lei n 109/91, de 15 de Março, alterado pelo Decreto-lei n 282/93.

4. Regulamento Geral de Higiene e Segurança do Trabalho nos Estabelecimentos Industriais.

5. Regulamento Geral de Higiene e Segurança do Trabalho nos Estabelecimentos Comerciais, de Escritórios e Serviços.

6. Decreto-Lei n 26/94 de 01/02/1994. Estabelece o regime de organização e funcionamento das actividades de segurança, higiene e saúde no trabalho ref: Diário da República I Série A n. 26 de 01/02/1994 Página 480.

7. Decreto regulamentar n. 25/93 de 17/08/1993 ref: Diário da República I Série B n. 192 de 17/08/1993 Página 4390.

8. Decreto-lei n. 282/93 de 17/08/1993 ref: Diário da República I Série A n. 192 de 17/08/1993 Página 4374.

Finland:

1. Arbetarskyddslagen (299/58) 28/06/1958.

2. Byggnadslagen (370/58) 16/08/1958.

3. Byggnadsförordningen (266/59) 26/06/1959.

4. Markanvändnings- och bygglag nr 132, Författningssamlingen 12/02/1999.

5. Lag om räddningsväsendet. Författningssamlingen 06/05/1999, s. 1353.

6. C55a – Statsrådets beslut om krav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen 10.6.1999/728.

Sverige:

1. Arbetsmiljölag, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1977:1160.

2. Arbetsmiljöförordning, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1977:1166.

3. Plan- och bygglag, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1987:10.

4. Lag innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1902:71.

5. Förordning om elektrisk materiel, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1989:420.

6. Räddningstjänstlag, Svensk författningssamling, ref: (SFS) 1986:1102.

7. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om larm och utrymning, Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling, ref: (AFS) 1993:56.

8. Boverkets byggregler 94, Boverkets författningssamling, ref: (BFS) 1993:57.

9. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse om åtgärder mot luftföroreningar, Arbetarskyddsstyrelsens, ref: (AFS) 1980:11.

10. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse om skyddsåtgärder mot skada genom fall, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1981:14.

11. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse om skyddsåtgärder mot skada genom ras, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1981:15.

12. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse om arbetsställningar och arbetsrörelser, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1983:6.

13. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse om takarbete, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1983:12.

14. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om första hjälpen vid olycksfall och akut sjukdom, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1984:14.

15. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om rulltrappor och rullramper, ref: (AFS) 1986:16, ändring AFS 1987:6, 1989:14, 1993:43.

16. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om vissa arbeten på fartyg, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1986:26.

17. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om belysning, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1991:8.

18. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om personalutrymmen, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1992:1.

19. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om buller, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1992:10.

20. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om varselmärkning på arbetsplatser, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1992:15.

21. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om ventilation och luftkvalitet arbetslokaler, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1993:5.

22. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om maskiner och vissa andra tekniska anordningar, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1993:10.

23. Arbetarskyddsstyrelsens föreskrifter om arbetslokaler, ref: Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1995:3.

24. Arbetarskyddsstyrelsens föreskrifter om personalutrymmen, ref Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1997:6.

25. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling, ref: AFS 1999:7, 01/12/1999 - SG(2000)A/06847.

26. Arbetsplatsens utformning: Arbetarskyddsstyrelsens föreskrifter om arbetsplatsens utformning (15/12/2000), ref: AFS 2000:42, 15/12/2000; (SG(2001)A/10150, 17/09/2001 och A/2003/6990, 24/7/2003).

27. Arbetsmiljöverkets föreskrifter om ändring i Arbetarskyddsstyrelsens föreskrifter (AFS 2000:42) om arbetsplatsens utformning, ref: AFS 2003:1, 22/5/2003 (A/2003/6990, 24/7/2003).

Förenade kungariket:

1. The Management of Health and Safety at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2051 of 1992.

2. The Workplace (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992 ref: S.I. n° 3004 of 1992.

3. The Provision and Use of Work Equipement Regulations 1992 ref: S.I. n° 2932 of 1992.

4. The Personal Protective Equipment at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2966 of 1992.

5. The Manual Handling Operations Regulations 1992 ref: S.I. n° 2793 of 1992.

6. The Noise at Work Regulations (Northern Ireland) 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 147 of 1990.

7. The Health and Safety (First-Aid) Regulations (Northern Ireland) 1982 ref: S.R. Northern Ireland n° 429 of 1982.

8. The Control of Substances Hazardous to Health Regulations (Northern Ireland) 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 374 of 1990.

9. The Electricity at Work Regulations (Northern Ireland) 1991 ref: S.R. Northern Ireland n° 13 of 1991.

10. The Building (Amendment) Regulations (Northern Ireland) 1991 ref: S.R. Northern Ireland n° 169 of 1991.

11. The Building Regulations (Northern Ireland) 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 59 of 1990.

12. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations (Northern Ireland) 1979 ref: S.R. Northern Ireland n° 437 of 1979.

13. The Management of Health and Safety at Work Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: S.R. Northern Ireland n° 459 of 1992.

14. The Health and Safety Order (Northern Ireland) 1978 ref: S.R. Northern Ireland n° 1049 of 1978.

15. The Fire Services (Northern Ireland) Order 1984 ref: S.R. Northern Ireland n° 1821 of 1984.

16. The Workplace (Health, Safety and Welfare) Regulations (Northern Ireland) 1993 ref: S.R. Northern Ireland n° 37 of 1993.

17. The Noise at Work Regulations 1989 ref: S.I. n° 1790 of 1989.

18. The Health and Safety (First-Aid) Regulations 1981 ref: S.I. n° 917 of 1981.

19. The Control of Substances Hazardous to Health Regulations 1988 ref: S.I. n° 1657 of 1988.

20. The Electricity at Work Regulations 1989 ref: S.I. n° 635 of 1989.

21. The Building Standards (Scotland) Regulations 1990 ref: S.I. Scotland n° 2179 of 1990.

22. The Building Regulations 1991 ref: S.I. n° 2768 of 1991.

23. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations 1977 ref: S.I. n° 500 of 1977.

24. The Health and Safety at Work Act 1974.

25. The Fire Precautions Act 1971.

26. The Health, Safety and Welfare in the Workplace, Legal Notice No. 28 of 1996 ref: Gibraltar Gazette.

27. The Fire Precautions (Workplace) Regulations of 1997 ref: S.I. n° 1840 of 1997.

NATIONELLA BESTÄMMELSER HAR ANMÄLTS AV MEDLEMSSTATERNA OCH RÖR FÖLJANDE:

Rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)

Belgien:

1. Arrêté royal du 12/08/1993 concernant l'utilisation des équipements de travail - Koninklijk besluit van 12/08/1993 betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen ref: Moniteur belge du 28/09/1993, page 21358.

Danmark:

1. Søfartsstyrelsens tekniske forskrift ref: BEK nr. 7 af 15/12/1992.

2. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om faste arbejdssteder inretning.

3. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om arbejdets udførelse.

4. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde.

5. Bekendtgørelse af 15/12/1992 om anvendelse af tekniske hjaelpemidler.

6. Bekendtgørelse om inretning af tekniske hjaelpemidler ref: BEK nr. 694 af 07/08/1992.

7. Lov om arbejdsmiljø.

8. Bekendtgørelse med senere aendringer ref: BEK nr. 646 af 18/12/1985.

9. Bekendtgørelse om anvendelse af tekniske hjaelpemidler på havanlaeg ref: BEK nr. 912 af 19/11/1992.

10. Bekendtgørelse om sikkerhed m.v. på havanlaeg ref: BEK nr. 711 af 16/11/1987.

11. Lov om visse havanlaeg ref: LOV nr. 292 af 10/06/1981.

12. Bekendtgørelse af lov om arbejdsmiljø. Arbejdsministeriets lovbekendtgørelse Arbejdsmin.3. kt.,j.nr. 1992-2100-20 ref: BEK nr. 184 af 22/3/1995.

13. Arbejdsministeriets bekendtgørelse om arbejdets udførelse, Arbejdsmin.,j.nr.92-5232-1 ref: BEK nr. 867 af 13/10/1994.

14. Bekendtgørelse nr. 1164 af 16/12/1992.

15. Bekendtgørelse nr. 1109 af 15/12/1992.

16. Bekendtgørelse nr. 561 af 24/06/1994.

17. Bekendtgørelse nr. 1017 af 15/12/1993.

18. Bekendtgørelse nr. 670 af 07/08/1995.

19. Bekendtgørelse nr. 669 af 07/08/1995.

20. Bekendtgørelse nr. 407 af 18/11/1965.

21. Teknisk forskrift om arbejdsmiljo i skibe Meddelelser fra ref: Søfartsstyrelsen A du 01/07/2002.

22. Bekendtgørelseom aendring af bekendtgørelse om arbejdsmiljoforhold for besaetningsmedlemmer under tjeneste pa luftfartoj og for deres arbejdsgivere. ref: BEK n° 279 af 22/04/2003 (SG(2003)A/6889 du 23/07/2003).

Tyskland:

1. Bekanntmachug der Neufassung der Gewerbeordnung vom 01/01/1987, Bundesgesetzblatt Teil I vom 29/01/1987 Seite 425.

2. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1977.

3. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1979.

4. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/01/1981.

5. Verordnung zur Novellierung der Gefahrstoffverordnung, zur Aufhebung der Gefährlichkeitsmerkmaleverordnung und zur Änderung der Ersten Verordnung zum Sprengstoffgesetz vom 26/10/1993, Bundesgesetzblatt Teil I vom 30/10/1993 Seite 1782.

6. Neufassung der Zwölften Verordnung zur Durchführung des Bundes-Immissionsschutzgesetzes (Störfal-Verordnung) vom 20/09/1991, Bundesgesetzblatt Teil I vom 28/09/1991 Seite 1891.

7. Festlandsockel-Bergverordnung vom 21/03/1989.

8. Druckluftverordnung vom 04/10/1972, Bundesgesetzblatt Teil I vom 14/10/1972 Seite 1909.

9. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/08/1978.

10. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/10/1990.

11. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1992.

12. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/01/1993.

13. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/10/1985.

14. Bekanntmachung der Neufassung der Druckbehälterverordnung vom 21/04/1989, Bundesgesetzblatt Teil I vom 27/04/1989 Seite 843.

15. Verordnung über Gashochdruckleitungen vom 17/12/1974, Bundesgesetzblatt Teil I vom 20/12/1974 Seite 3591.

16. Aufzugsverordnung vom 27/02/1980.

17. Verordnung zur Ablösung von Verordnungen nach § 24 der Gewerbeordnung vom 27/02/1980, Bundesgesetzblatt Teil I vom 01/03/1980 Seite 173.

18 Verordnung über Sicherheit und Gesundheitsschutz bei der Benutzung von Arbeitsmitteln bei der Arbeit (Arbeitsmittelbenutzungsverordnung- AMBV) vom 11/03/1997, Bundesgesetzblatt Teil I vom 19/03/1997 Seite 450.

Grekland:

1. Décret présidentiel n° 395 du 17/12/1994 ref: FEK A n° 220 du 19/12/1994 Page 3973.

2. Loi n° 1568 du 11/10/1985 ref: FEK A n° 177 du 18/10/1985 Page 3335.

3. Loi n° 1836 du 14/03/1989 ref: FEK A n° 79 du 14/03/1989 Page 1071

4. Décret présidentiel n° 149 du 14/03/1934 ref: FEK A n° 112 du 22/03/1934.

5. Décret royal du 17/09/1934 ref: FEK A n° 334 du 04/10/1934.

6. Décret royal n° 362 du 18/05/1968 ref: FEK A n° 117 du 27/05/1968.

7. Décret royal n° 464 du 28/06/1968 ref: FEK A n° 153 du 12/07/1968.

8. Décret présidentiel n° 152 du 22/02/1978 ref: FEK A n° 31 du 25/02/1978 Page 252.

9. Décret présidentiel n° 151 du 22/02/1978 ref: FEK A n° 31 du 25/02/1978 Page 250.

10. Décret présidentiel n° 1073 du 12/09/1981 ref: FEK A n° 260 du 16/09/1981 Page 3611.

11. Décret présidentiel n° 395 du 17/12/1994 ref: FEK A n° 220 du 19/12/1994 Page 3973.

Spanien:

1. Real Decreto número 1215/97 de 18/07/1997, por el que se establecen las disposiciones mínimas de seguridad y salud para la utilización por los trabajadores de los equipos de trabajo ref: BOE n° 188 de 07/08/1997 Página 24063.

Frankrike:

1. Arrêté ministériel du 12/11/1993 modifiant l'arrêté du 19/11/1990 relatif aux solvants d'extraction utilisés dans la fabrication des denrées alimentaires ou de leurs ingrédients ref: Journal Officiel du 17/12/1993, page 17581.

2. Décret n° 92-332 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé que doivent observer les maîtres d'ouvrage lors de la construction de lieux de travail ou lors de leurs modifications, extensions ou transformations ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4610.

3. Décret n° 92-333 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé

applicables aux lieux de travail que doivent observer les chefs d'établissements utilisateurs ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4614.

4. Loi n° 91-1414 du 31/12/1991 modifiant le code du travail et le code de la santé publique en vue de favoriser la prévention des risques professionnels et portant tranposition de directives européennes relatives à la santé et à la sécurité du travail ref: Journal Officiel du 07/01/1992, page 319.

5. Décret n° 91-451 du 14/05/1991 relatif à la prévention des risques liés au travail sur des équipements comportant des écrans de visualisation ref: Journal Officiel du 16/05/1991, page 6497.

6. Décret n° 92-958 du 03/09/1992 relatif aux prescriptions minimales de sécurité et de santé concernant la manutention manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires, pour les travailleurs et transposant la directive (CEE) Numéro 90-269 du Conseil du 29/05/1990 ref: Journal Officiel du 09/09/1992, page 12420.

7. Arrêté ministériel du 29/01/1993 portant application de l'article R.231-68 du Code du travail relatif aux éléments de référence et aux autres facteurs de risque à prendre en compte pour l'évaluation préalable des risques et l'organisation des postes de travail lors des manutentions manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires ref: Journal Officiel du 19/02/1993, page 2729.

8. Décret n° 93-41 du 11/01/1993 relatif aux mesures d'organisation, aux conditions de mise en oeuvre et d'utilisation applicables aux équipements de travail et moyens de protection soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail et modifiant ce code (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 691.

9. Arrêté ministériel du 04/06/1993 complétant l'arrêté du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-11 du code du travail en ce qui concerne le contenu desdites vérifications ref: Journal Officiel du 15/06/1993 Page 8504.

10. Arrêté ministériel du 09/06/1993 fixant les conditions de vérification des équipements de travail utilisés pour le levage de charges, l'élévation de postes de travail ou le transport en élévation de personnes ref: Journal Officiel du 30/06/1993, page 9277.

11. Décret n° 93-40 du 11/01/1993 relatif aux prescriptions techniques applicables à l'utilisation des équipements de travail soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail, aux règles techniques applicables aux matériels d'occasion soumis à l'article L-233-5 du même code et à la mise en conformité des équipements existants et modifiant le code du travail (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 689.

12. Arrêté ministériel du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire l'objet des vérifications générales périodiques prévus à l'article R.233-11 du Code du travail ref: Journal Officiel du 17/03/1993, page 4149.

13. Arrêté ministériel du 19/03/1993 fixant la liste des équipements de protection individuelle qui doivent faire l'objet des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-42-2 du code du travail ref: Journal Officiel du 28/03/1993, page 5354.

14. Décret 2001-110 du 30 janvier 2001 modifiant le décret 80-1091 du 24/12/1980 fixant les conditions d'hygiène et de sécurité auxquelles doivent satisfaire les tracteurs agricoles et forestiers à roues. ref: JORF du 07/02/2001, page 2086.

Irland:

1. The Safety, Health and Welfare at Work (General Application) Regulations, 1993 ref: S.I. n° 44 of 1993.

2. The Building Regulations (Amendment) Regulations, 1994 ref: S.I. n° 154 of 19940.

3. The Building Regulations, 1991 ref: S.I. n° 306 of 1991.

4. The Building Control Regulations, 1991 ref: S.I. n° 305 of 1991.

5. The Building Control Act, 1990, No. 3 of 1990.

6. The Fire Services Act, 1981, (Prescribed Premises) Regulations, 1989 ref: S.I. n° 319 of 1989.

7. The Fire Services Act, 1981, No. 30 of 1981.

8. The Organisation of Working Time Act, 1997, No. 20 of 1997.

9. The Safety, Health and Welfare at Work (Miscellaneous Welfare Provisions) Regulations, 1995 ref: S.I. n° 358 of 1995.

10. The Safety, Health and Welfare at Work (Signs) Regulations, 1995 ref: S.I. n° 132 of 1995.

Italien:

1. Decreto legislativo del 19/09/1994 n. 626, attuazione delle direttive 89/391/CEE, 89/654/CEE, 89/655/CEE, 89/656/CEE, 90/269/CEE, 90/270/CEE, 90/394/CEE e 90/679/CEE riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n. 141 alla GURI - Serie generale - del 12/11/1994 n. 265.

2. Decreto legislativo del 19/03/1996 n. 242, modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19 settembre 1994, n. 626, recante attuazione di direttive comunitarie riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n .75 alla GURI - Serie generale - del 06/05/1996 n. 104 pag. 3.

Luxemburg:

1. Règlement grand-ducal du 04/11/1994 concernant les prescriptions minimales de sécurité et de santé pour l'utilisation par les travailleurs au travail d'équipements de travail ref: Mémorial grand-ducal A n° 96 du 17/11/1994, page 1826.

Nederländerna:

1. Besluit van 14/10/1993, Staatsblad nummer 537 van 1993 bladzijde 1.

2. Regeling houdende bepalingen ter uitvoering van bij en krachtens de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten gestelde regels van 12/03/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant nummer 63 van 02/04/1997.

3. Besluit houdende regels in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenbesluit) van 15/01/1997, Staatsblad nummer 60 van 1997.

4. Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Directie Arbeidsomstandigheden, Arbo/AIS 9701436 tot vaststelling van beleidregels op het gebied van de Arbeidsomstandighenwetgeving (Beleidsregels arbeidsomstandighedenwetgeving) van 27/06/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant van 27/06/1997.

Österrike:

1. Landarbeitsordnung , ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 9020-15 vom 18/2/2000 p. 21.

2. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheit bei der Arbeit (ArbeitnehmerInnenschutzgesetz - ASchG) und mit dem das Allgemeine Sozialversicherungs-gesetz, das Arbeitvertragsrechts-Anpassungs-gesetz, das Arbeitsverfassungsgesetz, das Berggesetz 1975, das Bauern-Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitsmarktförderungsgesetz, das Arbeitslosenversicherungsgesetz 1977 und das Ausländerbeschäftigungsgesetz geändert werden, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich Nr. 450/1994, vom 17/06/1994.

3. Allgemeine Arbeitnehmerschutzverordnung, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 21/1983.

4. Bediensteten-Schutzgesetz, ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich Nr. 2015-1.

5. Machinen-Schutzvorrichtungsverordnung, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 43/1961.

6. Verordnung des Bundesministers für wirtschaftliche Angelegenheiten und des Bundesministers für Arbeit und Soziales über die Sicherheit von Aufzügen (Aufzüge-Sicherheitsverordnung 1996 - ASV 1996), ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 780/1996 Ausgegeben am 30/12/1996.

7. Elektroschutzverordnung 1995-ESV 1995, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr. 237/1995 Seite 8381.

8. Betrieb von Starkstromanlagen - grundsätzliche ref: ÖVE-E 5, Teil 1/1989, Nr. 47 Seite 696.

9. Sonderbestimmungen für den Betrieb elektrischer Anlagen in explosionsgefährdeten Betriebstätten, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-E 5, Teil 9/1982 seite 721.

10. Betrieb elektrischer Bahnanlagen, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-T 5, Teil 5/1990 seite 1770.

11. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und - 1500 V, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 1/1989 seite 913.

12. Nachtrag A zu den Bestimmungen über Errichtung von Starkstromanlagen bis ~1000 V und 1500, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 3 (41a)/1986 seite 1031.

13. Nachtrag A und Nachtrag B zu den Bestimmungen über Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und 1500 V, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 3(42a)/1985 seite 1052.

14. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und 1500 V, Teil 4: Anlagen besonderer Art, ref: ÖVE-EN 1, Teil 4-43 bis 50 und (51)/1980 seite 1063.

15. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen bis ~ 1000 V und 1500 V, Teil 4: besondere Anlagen, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EN 1, Teil 4 seite 1078.

16. Errichtung von elektrischer Anlagen in explosionsgefährdeten Bereichen, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EX 65/1981 seite 1276.

17. Nachtrag A zu den Bestimmungen über die Errichtung elektrischer Anlagen in explosionsgefährdeten Bereichen, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EX 65a/1985 seite 1303.

18. Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannung über 1 kV, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EH 1/1982 seite 823.

19. Nachtrag A zu den Bestimmungen über die Errichtung von Starkstromanlagen mit Nennspannungen über 1kV, ref: Österreichische Bestimmungen für die Elektrotechnik ÖVE-EH 1a/1987 seite 861.

20. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (Oö. Landesbediensteten-Schutzgesetz 1998 - Oö. LBSG), ref: LGBl für Oberösterreich, Nr. 13/1998 vom 27/02/1998.

21. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheitsschutz der in Dienststellen des Bundes beschäftigten Bediensteten und mit dem das Beamten-Dienstrechtgesetz 1979, das Vertragsbedienstetengesetz 1948, das Richterdienst gesetz, das Bundes- Personal

vertretungsgesetz, das Mutterschutzgesetz 1979 und das Arbeitnehmer Inenschutzgesetz geändert werden. ref: BGB für die Republik österreich. 30/04/1999, s. 54.

22. Verordnung des Bundesministers für Wirtschaft und Arbeit über den Schutz der ArbeitnehmerInnen bei der Benutzung von Arbeitsmitteln (Arbeitsmittelverordnung-AMVO) und mit der die Bauarbeiterschutzverordnung geändert wird ref : BGBl. für die Republik Österreich Nr. 164/2000, page 1385, 16/06/2000; SG(2000)A/9238.

23. Gesetz, mit dem die Salzburger Landarbeitsordnung 1995 und die Salzburger Land- und Forstwirtschaftliche Berufsausbildungsordnung 1991 geändert werden ref : LGBl. Nr. 126/2000, 28. Stück, 28/12/2000 page 297; SG(2001)3134 du 14/03/2001.

24. Gesetz vom 12. Juli 2001 über den Schutz des Lebens, der Gesundheit und der Sicherheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und der Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (Burgenländisches Bedienstetenschutzgesetz 2001 - Bgld. BSchG 2001) ref : Landesgesetzblatt für das Burgenland Nr. 37/2001, 01/10/2001, 23. Stück, seite 199 (SG(2001)A/11419 du 17/10/2001).

25. Land- und forstwirschaftliche Sicherheits- und Gesundheitsschutz- Verordnung ref: LGBI Nr. 96/2001 vom 13/11/2001, Seite 463.

26. Verordnung der Bundesregierung über den Schutz der Bundesbediensteten bei der Benutzung von Arbeitsmitteln (Bundes-Arbeitsmittelverordnung - B-AM-VO) ref: BGBl. für die Republik Österreich Teil II n° 392 vom 31/10/2002 p. 2857 (SG(2002)A/11828 du 03/12/2002).

27. Gesetz vom 20/11/2001 über das Arbeitsrecht in der Land- und Forstwirtschaft - Steiermärkische Landarbeitsordnung 2001 ref: LGBl. n° 39 du 12/04/2002 p.95 (SG(2003)A/1209 du 03/02/2003).

28. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigen Bediensteten (Oö.Gemeindebediensteten- Schutzgesetz 1999 - Oö GbSG) ref: LGBl n° 15 vom 15/02/2000 Seite 21.

29. Verordnung der Oö. Landesregierung betreffend Vorschriften zum Schutz des Lebens und der Gesundheit der Landesbediensteten bei Ausführung von Bauarbeiten (Oö. Landes-Bauarbeiter schutzverordnung-Oö. LBauV) . ref: LGBl n° 9 vom 31/01/2003 Seite 17.

30. Verordnung der Oö. Landesregierung betreffend Vorschriften zum Schutz der Landesbediensteten bei Benutzung von Arbeitsmitteln .(Oö. Arbeitsmittelnverordnung-Oö. AmV) ref: LGBl n° 7 vom 31/01/2003 p. 13.

31. Verordnung der Wiener Landesregierung über den Schutz der in Dienststellen der Gemeinde Wien beschäftigen Bediensteten bei der Benutzung vom Arbeitsmitteln. ref: LGBl n°24 vom 13/6/2003 p. 85 (SG(2003)A/7010 du 24/7/2003).

32. Verordnung der Salzburger Landesregierung- Schutzvorschriften bei der Benutzung von Arbeitsmitteln (Arbeitsmittel-Verordnung-AMV). ref: LGBl Salzburg n° 45 vom 30/5/2003 p. 199 (SG(2003)A/6946 du 24/7/2003).

33. Verordnung der Oö. Landesregierung betreffend Vorschriften zum Schutz des Lebens und der Gesundheit der Bediensteten der Oö. Gemeinden und Gemeindeverbände bei Ausführung von Bauarbeiten (Oö. Gemeinde-Bauarbeiterschutzverordnung - Oö. G-BauV) . ref: LGBl für Oö n° 68 vom 18/06/2003 Seite 171 (SG(2003)A/07226 du 31/07/2003).

34. Verordnung der Oö. Landesregierung betreffend Vorschriften zum Schutz der Bediensteten der Oö. Gemeinden und Gemeindeverbände bei der Benutzung von Arbeitsmitteln (Oö. Gemeinde-Arbeitsmittelverordnung - Oö. G-AmV) ref: LGBl für Oö n° 74 vom 30/06/2003 Seite 193 (SG(2003)A/07226 du 31/07/2003).

Portugal:

1. Decreto-Lei n. 331/93 de 25/09/1993. Transpõe para a ordem jurídica interna a Directiva n. 89/655/CEE, do Conselho, de 30 de Novembro de 1989, relativa às prescrições mínimas de segurança e de saúde para a utilização pelos trabalhadores de equipamentos de trabalho ref: Diário da República I Série A n. 226 de 25/09/1993 Página 5393.

Finland:

1. Arbetarskyddslagen (299/58), ändring (144/93).

2. Lag om företagshälsovård (743/78).

3. Lag om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73) 16/02/1973, nytt namn (29/87).

4. Statsrådets beslut om trygg användning av arbetsutrustning (1403/93) 22/12/1993.

Sverige:

1. Arbetsmiljölag, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1160.

2. Arbetsmiljöförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1166.

3. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1993:36.

Förenade kungariket:

1. The Management of Health and Safety at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2051 of 1992.

2. The Workplace (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992 ref: S.I. n° 3004 of 1992.

3. The Provision and Use of Work Equipment Regulations 1992 ref: S.I. n° 2932 of 1992.

4. The Personal Protective Equipment at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2966 of 1992.

5. The Manual Handling Operations Regulations 1992 ref: S.I. n° 2793 of 1992.

6. The Ionising Radiations Regulations 1985 ref: S.I. n° 1333 of 1985, as amended by S.I. n° 2966 of 1992.

7. The Electricity at Work Regulations 1989 ref: S.I. n° 635 of 1989.

8. The Health and Safety at Work Act 1974.

9. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations 1977 ref: S.I. n° 500 of 1977.

10. The Control of Absestos at Work Regulations 1987 ref: S.I. n° 2115 of 1987, as amended by S.I. n° 2966 of 1992 and S.I. n° 3068 of 1992.

11. The Control of Lead at Work Regulations 1980 ref: S.I. n° 1248 of 1980, as amended by S.I. n° 2966 of 1992.

12. The Control of Substances Hazardous to Health Regulations 1988 ref: S.I. n° 1657 of 1988, as amended by S.I. n° 2026 of 1990, S.I. n° 2431 of 1991, S.I. n° 2382 of 1992 and S.I. n° 2966 of 1992.

13. The Electricity at Work Regulations (Northern Ireland) 1991 ref: S.R. Northern Ireland n° 13 of 1991.

14. The Ionising Radiations Regulations (Northern Ireland) 1985 ref: S.R. Northern Ireland n° 273 of 1985.

15. The Safety Representatives and Safety Committes Regulations (Northern Ireland) 1979 ref: S.R. Northern Ireland n° 437 of 1979.

16. The Health and Safety Order (Northern Ireland) 1978 ref: S.R. Northern Ireland n° 1049 of 1978.

17. The Control of Lead at Work Regulations (Northern Ireland) 1986 ref: S.R. Northern Ireland n° 36 of 1986.

18. The Control of Absestos at Work Regulations (Northern Ireland) 1988 ref: S.R. Northern Ireland n° 74 of 1988.

19. The Management of Health and Safety at Work Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: S.R. Northern Ireland n° 459 of 1992.

20. The Control of Substances Hazardous to Health Regulations (Northern Ireland) of 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 374 of 1990, as amended by S.R. Northern Ireland n° 61 of 1992.

21. The Provisions and Use of Work Equipment Regulations (Northern Ireland) 1993 ref: S.R. Northern Ireland n° 19 of 1993

NATIONELLA BESTÄMMELSER HAR ANMÄLTS AV MEDLEMSSTATERNA OCH RÖR FÖLJANDE:

Rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (tredje särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)

Belgien:

1. Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 7 août 1995 relatif à l'utilisation des équipements de protection individuelle.

2. Arrêté royal du 07/08/1995 relatif à l'utilisation des équipements de protection individuelle ref: MB du 15/09/1995, page 26295.

Danmark:

1. Søfartsstyrlesens tekniske forskrift ref: Søfartsstyrlesens nr. 7 af 15/12/1992.

2. Arbejdstilsynets Bekendtgørelse om brug af personlige vaernemidler ref: BEK nr. 746 af 28/08/1992.

3. Lov om arbejdsmiljø.

4. Bekendtgørelse med senere aendringer ref: BEK nr. 646 af 18/12/1985.

5. Bekendtgørelse om anvendelse af personlige vaernemidler på havanlaeg ref: BEK nr. 901 af 11/11/1992.

6. Bekendtgørelse om sikkerhed m.v. på havanlaeg ref: BEK nr. 711 af 16/11/1987.

7. Lov om visse havanlaeg ref: Lov nr. 292 af 10/06/1981.

8. Teknisk forskrift om arbejdsmiljo i skibe Meddelelser fra ref: Søfartsstyrelsen A du 01/07/2002.

9. Bekendtgørelseom aendring af bekendtgørelse om arbejdsmiljoforhold for besaetningsmedlemmer under tjeneste pa luftfartoj og for deres arbejdsgivere. ref: BEK n° 887 af 31/10/2002 (SG(2003)A/6889 du 23/07/2003).

Tyskland:

1. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1977.

2. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1979.

3. Bergverordnung zum gesundheitlichen Schutz der Beschäftigten (Gesundheitsschutz-Bergverordnung - GesBergV) vom 31/07/1991, Bundesgesetzblatt Teil I vom 09/08/1991 Seite 1751.

4. Bekanntmachug der Neufassung der Gewerbeordnung vom 01/01/1987, Bundesgesetzblatt Teil I vom 29/01/1987 Seite 425.

5. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/01/1981.

6. Verordnung zur Novellierung der Gefahrstoffverordnung, zur Aufhebung der Gefährlichkeitsmerkmaleverordnung und zur Änderung der Ersten Verordnung zum

Sprengstoffgesetz vom 26/10/1993, Bundesgesetzblatt Teil I vom 30/10/1993 Seite 1782.

7. Neufassung der Zwölften Verordnung zur Durchführung des Bundes-Immissionsschutzgesetzes (Störfal-Verordnung) vom 20/09/1991, Bundesgesetzblatt Teil I vom 28/09/1991 Seite 1891.

8. Gentechnik-Sicherheitsverordnug - GenTSV vom 24/10/1990, Bundesgesetzblatt Teil I vom 03/11/1990 Seite 2340.

9. Druckluftverordnung vom 04/10/1972, Bundesgesetzblatt Teil I vom 14/10/1972 Seite 1909.

10. Verordnung über den Schutz vor Schäden durch Röntgenstrahlen (Röntgenverordnung- RöV) vom 08/01/1987, Bundesgesetzblatt Teil I vom 14/01/1987 Seite 114.

11. Bekanntmachung der Neufassung der Strahlenschutzverordnung vom 30/06/1989, Bundesgesetzblatt Teil I vom 12/07/1989 Seite 1321.

12. Verordnung zum Gerätesicherheitsgesetz und zur Aufhebung von Vorschriften der Verordnung über besondere Arbeitsschutzanforderungen bei Arbeiten im Freien in der Zeit vom 1. November bis 31. März vom 10/06/1992, Bundesgesetzblatt Teil I vom 17/06/1992 Seite 1019.

13. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/01/1990.

14. Verordnung über die Beförderung gefährlicher Güter mit Seeschiffen (Gefahrgutverordnung See - GGV See) vom 24/07/1991, Bundesgesetzblatt Teil I vom 31/07/1991 Seite 1714.

15. Verordnung zur Umsetzung von EG-Einzelrichtilinien zur EG-Rahmenrichtlinie Arbeitsschutz vom 04/12/1996, Bundesgesetzblatt Teil I vom 10/12/1996 Seite 1841.

Grekland:

1. Loi n° 1568/85 du 11/10/1985, FEK A n° 177 du 18/10/1985 Page 3335.

2. Loi n° 1836/89 du 14/03/1989, FEK A n° 79 du 14/03/1989 Page 1071.

3. Décret présidentiel n° 225/89 du 25/04/1989, FEK A n° 106 du 02/05/1989 Page 3277.

4. Décret présidentiel n° 212/76, FEK A.

5. Décret présidentiel n° 151/78, FEK A.

6. Décret présidentiel n° 152/78, FEK A.

7. Décret présidentiel n° 95/78, FEK A.

8. Décret présidentiel n° 216/78, FEK A.

9. Décret présidentiel n° 1073/81, FEK A.

10. Décret présidentiel n° 94/87, FEK A.

11. Décret présidentiel n° 70A/88, FEK A.

12. Décret présidentiel n° 225/89, FEK A.

13. Décret présidentiel n° 70/90, FEK A.

14. Décret présidentiel n° 85/91, FEK A.

15. Décret présidentiel n° 396/94 du 17/12/1994, FEK A n° 220 du 19/12/1994 Page 3977.

16. Décret présidentiel n° 149/34 du 14/03/1934, FEK A n° 112 du 22/03/1934.

Spanien:

1. 01. Real Decreto n° 773/97 de 30/05/1997, sobre disposiciones mínimas de seguridad y salud relativas a la utilización por los trabajadores de equipos de protección individual -- ref: BOE n° 140 de 12/06/1997 Página 18000 (Marginal 12735) -- 02. Corrección de erratas del Real Decreto n° 773/97 de 30/05/1997, sobre disposiciones mínimas de seguridad y salud relativas a la utilización por los trabajadores de equipos de protección individual -- ref: BOE n° 171 de 18/07/1997 Página 22094 (Marginal 16026).

Frankrike:

1. Arrêté ministériel du 12/11/1993 modifiant l'arrêté du 19/11/1990 relatif aux solvants d'extraction utilisés dans la fabrication des denrées alimentaires ou de leurs ingrédients ref: Journal Officiel du 17/12/1993, page 17581.

2. Décret n° 92-332 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé que doivent observer les maîtres d'ouvrage lors de la construction de lieux de travail ou lors de leurs modifications, extensions ou transformations ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4610.

3. Décret n° 92-333 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé applicables aux lieux de travail que doivent observer les chefs d'établissements utilisateurs ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4614.

4. Loi n° 91-1414 du 31/12/1991 modifiant le code du travail et le code de la santé publique en vue de favoriser la prévention des risques professionnels et portant tranposition de directives européennes relatives à la santé et à la sécurité du travail ref: Journal Officiel du 07/01/1992, page 319.

5. Décret n° 91-451 du 14/05/1991 relatif à la prévention des risques liés au travail sur des équipements comportant des écrans de visualisation ref: Journal Officiel du 16/05/1991, page 6497.

6. Décret n° 92-958 du 03/09/1992 relatif aux prescriptions minimales de sécurité et de santé concernant la manutention manuelle de charges comportant des risques,

notamment dorso-lombaires, pour les travailleurs et transposant la directive (CEE) Numéro 90-269 du Conseil du 29/05/1990 ref: Journal Officiel du 09/09/1992, page 12420.

7. Arrêté ministériel du 29/01/1993 portant application de l'article R.231-68 du Code du travail relatif aux éléments de référence et aux autres facteurs de risque à prendre en compte pour l'évaluation préalable des risques et l'organisation des postes de travail lors des manutentions manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires ref: Journal Officiel du 19/02/1993, page 2729.

8. Décret n° 93-41 du 11/01/1993 relatif aux mesures d'organisation, aux conditions de mise en oeuvre et d'utilisation applicables aux équipements de travail et moyens de protection soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail et modifiant ce code (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 691.

9. Arrêté ministériel du 04/06/1993 complétant l'arrêté du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-11 du code du travail en ce qui concerne le contenu desdites vérifications ref: Journal Officiel du 15/06/1993, page 8504.

10. Arrêté ministériel du 09/06/1993 fixant les conditions de vérification des équipements de travail utilisés pour le levage de charges, l'élévation de postes de travail ou le transport en élévation de personnes ref: Journal Officiel du 30/06/1993, page 9277.

11. Décret n° 93-40 du 11/01/1993 relatif aux prescriptions techniques applicables à l'utilisation des équipements de travail soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail, aux règles techniques applicables aux matériels d'occasion soumis à l'article L-233-5 du même code et à la mise en conformité des équipements existants et modifiant le code du travail (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 689.

12. Arrêté ministériel du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire l'objet des vérifications générales périodiques prévus à l'article R.233-11 du Code du travail ref: Journal Officiel du 17/03/1993, page 4149.

13. Arrêté ministériel du 19/03/1993 fixant la liste des équipements de protection individuelle qui doivent faire l'objet des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-42-2 du code du travail ref: Journal Officiel du 28/03/1993, page 5354.

Irland:

1. The Safety, Health and Welfare at Work (General Application) Regulations, 1993 ref: S.I. n° 44 of 1993.

2. The Building Regulations (Amendment) Regulations, 1994 ref: S.I. n° 154 of 1994.

3. The Building Regulations, 1991 ref: S.I. n° 306 of 1991.

4. The Building Control Regulations, 1991 ref: S.I. n° 305 of 1991.

5. The Building Control Act, 1990, No. 3 of 1990.

6. The Fire Services Act, 1981, (Prescribed Premises) Regulations, 1989 ref: S.I. n° 319 of 1989.

7. The Fire Services Act, 1981, No. 30 of 1981.

8. The Organisation of Working Time Act, 1997, No. 20 of 1997.

9. The Safety, Health and Welfare at Work (Miscellaneous Welfare Provisions) Regulations, 1995 ref: S.I. n° 358 of 1995.

10. The Safety, Health and Welfare at Work (Signs) Regulations, 1995 ref: S.I. n° 132 of 1995.

Italien:

1. 01. Decreto legislativo del 19/09/1994 n° 626, attuazione delle direttive 89/391/CEE, 89/654/CEE, 89/655/CEE, 89/656/CEE, 90/269/CEE, 90/270/CEE, 90/394/CEE e 90/679/CEE riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro -- ref: Supplemento ordinario n° 141 alla GURI - Serie generale - del 12/11/1994 n° 265 -- 02. Decreto legislativo del 19/03/1996 n° 242, modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19 settembre 1994, n° 626, recante attuazione di direttive comunitarie riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro -- ref: Supplemento ordinario n° 75 alla GURI - Serie generale - del 06/05/1996 n° 104 pag. 3.

Luxemburg:

1. Règlement grand-ducal du 04/11/1994 concernant les prescriptions minimales de sécurité et de santé pour l'utilisation par les travailleurs au travail d'équipements de protection individuelle ref: Mémorial grand-ducal A n° 96 du 17/11/1994, page 1830.

Nederländerna:

1. Arbeidsomstandighedenbesluit persoonlijke berschermingsmiddelen van 15/07/1993, Staatsblad nummer 442.

2. Regeling houdende bepalingen ter uitvoering van bij en krachtens de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten gestelde regels van 12/03/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant nummer 63 van 02/04/1997.

3. Besluit houdende regels in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenbesluit) van 15/01/1997, Staatsblad nummer 60 van 1997.

4. Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Directie Arbeidsomstandigheden, Arbo/AIS 9701436 tot vaststelling van beleidregels op het gebied van de Arbeidsomstandighenwetgeving (Beleidsregels arbeidsomstandighedenwetgeving) van 27/06/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant van 27/06/1997.

Österrike:

1. Landarbeitsordnung , ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 9020-15.

2. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheit bei der Arbeit (ArbeitnehmerInnenschutzgesetz - ASchG) und mit dem das Allgemeine Sozialversicherungs-gesetz, das Arbeitvertragsrechts-Anpassungs-gesetz, dasArbeitsverfassungsgesetz, das Berggesetz 1975, das Bauern-Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitsmarktförderungsgesetz, das Arbeitslosenversicherungsgesetz 1977 und das Ausländerbeschäftigungsgesetz geändert werden, ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich Nr. 450/1994, ausgegeben am 17/06/1994.

3. Bediensteten-Schutzgesetz, ref: Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 2015-1.

4. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (Oö. Landesbediensteten-Schutzgesetz 1998 - Oö. LBSG), ref: Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 13/1998 vom 27/02/1998.

5. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheitsschutz der in Dienststellen des Bundes beschäftigten Bediensteten und mit dem das Beamten-Dienstrechtgesetz 1979, das Vertragsbedien -stetengesetz 1948, das Richterdienst gesetz, das Bundes- Personal vertretungsgesetz, das Mutterschutzgesetz 1979 und das Arbeitnehmer Inenschutzgesetz geändert werden. ref: BGB für die Republik österreich. 30/04/1999, s. 54.

6. Gesetz, mit dem die Salzburger Landarbeitsordnung 1995 und die Salzburger Land- und Forstwirtschaftliche Berufsausbildungsordnung 1991 geändert werden ref: LGBl. Nr. 126/2000, 28. Stück, 28/12/2000 page 297; SG(2001)3134 du 14/03/2001.

7. Gesetz, mit dem die Salzburger Landarbeitsordnung 1995 und die Salzburger Land- und Forstwirtschaftliche Berufsausbildungsordnung 1991 geändert werden ref: LGBl. Nr. 126/2000, 28. Stück, 28/12/2000 page 297; SG(2001)3134 du 14/03/2001.

8. Gesetz vom 12. Juli 2001 über den Schutz des Lebens, der Gesundheit und der Sicherheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und der Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (Burgenländisches Bedienstetenschutzgesetz 2001 - Bgld. BSchG 2001) ref : LGBl für das Burgenland n° 37 vom 01/10/2001, p. 199 (SG(2001)A/11419 du 17/10/2001).

9. Land- und forstwirrtschaftliche Sicherheits- und Gesundheitsschutz- Verordnung ref: LGBI n° 96, Jahrgang 2001, 13/11/2001, 41. Stück, Seite 461.

10. Gesetz vom 20/11/2001 über das Arbeitsrecht in der Land- und Forstwirtschaft - Steiermärkische Landarbeitsordnung 2001 ref: LGBl. n° 39 du 12/04/2002 p.95 (SG(2003)A/1209 du 03/02/2003).

11. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigen Bediensteten (Oö.Gemeindebediensteten- Schutzgesetz 1999 - Oö GbSG) ref: LGBl n° 15 vom 15/02/2000 Seite 21.

12. Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 14/03/2003 über die Sicherheit und den Gesundheitsschutz von Bediensteten auf Baustellen (Baustellen-Verordnung) ref: LGBl. für Salzburg n° 30/2003 (SG(2003)A/4858 du 21/05/2003).

13. Verordnung der Salzburger Landesregierung-Vorschriften über persönichle Schutzausrüstunge. ref: LGBl. für Salzburg n° 46 vom 30/5/2003 p. 199 (SG(2003)A/6947 du 24/07/2003).

Portugal:

1. Decreto-Lei n° 348/93 de 01/10/1993. Transpõe para a ordem jurídica interna a Directiva 89/656/CEE, do Conselho, de 30 de Novembro, relativa às prescrições mínimas de segurança e de saúde para a utilização pelos trabalhadores de equipamentos de protecção individual no trabalho ref: Diário da República I Série A n° 231 de 01/10/1993 Página 5553.

2. Portaria n° 988/93 de 06/10/1993. Estabelece as prescrições mínimas de segurança e saúde dos trabalhadores na utilização de equipamentos de protecção individual ref: Diário da República I Série B n° 234 de 06/10/1993 Página 5599.

3. Regulamento Geral de Higiene e Segurança do Trabalho nos Estabelecimentos Industriais.

4. Decreto-Lei n° 128/93 de 22/04/1993. Transpõe para a ordem jurídica interna a Directiva do Conselho 89/686/CEE, de 21 de Dezembro, relativa aos equipamentos de protecção individual ref: Diário da República I Série A n° 94 de 22/04/1993 Página 1965.

5. Portaria 1131/93 de 04/11/1993. Estabelece as exigências essenciais relativas à saúde e segurança aplicáveis aos equipamentos de protecção individual (EPI) ref: Diário da República I Série B n° 258 de 04/11/1993 Página 6189.

6. Decreto-Lei n° 26/94 de 01/02/1994. Estabelece o regime de organização e funcionamento das actividades de segurança, higiene e saúde no trabalho ref: Diário da República I Série A n° 26 de 01/02/1994 Página 480.

7. Decreto-lei n° 441/97 de 14/11/1991. Estabelece o regime jurídico do enquadramento da segurança, higiene e saúde no trabalho ref: Diário da República I Série A n° 262 de 14/11/1991 Página 5826.

Finland:

1. Statsrådets beslut om val och användning av personlig skyddsutrustning i arbetet (1407/93) 22/12/1993.

Sverige:

1. Arbetsmiljölag, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1160.

2. Arbetsmiljöförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1166.

3. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med allmänna föreskrifter om användning av personlig skyddsutrustning, Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1993:40.

4. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1996:4.

5. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1996:13.

Förenade kungariket:

1. The Management of Health and Safety at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2051 of 1992.

2. The Workplace (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992 ref: S.I. n° 3004 of 1992.

3. The Provision and Use of Work Equipment Regulations 1992 ref: S.I. n° 2932 of 1992.

4. The Personal Protective Equipment at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2966 of 1992.

5. The Manual Handling Operations Regulations 1992 ref: S.I. n° 2793 of 1992.

6. The Health and Safety at Work Act 1974.

7. The Construction (Head Protection) Regulations 1989 ref: S.I. n° 2209 of 1989.

8. The Noise at Work Regulations 1989 ref: S.I. n° 1790 of 1989.

9. The Control of Lead at Work Regulations 1980 ref: S.I. n° 1248 of 1980.

10. The Ionising Radiations Regulations 1985 ref: S.I. n° 1333 of 1985.

11. The Control of Substances Hazardous to Health Regulations 1988 ref: S.I. n° 1657 of 1988.

12. The Control of Absestos at Work Regulations 1987 ref: S.I. n° 2115 of 1987.

13. The Health and Safety Order (Northern Ireland) 1978 ref: S.R. Northern Ireland n° 1049.

14. The Management of Health and Safety at Work Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: S.R. Northern Ireland n° 459 of 1992.

15. The Construction (Head Protection) Regulations (Northern Ireland) 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 424 of 1990.

16. The Noise at Work Regulations (Northern Ireland) 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 147 of 1990.

17. The Ionising Radiations Regulations (Northern Ireland) 1985 ref: S.R. Northern Ireland n° 273 of 1985.

18. The Control of Lead at Work Regulations (Northern Ireland) 1986 ref: S.R. Northern Ireland n° 36 of 1986.

19. The Control of Substances Hazardous to Health Regulations (Northern Ireland) 1990 ref: S.R. Northern Ireland n° 374 of 1990.

20. The Control of Absestos at Work Regulations (Northern Ireland) 1988 ref: S.R. Northern Ireland n° 74 of 1988.

21. The Personal Protective Equipment at Work Regulations (Northern Ireland) 1993 ref: S.R. Northern Ireland n° 20 of 1993.

22. The Personal Protective Equipment at Work, Legal Notice No. 31 of 1996 ref: Gibraltar Gazette of 29/02/1996.

23. The Merchant shipping and Fishing Vessels (Personnal Protective Equipment) Regulation 1999 ref: S.I. n°2205 of 1999 - SG(2000)A/08425.

NATIONELLA BESTÄMMELSER HAR ANMÄLTS AV MEDLEMSSTATERNA OCH RÖR FÖLJANDE:

Rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)

Belgien:

1. Arrêté royal du 12/08/1993 concernant l'utilisation des équipements de travail - Koninklijk besluit van 12/08/1993 betreffende het gebruik van arbeidsmiddelen ref: Moniteur belge du 29/09/1993, page 21358.

Danmark:

1. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om manuel handtering.

2. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om arbejdets udførelse.

3. Bekendtgørelse nr. 746 af 28/08/1992 om brug af personlige værnemidler.

4. Lov om arbejdsmiljø, Bekendtgørelse nr. 646 af 18/12/1985.

5. Søfartsstyrelsens tekniske forskrift nr. 7 af 15/12/1992.

6. Bekendtgørelse nr. 60 af 12/02/1993 om manuel handtering af bryder på havanlæg.

7. Bekendtgørelse nr. 711 af 16/11/1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg.

8. Lov nr. 292 af 10/06/1981 om visse havanlæg.

9. Bestemmelser om sikkerhed og sundhed for besætnings medlemmer under tjeneste på luftfartøj af 16/06/1994.

10. Teknisk forskrift om arbejdsmiljo i skibe ref: Meddelelser fra Søfartsstyrelsen A du 01/07/2002.

Tyskland:

1. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1977, Bundesgesetzblatt Teil I.

2. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1979, Bundesgesetzblatt Teil I.

3. Bergverordnung zum gesundheitlichen Schutz der Beschäftigten (Gesundheitsschutz-Bergverordnung - GesBergV) vom 31/07/1991, Bundesgesetzblatt Teil I vom 09/08/1991 Seite 1751.

4. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/10/1982, Bundesgesetzblatt Teil I.

5. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/09/1982, Bundesgesetzblatt Teil I.

6. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/01/1993, Bundesgesetzblatt Teil I.

7. Verordnung zur Umsetzung von EG-Einzelrichtilinien zur EG-Rahmenrichtlinie Arbeitsschutz vom 04/12/1996, Bundesgesetzblatt Teil I vom 10/12/1996 Seite 1841.

Grekland:

1. Décret présidentiel n° 397 du 17/12/1994 ref: FEK A n° 221 du 19/12/1994, page 3985.

2. Loi n° 1568 du 11/10/1985 ref: FEK A n° 177 du 18/10/1985, page 3335.

3. Loi n° 1836 du 14/03/1989 ref: FEK A n° 79 du 14/03/1989, page 1071.

4. Loi n° 1837 du 03/1989 ref: FEK A n° 85 du 23/03/1989, page 1105.

5. Décision ministérielle n° 130627 du 07/03/1990 ref: FEK A n° 27 du 08/03/1990, page 187.

6. Décret présidentiel n° 149 du 14/03/1934 ref: FEK A n° 112 du 22/03/1934.

Spanien:

1. Real Decreto número 487/97 de 14/04/1997, sobre disposiciones mínimas de seguridad y salud relativas a la manipulación manual de cargas que entrañe riesgos, en particular dorso lumbares, para los trabajadores ref: BOE n° 97 de 23/04/1997 Página 12926 (Marginal 8670).

Frankrike:

1. Arrêté ministériel du 12/11/1993 modifiant l'arrêté du 19/11/1990 relatif aux solvants d'extraction utilisés dans la fabrication des denrées alimentaires ou de leurs ingrédients ref: Journal Officiel du 17/12/1993, page 17581.

2. Décret n° 92-332 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé que doivent observer les maîtres d'ouvrage lors de la construction de lieux de travail ou lors de leurs modifications, extensions ou transformations ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4610.

3. Décret n° 92-333 du 31/03/1992 modifiant le code du travail (deuxième partie: décrets en Conseil d'Etat) et relatif aux dispositions concernant la sécurité et la santé applicables aux lieux de travail que doivent observer les chefs d'établissements utilisateurs ref: Journal Officiel du 01/04/1992, page 4614.

4. Loi n° 91-1414 du 31/12/1991 modifiant le code du travail et le code de la santé publique en vue de favoriser la prévention des risques professionnels et portant tranposition de directives européennes relatives à la santé et à la sécurité du travail ref: Journal Officiel du 07/01/1992, page 319.

5. Décret Numéro 91-451 du 14/05/1991 relatif à la prévention des risques liés au travail sur des équipements comportant des écrans de visualisation ref: Journal Officiel du 16/05/1991, page 6497.

6. Décret n° 92-958 du 03/09/1992 relatif aux prescriptions minimales de sécurité et de santé concernant la manutention manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires, pour les travailleurs et transposant la directive (CEE) Numéro 90-269 du Conseil du 29/05/1990 ref: Journal Officiel du 09/09/1992, page 12420.

7. Arrêté ministériel du 29/01/1993 portant application de l'article R.231-68 du Code du travail relatif aux éléments de référence et aux autres facteurs de risque à prendre en compte pour l'évaluation préalable des risques et l'organisation des postes de travail lors des manutentions manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires ref: Journal Officiel du 19/02/1993, page 2729.

8. Décret n° 93-41 du 11/01/1993 relatif aux mesures d'organisation, aux conditions de mise en oeuvre et d'utilisation applicables aux équipements de travail et moyens de protection soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail et modifiant ce code (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 691.

9. Arrêté ministériel du 04/06/1993 complétant l'arrêté du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-11 du code du travail en ce qui concerne le contenu desdites vérifications ref: Journal Officiel du 15/06/1993, page 8504.

10. Arrêté ministériel du 09/06/1993 fixant les conditions de vérification des équipements de travail utilisés pour le levage de charges, l'élévation de postes de travail ou le transport en élévation de personnes ref: Journal Officiel du 30/06/1993, page 9277.

11. Décret n° 93-40 du 11/01/1993 relatif aux prescriptions techniques applicables à l'utilisation des équipements de travail soumis à l'article L-233-5-1 du Code du travail, aux règles techniques applicables aux matériels d'occasion soumis à l'article L-233-5 du même code et à la mise en conformité des équipements existants et modifiant le code du travail (deuxième partie: Décrets en Conseil d'Etat) ref: Journal Officiel du 13/01/1993, page 689.

12. Arrêté ministériel du 05/03/1993 soumettant certains équipements de travail à l'obligation de faire l'objet des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-11 du Code du travail ref: Journal Officiel du 17/03/1993, page 4149.

13. Arrêté ministériel du 19/03/1993 fixant la liste des équipements de protection individuelle qui doivent faire l'objet des vérifications générales périodiques prévues à l'article R.233-42-2 du code du travail ref: Journal Officiel du 28/03/1993, page 5354.

Irland:

1. The Safety, Health and Welfare at Work (General Application) Regulations, 1993 ref: S.I. n° 44 of 1993.

Italien:

1. Decreto legislativo del 19/09/1994 n. 626, attuazione delle direttive 89/391/CEE, 89/654/CEE, 89/655/CEE, 89/656/CEE, 90/269/CEE, 90/270/CEE, 90/394/CEE e 90/679/CEE riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n. 141 alla Gazzetta Ufficiale - Serie generale - del 12/11/1994 n. 265.

2. Decreto legislativo del 19/03/1996 n. 242, modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19 settembre 1994, n. 626, recante attuazione di direttive comunitarie riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n .75 alla Gazzetta Ufficiale - Serie generale - del 06/05/1996 n. 104.

Luxemburg:

1. Règlement grand-ducal du 04/11/1994 concernant les prescriptions minimales de sécurité et de santé relatives à la manutention manuelle de charges comportant des risques, notamment dorso-lombaires pour les travailleurs ref: Mémorial Grand-Ducal A n° 96 du 17/11/1994, page 1850.

Nederländerna:

1. Besluit van 27/01/1993, Staatsblad nummer 68 van 1993.

2. Besluit van 10/12/1992, Staatsblad nummer 677 van 1995.

3. Regeling houdende bepalingen ter uitvoering van bij en krachtens de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten gestelde regels van 12/03/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant nummer 63 van 02/04/1997.

4. Besluit houdende regels in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenbesluit) van 15/01/1997, Staatsblad nummer 60 van 1997.

5. Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Directie Arbeidsomstandigheden, Arbo/AIS 9701436 tot vaststelling van beleidregels op het gebied van de Arbeidsomstandighenwetgeving (Beleidsregels arbeidsomstandighedenwetgeving) van 27/06/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant van 27/06/1997.

Österrike:

1. Landarbeitsordnung , Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 9020-15.

2. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheit bei der Arbeit (ArbeitnehmerInnenschutzgesetz - ASchG) und mit dem das Allgemeine Sozialversicherungs-gesetz, das Arbeitvertragsrechts-Anpassungs-gesetz, das Arbeitsverfassungsgesetz, das Berggesetz 1975, das Bauern-Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitsmarktförderungsgesetz, das Arbeitslosenversicherungsgesetz 1977 und das Ausländerbeschäftigungsgesetz geändert werden ref: Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich Nr. 450/1994, ausgegeben am 17/06/1994.

3. Bediensteten-Schutzgesetz, Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 2015-1.

4. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (Oö. Landesbediensteten-Schutzgesetz 1998 - Oö. LBSG) ref: Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 13/1998 ausgegeben und versendet am 27/02/1998.

5. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheitsschutz der in Dienststellen des Bundes beschäftigten Bediensteten und mit dem das Beamten-Dienstrechtgesetz 1979, das Vertragsbedienstetengesetz 1948, das Richterdienst gesetz, das Bundes- Personal vertretungsgesetz, das Mutterschutzgesetz 1979 und das Arbeitnehmer Inenschutzgesetz geändert werden ref: BGB für die Republik österreich. 30/04/1999, s. 54.

6. NÖ-Landarbeitsordnung 1973 ref: LGBl 9020-18 - SG(2000)A/06629.

7. Gesetz, mit dem die Salzburger Landarbeitsordnung 1995 und die Salzburger Land- und Forstwirtschaftliche Berufsausbildungsordnung 1991 geändert werden ref: LGBl. Nr. 126/2000, 28. Stück, 28/12/2000 page 297; SG(2001)3134 du 14/03/2001.

8. Gesetz vom 12. Juli 2001 über den Schutz des Lebens, der Gesundheit und der Sicherheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und der Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (Burgenländisches Bedienstetenschutzgesetz 2001 - Bgld. BSchG 2001) ref: Landesgesetzblatt für das Burgenland Nr. 37/2001, 01/10/2001, 23. Stück, seite 199 (SG(2001)A/11419 du 17/10/2001).

9. Land- und forstwirrtschaftliche Sicherheits- und Gesundheitsschutz- Verordnung ref: LGBI n° 96, Jahrgang 2001, 13/11/2001, 41. Stück, Seite 461.

10. Gesetz vom 20/11/2001 über das Arbeitsrecht in der Land- und Forstwirtschaft - Steiermärkische Landarbeitsordnung 2001 ref: LGBl. n° 39 du 12/04/2002 p.95 (SG(2003)A/1209 du 03/02/2003).

11. Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 27/11/2002 über die Sicherheit und den Gesundheitsschutz bei der manuellen Handhabung von Lasten bei der Arbeit (Lasten-Verordnung) ref: LGBl. Land Salzburg n° 101 du 20/12/2002 p. 325 (SG(2003)A/1213 du 03/02/2003).

12. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigen Bediensteten (Oö.Gemeindebediensteten- Schutzgesetz 1999 - Oö GbSG) ref: LGBl n° 15 vom 15/02/2000 Seite 21.

13. Verordnung der Oö. Landesregerung betreffend Vorschriften zum Schutz des Lebens und der Gesundheitschutz bei der manuellen Handhabung von Lasten bei der Arbeit (Oö.Lastenverordnung-Oö. LastV) ref: LGBl n° 8 vom 31/01/2003 Seite 15.

14. Verordnung der Oö Landesregierung betreffend Vorschriften über die Sicherheit und den Gesundheitsschutz der in den Dienststellen der oö. Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten bei der manuellen Handhabung von Lasten bei der Arbeit (Oö. Gemeinde-Lastenverordung - Oö. G-LastV) ref: LGBl. für Oberösterreich n° 49 vom 30/04/2003 p. 131 (SG(2003)A/4857 du 21/05/2003).

Portugal:

1. Decreto-Lei n. 330/93 de 25/09/1993. Transpõe para a ordem jurídica interna a Directiva n. 90/269/CEE, do Conselho, de 29 de Maio, relativa às prescrições mínimas de segurança e de saúde na movimentação manual de cargas ref: Diário da República I Série A n. 226 de 25/09/1993 Página 5391.

Finland:

1. Arbetarskyddslagen (299/58) 28/06/1958, ändring (144/93) 29/01/1993

2. Lag om företagshälsovård (743/78) 29/09/1978.

3. Lag om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73) 16/02/1973.

4. Statsrådets beslut om manuellt utförda lyft och flyttningar i arbetet (1409/93) 22/12/1993.

Sverige:

1. Arbetsmiljölag, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1160.

2. Arbetsmiljöförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1166.

3. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1983:6, ändring AFS 1993:38.

Förenade kungariket:

1. The Management of Health and Safety at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2051 of 1992.

2. The Work Place (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992 ref: S.I. n° 3004 of 1992.

3. The Provision and Use of Work Equipement Regulations 1992, ref: S.I. n° 2932 of 1992.

4. The Personal Protective Equipment at Work Regulations 1992, ref: S.I. n° 2966 of 1992.

5. The Manual Handling Operations Regulations 1992 ref: S.I. n° 2793 of 1992.

6. The Health and Safety at Work Act 1974.

7. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations 1977 ref: S.I. n° 500 of 1977.

8. The Manual Handling Operations Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: Statutory Rules of Northern Ireland n° 535 of 1992.

9. The Management of Health and Safety at Work Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: Statutory Rules of Northern Ireland n° 459 of 1992.

10. The Health and Safety Order (Northern Ireland) 1978, ref: S.I. n° 1049 of 1978.

11. The Safety Representatives and Safety Committees Regulations (Northern Ireland) 1979 ref: Statutory Rules of Northern Ireland n° 437 of 1979.

12. The Manual Handling Operations, Legal Notice No. 30, ref: Gibraltar Gazette of 29/02/1996.

13. The Merchant Shipping and Fishing Vessels (Manual Handling Operations) Regulations 1998. ref: S.I. n° 2857 of 1998

NATIONELLA BESTÄMMELSER HAR ANMÄLTS AV MEDLEMSSTATERNA OCH RÖR FÖLJANDE:

Rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (femte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)

Belgien:

1. Arrêté royal du 27/08/1993 relatif au travail sur des équipements à écran de visualisation - Koninklijk besluit van 27/08/1993 betreffende het werken met beeldschermapparatuur ref: MB du 07/09/1993, page 19579.

Danmark:

1. Bekendtgørelse af 15/12/1992 om arbejde ved skærmterminaler.

2. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om arbejdets udførelse.

3. Bekendtgørelse af 18/12/1992 om virksomhedernes sikkerheds og sunhedsarbejde.

4. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om faste arbejdssteders indretning.

5. Bekendtgørelse af 16/12/1992 om arbejdsmedicinske undersøgelser.

6. Lov om arbejdsmiljø, Bekendtgørelse nr. 646 af 18/12/1985 med senere ændringer.

7. Bekendtgørelse nr. 58 af 09/02/1993 om arbejde ved skærmeterminale på havanlæg.

8. Bekendtgørelse nr. 77 af 16/11/1987 om sikkerhed M. V. på havanlæg.

9. Lov nr. 292 af 10/06/1981 om visse havanlæg.

Tyskland:

1. 01. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1977, Bundesgesetzblatt Teil I -- 02. Unfallverhütungsvorschrift vom 01/04/1979, Bundesgesetzblatt Teil I -- 03. Bergverordnung zum gesundheitlichen Schutz der Beschäftigten (Gesundheitsschutz-Bergverordnung - GesBergV) vom 31/07/1991, Bundesgesetzblatt Teil I vom 09/08/1991 Seite 1751 -- 04. Verordnung zur Umsetzung von EG-Einzelrichtilinien zur EG-Rahmenrichtlinie Arbeitsschutz vom 04/12/1996, Bundesgesetzblatt Teil I vom 10/12/1996 Seite 1841.

Grekland:

1. Loi n° 1568 du 11/10/1985, FEK A n° 177 du 18/10/1985 Page 3335.

2. Loi n° 1836 du 14/03/1989, FEK A n° 79 du 14/03/1989 Page 1071.

3. Loi n° 1767/88 du 04/04/1988, FEK A n° 63 du 06/04/1988 Page 709.

4. Décision ministérielle n° 130558 du 12/06/1989, FEK B n° 471 du 1989.

5. Décret présidentiel n° 398 du 17/12/1994, FEK A n° 221 du 19/12/1994 Page 3987.

Spanien:

1. Real Decreto n° 488/97 de 14/04/1997, sobre disposiciones mínimas de seguridad y salud relativas al trabajo con equipos que incluyen pantallas de visualización ref: BOE n° 97 de 23/04/1997 Página 12928 (Marginal 8671).

Frankrike:

1. Décret n° 91-454 du 14 mai 1991 relatif à la prévention des risques liés au travail sur des équipements comportant des écrans de visualisation ref: Journal Officiel du 16/05/1991, page 6497.

2. Circulaire du Ministère du travail, de l'emploi et de la formation professionnelle n° 91-18 du 04 novembre 1991, relative à l'application du décret n° 91-451 du 14 mai 1991 concernant la prévention des risques liés au travail sur des équipements comportant des écrans de visualisation.

Irland:

1. The Safety, Health and Welfare at Work (General Application) Regulations, 1993 ref: S.I. n° 44 of 1993.

Italien:

1. Decreto legislativo del 19/09/1994 n. 626, attuazione delle direttive 89/391/CEE, 89/654/CEE, 89/655/CEE, 89/656/CEE, 90/269/CEE, 90/270/CEE, 90/394/CEE e 90/679/CEE riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori

sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n. 141 alla GURI - Serie generale - del 12/11/1994 n. 265.

2. Decreto legislativo del 19/03/1996 n. 242, modifiche ed integrazioni al decreto legislativo 19 settembre 1994, n. 626, recante attuazione di direttive comunitarie riguardanti il miglioramento della sicurezza e della salute dei lavoratori sul luogo di lavoro ref: Supplemento ordinario n .75 alla GURI - Serie generale - del 06/05/1996 n. 104 pag. 3.

3. Legge 3 febbraio 2003, n.14 - Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunita europee. Legge comunitaria 2002 ref: GURI - Serie generale n° 31 del 07/02/2003 (SG(2003)A/4826 du 19/05/2003).

Luxemburg:

1. Règlement grand-ducal du 04/11/1994 concernant les prescriptions minimales de sécurité et de santé relatives au travail sur les équipements à écran de visualisation ref: Mémorial grand-ducal A n° 96 du 17/11/1994, page 1853.

Nederländerna:

1. Besluit van 27/01/1993, Staatsblad nummer 68 van 1993.

2. Besluit van 10/12/1992, Staatsblad nummer 677 van 1992.

3. Regeling houdende bepalingen ter uitvoering van bij en krachtens de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten gestelde regels van 12/03/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant nummer 63 van 02/04/1997.

4. Besluit houdende regels in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenbesluit) van 15/01/1997, Staatsblad nummer 60 van 1997.

5. Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Directie Arbeidsomstandigheden, Arbo/AIS 9701436 tot vaststelling van beleidregels op het gebied van de Arbeidsomstandighenwetgeving (Beleidsregels arbeidsomstandighedenwetgeving) van 27/06/1997, uitgegeven als supplement bij de Staatscourant van 27/06/1997.

Österrike:

1. Landarbeitsordnung , Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 9020-15.

2. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheit bei der Arbeit (ArbeitnehmerInnenschutzgesetz - ASchG) und mit dem das Allgemeine Sozialversicherungs-gesetz, das Arbeitvertragsrechts-Anpassungs-gesetz, das Arbeitsverfassungsgesetz, das Berggesetz 1975, das Bauern-Sozialversicherungsgesetz, das Arbeitsmarktförderungsgesetz, das Arbeitslosenversicherungsgesetz 1977 und das Ausländerbeschäftigungsgesetz geändert werden, Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich Nr. 450/1994, ausgegeben am 17/06/1994.

3. Bediensteten-Schutzgesetz, Landesgesetzblatt für Niederösterreich, Nr. 2015-1.

4. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen des Landes beschäftigten Bediensteten (Oö. Landesbediensteten-Schutzgesetz 1998 - Oö. LBSG), Landesgesetzblatt für Oberösterreich, Nr. 13/1998 ausgegeben und versendet am 27/02/1998.

5. Bundesgesetz über Sicherheit und Gesundheitsschutz der in Dienststellen des Bundes beschäftigten Bediensteten und mit dem das Beamten-Dienstrechtgesetz 1979, das Vertragsbedienstetengesetz 1948, das Richterdienst gesetz, das Bundes- Personal vertretungsgesetz, das Mutterschutzgesetz 1979 und das Arbeitnehmer Inenschutzgesetz geändert werden. BGB für die Republik österreich. 30/04/1999, s. 54.

6. Gesetz, mit dem die Salzburger Landarbeitsordnung 1995 und die Salzburger Land- und Forstwirtschaftliche Berufsausbildungsordnung 1991 geändert werden ref : LGBl. Nr. 126/2000, 28. Stück, 28/12/2000 page 297; SG(2001)3134 du 14/03/2001.

7. Verordnung der Agrarbezirksbehörde über den Schutz der land- und forstwirtschaftlichen Dienstnehmer bei der Bildschirmarbeit ref : ABl. Nr. 3/2001 (Vorarlberg), 27/02/2001; SG(2001)A/4206 du 05/04/2001.

8. Verordnung der Landesregierung über den Schutz der Landes- und Gemeindebediensteten bei der Bildschirmarbeit (Landes-Bildschirmarbeitsverordnung - L-BSV) ref : LGBl. Nr. 9/2001 (Vorarlberg), Stück 7, page 47, 15/02/2001; SG(2001)A/4206 du 05/04/2001.

9. Gesetz vom 12. Juli 2001 über den Schutz des Lebens, der Gesundheit und der Sicherheit der in Dienststellen des Landes, der Gemeinden und der Gemeindeverbände beschäftigten Bediensteten (Burgenländisches Bedienstetenschutzgesetz 2001 - Bgld. BSchG 2001) ref : Landesgesetzblatt für das Burgenland Nr. 37/2001, 01/10/2001, 23. Stück, Seite 199 (SG(2001)A/11419 du 17/10/2001).

10. Transposition de la directive ref: Landesgesetzblatt für Wien Nr. 86/2001 du 16 octobre 2001, Seite 497.

11. Transposition de la directive ref: LGBL. Nr. 97/2001, 02/10/2001, 45. Stück, Seite 254 (SG(2001) A/13088 du 03/12/2001).

12. Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 19. September 2001 über die Anforderungen an Bildschirmgeräte und Bildschirmarbeitsplätze sowie über den Schutz der Bediensteten bei Bildschirmarbeit (Bildschirmarbeits- Verordnung - BSAV) ref: Landesgesetzblatt Land Salzburg 31. Stück, Jahrgang 2001 du 17/10/2001, Seite 287 (SG(2001) A/13905 du 03/01/2002).

13. Land- und forstwirrtschaftliche Sicherheits- und Gesundheitsschutz- Verordnung ref: LGBI n° 96, Jahrgang 2001, 13/11/2001, 41. Stück, Seite 461.

14. Verordnung über den Schutz der Dienstnehmer in land- und forstwirtschaftlichen Betriebe bei der Bildschirmarbeit (NÖ LFW BS-VO) ref: LGBl. n° 9020/8-0 du 29/08/2002.

15. Verordnung der Salzburger Landesregierung vom 10/07/2002 mit der die Bildschirmarbeits-Verordnung geändert wird ref: LGBl. Land Salzburg n° 71 du 16/08/2002 p. 273.

16 Verordnung der Steiermärkischen Landesregierung vom 08/07/2002 über den Schutz der Arbeitnehmer/innen bei Bildschirmarbeit (BS-VO) ref: LGBl. n° 85 du 13/08/2002 p. 363.

17. Verordnung der Burgenländischen Landesregierung vom 4/03/2002 über den Schutz der Dienstnehmer in der Land- und Forstwirtschaft bei der Bildschirmarbeit ref: LGBl. für das Burgenland n° 41 du 18/03/2002 p. 125 (SG(2003)A/1095 du 30/01/2003).

18. Verordnung der Oö Landesregierung über den Schutz der Dienstnehmerinnen und Dienstnehmer in der Land- und Forstwirtschaft bei der Bildschirmarbeit (Oö Bildschirmarbeitsverordnung - Land- und Forstwirtschaft - Oö. BSV - LF) ref: LGBl. für Oberösterreich n° 99 du 30/10/2002 p. 631 (SG(2003)A/1094 du 30/01/2003).

19. Gesetz vom 20/11/2001 über das Arbeitsrecht in der Land- und Forstwirtschaft - Steiermärkische Landarbeitsordnung 2001 ref: LGBl. n° 39 du 12/04/2002 p.95 (SG(2003)A/1209 du 03/02/2003).

20. Landesgesetz über den Schutz des Lebens und der Gesundheit der in den Dienststellen der Gemeinden und Gemeindeverbände beschäftigen Bediensteten (Oö.Gemeindebediensteten- Schutzgesetz 1999 - Oö GbSG) ref: LGBl n° 15 vom 15/02/2000 Seite 21.

21. Gesetz vom 20/03/2003, mit dem das Landesvertragsbedienstetengesetz 1985 geändert wird (14. Novelle zum Landesvertragsbedienstetengesetz 1985) ref: LGBl. für das Land Burgenland n° 29 vom 04/06/2003 p. 95 (SG(2003)A/07223 du 31/07/2003).

Portugal:

1. Decreto-Lei n. 349/93 de 01/10/1993. Transpõe para a ordem jurídica interna a Directiva n. 90/270/CEE, do Conselho, de 29 de Maio, relativa às prescrições mínimas de segurança e de saúde respeitantes ao trabalho com equipamentos dotados de visor ref: Diário da República I Série A n. 231 de 01/10/1993 Página 5554.

2. Portaria n. 989/93 de 06/10/1993. Estabelece as prescrições mínimas de segurança e saúde respeitantes ao trabalho com equipamentos dotados de visor ref: Diário da República I Série B n. 234 de 06/10/1993 Página 5603.

Finland:

1. Arbetarskyddslagen (299/58), ändring (144/93).

2. Lag om företagshälsovård (743/78) 29/09/1978.

3. Statsrådets beslut om företagshälsovård vilket stadgats såsom arbetsgivares skyldighet (1009/78) 14/12/1978.

4. Statsrådets beslut om hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa (1672/92) 30/12/1992.

5. Advice on Occupational Health Care, Social- och hälsovårdsministeriet (123/102/93).

6. Lag om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73), nytt namn (29/87).

7. Statsrådets beslut om arbete vid bildskärm (1405/93) 22/12/1993.

Sverige:

1. Arbetsmiljölag, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1160.

2. Arbetsmiljöförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1977:1166.

3. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om internkontroll av arbetsmiljön, Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1992:6.

4. Arbetarskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om arbete vid bildskärm, Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1992:14.

5. Arbetarskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1996:6.

Förenade kungariket:

1. The Management of Health and Safety at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2051 of 1992.

2. The Work Place (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992 ref: S.I. n° 3004 of 1992.

3. The Provision and Use of Work Equipement Regulations 1992 ref: S.I. n° 2932 of 1992.

4. The Personal Protective Equipment at Work Regulations 1992 ref: S.I. n° 2966 of 1992.

5. The Manual Handling Operations Regulations 1992 ref: S.I. n° 2793 of 1992.

6. The Health and Safety (Display Screen Equipment) Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: S.R. Northern Ireland n° 513 of 1992.

7. The Health and Safety at Work Order (Northern Ireland) 1978 ref: S.R. Northern Ireland n° 1039 of 1978.

8. The Safety Representatives and Safety Commitees Regulations (Northern Ireland) 1979 ref: S.R. Northern Ireland n° 437 of 1979.

9. The Management of Health and Safety at Work Regulations (Northern Ireland) 1992 ref: S.R. Northern Ireland n° 459 of 1992.

10. The General Ophthalmic Services Regulations (Northern Ireland) 1986 ref: S.R. Northern Ireland n° 163 of 1986.

11. Legal Notice (Gibraltar) (Display Screen Equipment) number 26 of 29/02/1996.